

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2360 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Czarnym 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/2361 z dnia 14 września 2017 r. w sprawie ostatecznego systemu składek na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2362 z dnia 5 grudnia 2017 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Lenticchia di Altamura” (ChOG) 15
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2363 z dnia 6 grudnia 2017 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Μελεκοῦνι” (Melekouni) (ChOG) 16
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/2364 z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień ⁽¹⁾ 17
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/2365 z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień ⁽¹⁾ 19
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/2366 z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień ⁽¹⁾ 21
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2367 z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień ⁽¹⁾ 22

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2368 z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/325 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 24
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2369 z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 743/2013 wprowadzające środki ochronne w odniesieniu do przywozu z Turcji mały przeznaczonych do spożycia przez ludzi w odniesieniu do okresu stosowania⁽¹⁾ 26

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2370 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wsparcia haskiego kodeksu postępowania i nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 28
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2371 z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/486/WPZiB w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) 34
- ★ Decyzja Komisji (UE) 2017/2372 z dnia 16 czerwca 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.31250 – 2011/C (ex 2011/N), którą Bułgaria planuje wdrożyć na rzecz BDZ Holding EAD SA, BDZ Przewozy pasażerskie EOOD i BDZ Przewozy towarowe EOOD, oraz innych środków (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4051)⁽¹⁾ 35
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2373 z dnia 14 grudnia 2017 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu hydroksytyrozolu jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8423) 56
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2374 z dnia 15 grudnia 2017 r. określająca warunki przemieszczania, przechowywania i przetwarzania niektórych owoców i ich hybryd, pochodzących z państw trzecich w celu zapobieżenia wprowadzaniu do Unii niektórych organizmów szkodliwych (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8395) 60
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2375 z dnia 15 grudnia 2017 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu kwasu N-acetylo-D-neuraminowego jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8431) 63
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2376 z dnia 15 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/348 w odniesieniu do zgodności zrewidowanych celów w kluczowych obszarach skuteczności działania dotyczących efektywności kosztowej, zawartych w planach krajowych lub planach dotyczących funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej przedłożonych przez Maltę, Bułgarię i Polskę (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8433)⁽¹⁾ 68
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2377 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie emisji gazów cieplarnianych objętych decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady 406/2009/WE przypadających na poszczególne państwa członkowskie za rok 2015 (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8476) 80
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2378 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie zgodności stawek jednostkowych w strefach pobierania opłat na rok 2017 z przepisami art. 17 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013 (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8501) 83
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2379 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania Kanady dotyczącego typowego poziomu emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8801) 86

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2017/2360

z dnia 11 grudnia 2017 r.

ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Czarnym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 43 ust. 3 Traktatu stanowi, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalania i przydziału uprawnień do połowów.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁽¹⁾ zawiera wymóg przyjęcia środków ochronnych z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym, w odpowiednich przypadkach, sprawozdań przygotowanych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF).
- (3) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów w podziale na połowy lub grupy połowów w Morzu Czarnym, w tym – w stosownych przypadkach – określonych warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Art. 16 ust. 1 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że uprawnienia do połowów należy rozdzielić między państwa członkowskie w taki sposób, by zapewnić względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju połowów i zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa określonymi w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (4) Na 41. dorocznej sesji w 2017 r. Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) przyjęła zalecenie GFCM/40/2017/4 w sprawie wieloletniego planu zarządzania połowami turbotą w podobszarze geograficznym 29 (Morze Czarne). W zaleceniu tym ustanowiono wielkość całkowitego dopuszczalnego połowu turboty na dwa lata (2018 i 2019) oraz tymczasowy przydział kwot. Środek ten należy przetransponować do prawa Unii.
- (5) Uprawnienia do połowów należy ustalać na podstawie dostępnych opinii naukowych, biorąc pod uwagę aspekty biologiczne i społeczno-ekonomiczne i gwarantując sprawiedliwe traktowanie poszczególnych sektorów rybołówstwa, a także z uwzględnieniem opinii przedstawianych przez zainteresowane strony w trakcie konsultacji.
- (6) Zgodnie z dostępnymi opiniami naukowymi STECF należy utrzymać obecny poziom śmiertelności połowowej, aby zapewnić zrównoważenie stada szprota w Morzu Czarnym.
- (7) W odniesieniu do połowów szprota od dnia 1 stycznia 2015 r. ma zastosowanie obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. W odniesieniu do połowów turboty od dnia 1 stycznia 2017 r. ma zastosowanie obowiązek wyładunku, o którym mowa w tym artykule.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (8) Korzystanie z uprawnień do połowów określonych w niniejszym rozporządzeniu podlega rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽¹⁾, w szczególności przepisom art. 33 i 34 tego rozporządzenia, dotyczącym rejestrowania połowów oraz przekazywania danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. Należy zatem określić kody, które mają być stosowane przez państwa członkowskie przy przesyłaniu Komisji danych dotyczących wyładunków stad objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (9) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 ⁽²⁾ konieczne jest określenie stad, do których mają zastosowanie środki, o których mowa we wspomnianym rozporządzeniu.
- (10) W odniesieniu do stada turbota należy zastosować dalsze środki zaradcze. Utrzymanie obecnie obowiązującego dwumiesięcznego okresu zamknięcia połowów od dnia 15 kwietnia do dnia 15 czerwca będzie w dalszym ciągu zapewniać ochronę stada w okresie tarłowym turbota. Zarządzanie nakładem połowowym oraz ograniczenie liczby dni połowowych do 180 rocznie będzie miało pozytywny wpływ na ochronę stada turbota.
- (11) Uprawnienia do połowów należy stosować w pełnej zgodności z mającym zastosowanie prawem Unii.
- (12) Aby uniknąć zakłócenia działalności połowowej i zapewnić rybakom unijnym środki utrzymania, ważne jest umożliwienie rozpoczęcia przedmiotowych połowów na Morzu Czarnym w dniu 1 stycznia 2018 r. W związku z pilnym charakterem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich pływających pod banderą Bułgarii i Rumunii na 2018 r. w odniesieniu do następujących stad ryb w Morzu Czarnym:

- a) Turbot (*Psetta maxima*);
- b) Szprot (*Sprattus sprattus*).

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do unijnych statków rybackich prowadzących działalność na Morzu Czarnym.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „GFCM” oznacza Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego;
- b) „Morze Czarne” oznacza podobszar geograficzny 29 zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 ⁽³⁾;
- c) „statek rybacki” oznacza statek wyposażony do prowadzenia komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

- d) „unijny statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
- e) „stado” oznacza żywy zasób morza występujący w danym obszarze zarządzania;
- f) „unijna kwota autonomiczna” oznacza limit połowów autonomicznie przydzielony unijnym statkom rybackim w obliczu braku uzgodnionych TAC;
- g) „kwota analityczna” oznacza unijną kwotę autonomiczną, w odniesieniu do której dostępna jest ocena analityczna.

ROZDZIAŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

Artykuł 4

Przydział uprawnień do połowów

1. Unijna kwota autonomiczna szprota, podział takiej kwoty między poszczególne państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nimi związane, są określone w załączniku.
2. Wielkość TAC turbota, mająca zastosowanie w wodach Unii i w odniesieniu do unijnych statków rybackich, oraz podział takiego TAC między poszczególne państwa członkowskie i – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nimi związane, są określone w załączniku.

Artykuł 5

Przepisy szczególne dotyczące przydziałów

Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:

- a) wymian dokonywanych na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- b) odliczeń i ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- c) odliczeń dokonywanych na podstawie art. 105 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 6

Zarządzanie nakładem połowowym w odniesieniu do turbota

Unijne statki rybackie uprawnione do połowów turbota w Morzu Czarnym, niezależnie od ich całkowitej długości, prowadzą połowy przez maksymalnie 180 dni w roku.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 7

Przekazywanie danych

Państwa członkowskie, przesyłając Komisji zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dane odnoszące się do wyładunków ilości złowionych stad, stosują kody stad wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2017 r.

W imieniu Rady

S. KISLER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Gatunek:	Turbot <i>Psetta maxima</i>	Obszar:	wody Unii na Morzu Czarnym (TUR/F3742C)
Bułgaria	57		
Rumunia	57		
Unia	114 (*)		
TAC	644		
TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.			

(*) Nie zezwala się na działalność połowową, w tym na przeładunek, zatrzymywanie na statku, wyładunek i pierwszą sprzedaż w okresie od dnia 15 kwietnia do dnia 15 czerwca 2018 r.

Gatunek:	Szprot <i>Sprattus sprattus</i>	Obszar:	wody Unii na Morzu Czarnym (SPR/F3742C)
Bułgaria	8 032,50		
Rumunia	3 442,50		
Unia	11 475		
TAC	Nie dotyczy/nieuzgodniony		
Kwota analityczna Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.			

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/2361**z dnia 14 września 2017 r.****w sprawie ostatecznego systemu składek na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, w szczególności jego art. 65 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Tymczasowy system rat składek na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady określony w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1310/2014⁽²⁾ opierał się na uproszczonej metodyce i obejmował jedynie ograniczony podzbiór podmiotów – mianowicie podmioty, które Europejski Bank Centralny (EBC) uznał za istotne („istotne podmioty”). Ten tymczasowy system wprowadzono w celu zapewnienia finansowania wystarczającego do ustanowienia Jednolitej Rady, przy jednoczesnej minimalizacji obciążenia administracyjnego Jednolitej Rady, która posiadała wówczas jedynie ograniczoną infrastrukturę i zdolność operacyjną. Tymczasowy system miał być stosowany do czasu przyjęcia przez Komisję ostatecznego systemu ustalania i pobierania składek na rzecz wydatków administracyjnych.
- (2) Biorąc pod uwagę, że Jednolita Rada osiągnęła stabilniejszą strukturę i zdolność operacyjną, należy teraz ustanowić ostateczny system składek rocznych na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady. Ostateczny system powinien zastąpić tymczasowy system określony w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 1310/2014.
- (3) Taki ostateczny system powinien określać sposób ustalania i pobierania składek administracyjnych nie tylko w odniesieniu do istotnych podmiotów, lecz w odniesieniu do wszystkich podmiotów, które są objęte jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Składki należy obliczać na najwyższym szczeblu konsolidacji tych podmiotów w uczestniczących państwach członkowskich, ponieważ wszystkie jednostki zależne danej grupy objęte konsolidacją są ujęte w zakresie kompetencji decyzyjnych Jednolitej Rady podczas przyjmowania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dokonywania oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup oraz przyjmowania decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup. Wykonywanie tych zadań wiąże się z ponoszeniem przez Jednolitą Radę wydatków z tytułu gromadzenia i analizowania informacji i danych związanych z każdą jednostką zależną w zakresie konsolidacji. Ponieważ są to wydatki związane z usługami świadczonymi przez Jednolitą Radę na rzecz podmiotów objętych jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny być one pokryte przez te podmioty, w związku z czym składki administracyjne należy obliczać na podstawie skonsolidowanego sprawozdania finansowego tych podmiotów na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich, przy czym na jedną grupę należy obliczyć jedynie jedną składkę.
- (4) Zgodnie z art. 65 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Jednolita Rada ustala i pobiera składki oraz zapewnia ich pełne i terminowe opłacanie. Aby umożliwić Jednolitej Radzie spełnienie tych wymogów, należy zapewnić wydajny system pobierania składek administracyjnych od instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014. Te instytucje i podmioty podlegają już licznym obowiązkom sprawozdawczym określonym w przepisach unijnych. Dokładniej rzecz ujmując, zgodnie z rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1163/2014⁽³⁾ EBC gromadzi dane na temat aktywów ogółem i łącznej ekspozycji na ryzyko w celu obliczenia opłat nadzorczych. Dane zgromadzone zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1163/2014 mogą być znaczące dla obliczenia składek administracyjnych na rzecz Jednolitej Rady. Zgodnie z art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Jednolita Rada i EBC ściśle ze sobą współpracują w wykonywaniu swoich odnośnych obowiązków nałożonych tym rozporządzeniem, a w szczególności wzajemnie przekazują sobie wszystkie informacje niezbędne do wykonywania swoich zadań. Zwrócenie się do EBC o przekazanie Jednolitej Radzie danych, które otrzymał i zweryfikował w ramach wykonywania swoich zadań i uprawnień powierzonych mu rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013⁽⁴⁾, jest wydajniejsze niż powielanie obciążeń sprawozdawczych zainteresowanych instytucji i podmiotów. Współdzielenie danych między EBC a Jednolitą Radą pozwoliłoby

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1310/2014 z dnia 8 października 2014 r. w sprawie tymczasowego systemu rat składek na pokrycie wydatków administracyjnych Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w okresie przejściowym (Dz.U. L 354 z 11.12.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1163/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie opłat nadzorczych (EBC/2014/41) (Dz.U. L 311 z 31.10.2014, s. 23).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

również uniknąć powielania przeprowadzanego przez Jednolitą Radę procesu weryfikacji danych, przy czym opiera się ono na obowiązku ścisłej współpracy Jednolitej Rady i EBC przy wykonywaniu swoich odnośnych obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) nr 806/2014. Jakiegokolwiek powielanie procesów przekazywania i weryfikacji danych niewątpliwie wymagałoby więcej czasu na obliczenie i pobranie składek oraz zmniejszyłoby wydajność systemu. Oznacza to, że w ramach obowiązku współpracy EBC powinien być zobowiązany do przekazywania Jednolitej Radzie danych otrzymanych od zainteresowanych instytucji i podmiotów w celu obliczenia składek na rzecz Jednolitej Rady. Jednolita Rada powinna w największym możliwym zakresie opierać się na danych zgromadzonych przez EBC. Jednolita Rada powinna mieć dostęp do wspomnianych wyżej danych w stopniu niezbędnym do wypełnienia zadań przydzielonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia.

- (5) Rozdział składek powinien odzwierciedlać różnicę między nakładem prac i wysokością powiązanych wydatków podmiotów, za które bezpośrednio odpowiada Jednolita Rada, a podmiotów, za które odpowiadają krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem określić, w jaki sposób należy rozdzielić składki między te dwie grupy podmiotów. W ramach ostatecznego systemu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem należy nałożyć na podmioty należące do tych dwóch grup obowiązek płacenia składek proporcjonalnie do wymogów dotyczących zasobów, które nakładają one indywidualnie na Jednolitą Radę, w wysokości oszacowanej na podstawie dostępnych danych.
- (6) Aby zagwarantować – zarówno Jednolitej Radzie, jak i zainteresowanym podmiotom – pewność w zakresie sposobu dostosowania indywidualnych składek rocznych w przypadku błędów w obliczeniach lub zmian danych bazowych, w niniejszym rozporządzeniu należy określić szczegółowe przepisy w tym zakresie. Jeżeli Jednolita Rada popełni błąd w obliczaniu składki rocznej, powinna być ona zobowiązana do poprawienia tego błędu. Taki wymóg powinien mieć zastosowanie w odniesieniu do błędów, które występują z powodu nieprawidłowego zastosowania przez Jednolitą Radę metodyki obliczania indywidualnych składek rocznych. W takich przypadkach należy skorygować wszystkie składki. Za błędy w obliczeniach nie należy natomiast uznawać przypadków, w których dane wejściowe wykorzystane do obliczenia indywidualnych składek rocznych nie są poprawne lub podlegają zmianie po dokonaniu obliczenia; należy je zatem traktować inaczej. W takich przypadkach należy skorygować jedynie składki podmiotów, których dane były nieprawidłowe lub uległy zmianie.
- (7) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady nr 1⁽¹⁾ zawiadomienie o składce i wszelkie dalsze komunikaty przedstawiane przez Jednolitą Radę powinny być sporządzone w języku państwa członkowskiego, w którym znajduje się instytucja będąca odbiorcą zawiadomienia/komunikatów.
- (8) Płatności składek rocznych powinny być możliwe do wyegzekwowania, a w przypadku częściowej zapłaty, braku zapłaty, bądź nieprzestrzegania warunków płatności określonych w zawiadomieniu o składce należy naliczać odsetki za opóźnienia w płatnościach, aby zapewnić pełne i terminowe opłacanie składek.
- (9) Należy ponownie wyliczyć składki istotnych podmiotów objętych tymczasowym systemem, aby uwzględnić kwoty zapłacone przez te podmioty w ramach tymczasowego systemu. Jeżeli wystąpią różnice między ratami opłaconymi w ramach tymczasowego systemu i składkami obliczonymi zgodnie z ostatecznym systemem, należy je rozliczyć przy wyliczeniu składek na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady za rok następujący po zakończeniu okresu przejściowego.
- (10) Biorąc pod uwagę, że w niniejszym rozporządzeniu wprowadza się ostateczny system składek na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady, rozporządzenie w sprawie tymczasowego systemu nie jest już potrzebne i powinno zostać uchylone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy określające:

- 1) ostateczny system obliczania składek na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada”) należne od podmiotów, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014;
- 2) sposób, w jaki składki mają być opłacane;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385).

- 3) zasady rejestracji, rachunkowości i sprawozdawczości oraz inne zasady niezbędne dla zapewnienia pełnego i terminowego opłacania składek;
- 4) metodykę ponownego obliczania i dostosowania składek należnych za okres przejściowy.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają definicje określone w rozporządzeniu (UE) nr 1163/2014. Stosuje się również następujące definicje:

- 1) „wydatki administracyjne Jednolitej Rady” oznaczają wydatki z części I budżetu Jednolitej Rady, o których mowa w art. 59 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014;
- 2) „składka roczna” oznacza składkę, którą Jednolita Rada ma pobrać za dany rok obrachunkowy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu pokrycia wydatków administracyjnych Jednolitej Rady;
- 3) „podmiot wnoszący składkę” oznacza podmiot ponoszący opłatę ustalony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014 do celów pobierania opłaty nadzorczej i objęty zakresem stosowania art. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014;
- 4) „okres przejściowy” oznacza okres rozpoczynający się dnia 19 sierpnia 2014 r. i kończący się dnia 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 3

Ustalenie całkowitej kwoty składek rocznych, które mają zostać pobrane

Całkowitą kwotę składek rocznych, które mają zostać pobrane za dany rok obrachunkowy, oblicza się na podstawie części I budżetu przyjętego przez Jednolitą Radę na ten rok obrachunkowy zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, skorygowanej o wynik budżetu z ostatniego roku obrachunkowego, z którego opublikowano końcowe sprawozdanie finansowe zgodnie z art. 63 ust. 7 tego rozporządzenia.

Jednolita Rada ustala całkowitą kwotę składek rocznych w taki sposób, aby część I budżetu Jednolitej Rady była zrównoważona.

Artykuł 4

Rozdzielenie całkowitej kwoty składek rocznych

1. Rozdział całkowitej kwoty, która ma zostać pobrana zgodnie z art. 3, jest następujący:
 - a) 95 % przydziela się następującym podmiotom i grupom:
 - (i) podmiotom i grupom, o których mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014;
 - (ii) podmiotom i grupom, w odniesieniu do których Jednolita Rada postanowiła wykonać uprawnienia nadane na mocy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) tego rozporządzenia;
 - (iii) podmiotom i grupom, w stosunku do których uczestniczące państwa członkowskie zgodnie z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 podjęły decyzję o wykonaniu przez Jednolitą Radę uprawnień i obowiązków powierzonych jej na mocy tego rozporządzenia;
 - b) 5 % przydziela się podmiotom i grupom, o których mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
2. Nie naruszając art. 7, Jednolita Rada przypisuje podmioty i grupy do jednej z dwóch kategorii określonych w ust. 1 na podstawie danych, które EBC przedstawia Jednolitej Radzie odpowiednio zgodnie z art. 6 ust. 1 lub art. 11.

3. Jeżeli podmiot wchodzi w zakres stosowania ust. 1 lit. a), wszystkie podmioty należące do tej samej grupy przypisuje się do tej samej kategorii.
4. Jednolita Rada składa Komisji coroczne sprawozdania na temat stosowności rozdziału określonego w ust. 1 w świetle zmieniającego się składu wymienionych dwóch kategorii podmiotów i grup.

Artykuł 5

Obliczanie indywidualnych składek rocznych

1. Jednolita Rada oblicza indywidualne składki roczne przypadające na każdy rok obrachunkowy na podstawie danych otrzymanych zgodnie z art. 6 oraz łącznej kwoty składek rocznych ustalonej zgodnie z art. 3.
2. Do celów obliczenia indywidualnych składek rocznych Jednolita Rada stosuje przepisy określone w art. 10 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 10 ust. 6 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 1163/2014.
3. Na potrzeby stosowania przepisów, o których mowa w ust. 2:
 - a) „roczna opłata nadzorcza” oznacza indywidualną składkę roczną;
 - b) „istotny nadzorowany podmiot” lub „istotna nadzorowana grupa” oznaczają podmiot lub grupę, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a);
 - c) „mniej istotny nadzorowany podmiot” lub „mniej istotna nadzorowana grupa” oznaczają podmiot lub grupę, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b);
 - d) „nadzorowany podmiot” lub „nadzorowana grupa” oznaczają jakiegokolwiek podmiot lub jakąkolwiek grupę;
 - e) „podmiot ponoszący opłatę” oznacza podmiot wnoszący składkę.
4. Wysokość składki rocznej należnej od podmiotów, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, będących członkami tej samej grupy oblicza się jako pojedynczą składkę.
5. Jeżeli Jednolita Rada popełni błąd w obliczaniu indywidualnej rocznej składki, koryguje ona ten błąd poprzez ponowne obliczenie indywidualnej składki rocznej każdego podmiotu, na który błąd miał wpływ. Jednolita Rada rozlicza wszelkie różnice między zapłaconą indywidualną składką roczną a kwotą ponownie obliczoną poprzez zwiększenie lub zmniejszenie indywidualnej składki rocznej obliczonej w roku obrachunkowym następującym po ponownym obliczeniu.

Ponownego obliczenia nie dokonuje się jednak, jeżeli Jednolita Rada zauważy błąd po ponad pięciu latach od końca roku obrachunkowego, w którym wystąpił błąd.

Artykuł 6

Dane niezbędne do obliczenia indywidualnych składek rocznych

1. Każdego roku w ciągu 5 dni roboczych od wydania zawiadomień o opłacie zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014, a w każdym przypadku nie później niż do dnia 31 grudnia roku, w którym wydano zawiadomienia o opłacie, EBC przedstawia Jednolitej Radzie dane na temat każdego podmiotu wnoszącego składkę, które EBC zgromadził w tym roku i z których korzystano podczas ustalania opłat nadzorczych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1163/2014.
2. Dane zawierają co najmniej następujące elementy:
 - a) dane dotyczące tożsamości i dane kontaktowe każdego podmiotu wnoszącego składkę określonego zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014 do celów opłat nadzorczych;
 - b) czynniki warunkujące wysokość opłaty określone zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014;
 - c) informację, czy podmiot wnoszący składkę jest istotny w rozumieniu art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub czy jest to podmiot lub grupa, w stosunku do której EBC, zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, podjął decyzję o bezpośrednim wykonywaniu wszelkich stosownych uprawnień;

- d) wszelkie dane, które EBC określił w sytuacji nieprzekazania informacji przez podmiot wnoszący składkę, zgodnie z art. 10 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014;
- e) datę ważności stanowiącą podstawę obliczeń wysokości opłaty każdego podmiotu wnoszącego składkę, określającą okres, w którym podmiot wnoszący składkę był zobowiązany do uiszczania opłaty nadzorczej, i wszelkie zmiany statusu zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014, które nastąpiły w danym okresie objętym opłatą.
3. Do celów ust. 2 lit. a) dane dotyczące tożsamości i dane kontaktowe każdego podmiotu wnoszącego składkę obejmują wszelkie dane osobowe w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, które EBC gromadzi w celu realizacji zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1163/2014 i które są niezbędne do wypełnienia zadań Jednolitej Rady określonych w niniejszym rozporządzeniu.
4. Jeżeli do celów określonych w niniejszym rozporządzeniu Jednolita Rada musi określić, czy podmiot należy do grupy, która wyznaczyła dany podmiot wnoszący składkę, EBC, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy krajowe udzielają Jednolitej Radzie wszelkich istotnych informacji.
5. W przypadku gdy EBC wystawia dodatkowe faktury lub ponownie oblicza roczną opłatę nadzorczą zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014, EBC przekazuje Jednolitej Radzie nowe dane w ciągu 5 dni od wydania zawiadomień o opłacie.
6. Do obliczenia indywidualnych składek rocznych, które mają zostać pobrane w danym roku obrachunkowym, Jednolita Rada wykorzystuje dane zgromadzone przez EBC w poprzednim roku obrachunkowym zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1163/2014 i przekazane Jednolitej Radzie odpowiednio zgodnie z niniejszym artykułem lub art. 11.
7. Jeżeli w danym roku obrachunkowym EBC nie przekazał Jednolitej Radzie – w okresach określonych w niniejszym artykule – danych niezbędnych do obliczenia składek rocznych, Jednolita Rada może skorzystać z najnowszych dostępnych danych przedstawionych jej przez EBC w celu dokonania tego obliczenia.
8. W przypadku gdy nie są dostępne żadne dane przedstawione przez EBC, odpowiedni właściwy organ krajowy na wniosek przedstawia Jednolitej Radzie dane, którymi dysponuje.
9. W przypadku gdy nie są dostępne żadne dane przedstawione przez właściwy organ krajowy, podmiot wnoszący składkę na wniosek przedstawia Jednolitej Radzie niezbędne dane w terminie wyznaczonym przez Jednolitą Radę. W przypadku braku odpowiedzi ze strony podmiotu wnoszącego składkę w wyznaczonym przez Jednolitą Radę terminie Jednolita Rada może określić dane na podstawie uzasadnionych założeń.
10. Jednolita Rada wykorzystuje dane określone w niniejszym artykule wyłącznie do celów określonych w niniejszym rozporządzeniu i zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 7

Zmiana zakresu stosowania, statusu lub innych danych

1. Jeżeli podmiot lub grupa wchodzi w zakres stosowania art. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 jedynie przez część roku obrachunkowego, indywidualną składkę roczną tego podmiotu lub tej grupy za ten rok obrachunkowy oblicza się w odniesieniu do liczby pełnych miesięcy, w ciągu których zakres stosowania tego artykułu obejmował ten podmiot lub tę grupę.
2. Jeżeli status podmiotu lub grupy zmienia się i powoduje zmianę kategorii określonych w art. 4 ust. 1 w trakcie roku obrachunkowego, indywidualną składkę roczną tego podmiotu lub tej grupy za ten rok obrachunkowy oblicza się na podstawie liczby miesięcy, w których ostatniego dnia tego miesiąca podmiot lub grupa zaliczały się do odpowiedniej kategorii.
3. Jeżeli wystąpią inne zmiany danych podmiotu lub grupy wykorzystanych do obliczenia indywidualnej składki rocznej w danym roku obrachunkowym, indywidualną składkę roczną tego podmiotu lub tej grupy za ten rok obrachunkowy oblicza się na podstawie zaktualizowanych danych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

4. Jeżeli EBC zgłosił zmianę, o której mowa w ust. 1 i 2, lub jeżeli miała miejsce zmiana, o której mowa w ust. 3, Jednolita Rada ponownie oblicza jedynie indywidualną składkę roczną tego podmiotu lub tej grupy za lata obrachunkowe, na które zmiany mają wpływ. Jeżeli zmiany, o których mowa w ust. 1, 2 lub 3, wystąpiły w stosunku do kilku podmiotów lub grup w ciągu tego samego roku obrachunkowego, Jednolita Rada uwzględnia jedynie zmiany dotyczące indywidualnego podmiotu lub indywidualnej grupy w celu ponownego obliczenia indywidualnej składki rocznej tego podmiotu lub tej grupy.
5. Jeżeli kwota zapłaconej indywidualnej składki rocznej jest wyższa niż kwota obliczona ponownie zgodnie z ust. 4, Jednolita Rada zwraca różnicę zainteresowanemu podmiotowi lub zainteresowanej grupie. Jeżeli kwota zapłaconej indywidualnej składki rocznej jest niższa niż kwota obliczona ponownie zgodnie z ust. 4, zainteresowany podmiot lub zainteresowana grupa dopłaca różnicę Jednolitej Radzie. W celu zwrócenia lub pobrania należnej kwoty zgodnie z niniejszym ustępem Jednolita Rada zmniejsza lub zwiększa indywidualną składkę roczną zainteresowanego podmiotu lub zainteresowanej grupy w roku obrachunkowym następującym po ponownym obliczeniu zgodnie z ust. 4.
6. Nie koryguje się indywidualnych składek rocznych podmiotów lub grup, w odniesieniu do których nie zaszły zmiany, o których mowa w ust. 1, 2 lub 3.
7. Jednolita Rada włącza sumę nadwyżek lub deficytów wynikających ze wszystkich korekt dokonanych zgodnie z ust. 5 do całkowitej kwoty składek rocznych, która ma zostać ustalona zgodnie z art. 3 dla roku obrachunkowego następującego po roku obrachunkowym, w którym zastosowano korekty.
8. Zgodnie z zasadą prawidłowego zarządzania swoim budżetem Jednolita Rada podejmuje wszelkie decyzje, które uważa za konieczne, aby wdrożyć przepisy określone w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące terminów zwrotów ze strony Jednolitej Rady i dodatkowych płatności, które mają być pobrane od podmiotów.

Artykuł 8

Zawiadomienie o składce, komunikaty, płatności i odsetki za opóźnienia w płatnościach

1. Jednolita Rada wydaje zawiadomienie o składce podmiotom wnoszącym składkę.
2. Jednolita Rada przekazuje zawiadomienie o składce za pośrednictwem dowolnego wymienionego poniżej środka:
 - a) elektronicznie lub za pośrednictwem innego porównywalnego środka komunikacji;
 - b) faksem;
 - c) przesyłką ekspresową;
 - d) listem poleconym za potwierdzeniem odbioru;
 - e) pocztą kurierską lub poprzez własnoręczne dostarczenie.

Zawiadomienie o składce jest ważne bez podpisu.

3. W zawiadomieniu o składce określona jest kwota składki rocznej i sposób, w jaki składka roczna ma zostać opłacona. Zawiadomienia zawiera należyte uzasadnienie dotyczące aspektów faktycznych i prawnych indywidualnej decyzji o składce.
4. Jednolita Rada kieruje wszelkie inne komunikaty dotyczące składki rocznej, w tym wszelkie decyzje o rozliczeniu zgodnie z art. 10 ust. 8, do podmiotu wnoszącego składkę.
5. Składki płatne są w euro.
6. Podmiot wnoszący składkę opłaca kwotę składki rocznej w ciągu 35 dni kalendarzowych od wydania zawiadomienia o składce. Podmiot wnoszący składkę spełnia wymogi dotyczące zapłaty składki rocznej określone w zawiadomieniu o składce. Datą płatności jest data zaksięgowania wpłaty na koncie Jednolitej Rady.
7. Składkę roczną należną od podmiotów, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, będących członkami tej samej grupy pobiera się od podmiotu wnoszącego składkę tej grupy.

8. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych środków, którymi dysponuje Jednolita Rada, w przypadku częściowej zapłaty, braku zapłaty, bądź nieprzestrzegania warunków płatności określonych w zawiadomieniu o składce od niezapłaconej kwoty składki rocznej naliczane są odsetki za każdy dzień zwłoki w wysokości stopy podstawowych operacji refinansujących EBC plus 8 punktów procentowych od dnia, w którym zapłata była należna.

9. W przypadku częściowej zapłaty lub braku zapłaty ze strony podmiotu wnoszącego składkę, bądź też nieprzestrzegania przez ten podmiot warunków płatności określonych w zawiadomieniu o składce, Jednolita Rada informuje o tym krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym znajduje się podmiot wnoszący składkę.

Artykuł 9

Egzekwowanie

1. Egzekwowaniu podlegają płatności należnych składek rocznych i wszelkich odsetek za opóźnienia w płatnościach zgodnie z art. 8 ust. 8.
2. Egzekwowanie regulują przepisy proceduralne mające zastosowanie w uczestniczącym państwie członkowskim, na którego terytorium egzekwuje się płatności.
3. Rząd każdego uczestniczącego państwa członkowskiego wyznacza organ do celów weryfikacji autentyczności indywidualnych decyzji o składkach i zawiadamia o tym Jednolitą Radę i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
4. Nakaz egzekucyjny dołącza się do każdej indywidualnej decyzji o składce. Jedynym wymogiem formalnym, jakiemu podlega egzekwowanie, jest weryfikacja autentyczności decyzji przeprowadzania przez organ wyznaczony zgodnie z ust. 3.
5. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wspomagają Jednolitą Radę w procedurze egzekwowania regulowanej przepisami proceduralnymi mającymi zastosowanie w uczestniczącym państwie członkowskim.

Artykuł 10

Ponowne obliczanie i rozliczanie składek należnych za okres przejściowy

1. Do celów ponownego obliczenia i rozliczenia składek należnych za okres przejściowy miesiące listopad i grudzień 2014 r. uznaje się za część roku obrachunkowego 2015.
2. Zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu Jednolita Rada ponownie oblicza kwotę składek należnych ze strony każdego podmiotu, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, aby pokryć wydatki administracyjne Jednolitej Rady poniesione podczas okresu przejściowego.
3. Nie naruszając art. 6 ust. 4, do ponownego obliczenia kwoty składek należnych od każdego podmiotu w latach obrachunkowych należących do okresu przejściowego Jednolita Rada wykorzystuje dane zgromadzone przez EBC w tych latach obrachunkowych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1163/2014 i przekazane Jednolitej Radzie zgodnie z art. 11.
4. Jeżeli wystąpią różnice między ratami opłaconymi przez istotne podmioty w ramach tymczasowego systemu określonego w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 1310/2014 a składkami, o których mowa w ust. 2, rozlicza się je przy wyliczeniu składek rocznych należnych za rok obrachunkowy następujący po zakończeniu okresu przejściowego. Rozliczenia tego dokonuje się poprzez zmniejszenie lub zwiększenie składek rocznych należnych za ten rok obrachunkowy.
5. Podmioty, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, w stosunku do których obliczenie i pobranie składek odroczone w okresie przejściowym, opłacają składki obliczone zgodnie z ust. 2 za lata należące do okresu przejściowego. Składki te podnoszą składki roczne należne za rok obrachunkowy, który następuje po zakończeniu okresu przejściowego.
6. Do celów ust. 4 „istotne podmioty” oznaczają podmioty, które EBC powiadomił na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich o swojej decyzji, w której uznaje je za istotne w rozumieniu

art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i zgodnie z art. 147 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾ i które są wymienione w wykazie opublikowanym na stronie internetowej EBC w dniu 4 września 2014 r., lecz z wyłączeniem tych istotnych podmiotów, które są jednostkami zależnymi grup już uwzględnionych w niniejszej definicji, oraz z wyłączeniem mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oddziałów instytucji kredytowych, które mają siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich.

7. Jeżeli różnica, o której mowa w ust. 4, lub składki za lata należące do okresu przejściowego, o których mowa w ust. 5, są wyższe niż składki należne za rok obrachunkowy, który następuje po zakończeniu okresu przejściowego, korekty nadal mają miejsce w kolejnych latach obrachunkowych.

8. Jeżeli dwa podmioty w grupie lub większa ich liczba są przedmiotem rozliczeń zgodnie z ust. 4 lub 5, Jednolita Rada może potrącić należne składki ze zwrotów kosztów należnych podmiotom w tej grupie.

Artykuł 11

Dane niezbędne do celów ponownego obliczenia składek za lata obrachunkowe należące do okresu przejściowego

W ciągu 30 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia EBC przekazuje Jednolitej Radzie dane określone w art. 6 i zebrane przez EBC zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1163/2014 w latach obrachunkowych należących do okresu przejściowego.

Artykuł 12

Outsourcing

1. Jednolita Rada może podjąć decyzję o całkowitym lub częściowym outsourcingu określonych zadań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Jednolita Rada ogranicza wszelki outsourcing do zadań technicznych, które są związane z poborem składek i które nie obejmują wykonywania uprawnień Jednolitej Rady w zakresie ustalania składek.

3. W jakimkolwiek mandacie nadanym usługodawcy na potrzeby outsourcingu zadań wyraźnie zaznacza się okres trwania mandatu oraz konkretne zadania realizowane w ramach outsourcingu, a także określa się ramy regularnej sprawozdawczości usługodawcy wobec Jednolitej Rady.

4. Każda umowa zawarta pomiędzy Jednolitą Radą a usługodawcą na potrzeby outsourcingu zadań zgodnie z ust. 1 zawiera klauzule regulujące prawa Jednolitej Rady do odstąpienia od umowy, prawa w zakresie dalszego podwykonawstwa oraz prawa przysługujące w przypadku niewywiązania się ze zobowiązań przez usługodawcę.

5. Jeżeli Jednolita Rada zleca osobom trzecim wykonywanie całości lub części zadań zgodnie z ust. 1, zachowuje pełną odpowiedzialność za wywiązywanie się ze wszystkich swoich obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz niniejszego rozporządzenia.

6. Jeżeli Jednolita Rada zleca osobom trzecim wykonywanie całości lub części zadań zgodnie z ust. 1, zawsze zapewnia ona, aby:

- a) w żadnej umowie zawartej na potrzeby outsourcingu nie przewidziano przekazania odpowiedzialności spoczywającej na Jednolitej Radzie;
- b) w żadnej umowie zawartej na potrzeby outsourcingu nie przewidziano wyłączenia odpowiedzialności Jednolitej Rady na mocy art. 45 i art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ani jej niezależności na mocy art. 47 tego rozporządzenia;
- c) outsourcing nie skutkował pozbawieniem Jednolitej Rady systemów i środków kontroli niezbędnych do zarządzania ryzykiem, na jakie jest narażona;
- d) usługodawca stosował uzgodnienia dotyczące ciągłości działania równoważne z uzgodnieniami stosowanymi przez Jednolitą Radę;

⁽¹⁾ Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

- e) Jednolita Rada zachowała wiedzę fachową i zasoby niezbędne do oceny jakości świadczonych usług oraz organizacyjnej adekwatności usługodawcy; Jednolita Rada na bieżąco i efektywnie nadzorowała funkcje objęte outsourcingiem oraz zarządzała ryzykiem związanym z outsourcingiem;
 - f) Jednolita Rada posiadała bezpośredni dostęp do odpowiednich informacji umożliwiających jej przeprowadzanie niezbędnych kontroli zadań realizowanych w ramach outsourcingu.
7. Jeżeli Jednolita Rada zleca osobom trzecim wykonywanie całości lub części zadań zgodnie z ust. 1, zapewnia ona, aby usługodawca był zobowiązany do spełniania wewnętrznych wymogów prawnych i zasad Jednolitej Rady dotyczących bezpieczeństwa i poufności. Wszelkie informacje poufne związane z Jednolitą Radą i dostępne usługodawcy są wykorzystywane jedynie w stopniu koniecznym do wypełnienia mandatu powierzonego usługodawcy przez Jednolitą Radę.
8. Przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji w sprawie outsourcingu Jednolita Rada uzyskuje zgodę EBC na współdzielenie z usługodawcą danych przedstawionych przez EBC zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o poufności.

Artykuł 13

Pomoc krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Jednolita Rada może zwrócić się do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o pomoc w procesie pobierania składek rocznych, jeżeli okoliczności indywidualnej sprawy uzasadniają taki wniosek.

Artykuł 14

Uchylenie

Rozporządzenie delegowane (UE) nr 1310/2014 traci moc.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 września 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2362**z dnia 5 grudnia 2017 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Lenticchia di Altamura” (ChOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Lenticchia di Altamura” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatem zarejestrować nazwę „Lenticchia di Altamura”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Lenticchia di Altamura” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 280 z 24.8.2017, s. 4.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2363**z dnia 6 grudnia 2017 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Μελεκοῦνι” (Melekouni) (ChOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Grecji o rejestrację nazwy „Μελεκοῦνι” (Melekouni) został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatem zarejestrować nazwę „Μελεκοῦνι” (Melekouni),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Μελεκοῦνι” (Melekouni) (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 2.3. Chleb, ciasta, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarnicze zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 280 z 24.8.2017, s. 7.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/2364**z dnia 18 grudnia 2017 r.****zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającą dyrektywę 2004/17/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2014/115/UE ⁽²⁾ Rada zatwierdziła Protokół zmieniający Porozumienie w sprawie zamówień rządowych („Porozumienie”) ⁽³⁾ zawarte w ramach Światowej Organizacji Handlu. Porozumienie jest instrumentem wielostronnym i jego celem jest wzajemne otwarcie rynków zamówień publicznych przez jego strony. Ma ono zastosowanie do każdego zamówienia o wartości równej lub przekraczającej kwoty („progi”) wyznaczone w Porozumieniu i wyrażone w specjalnych prawach ciągnięcia.
- (2) Jednym z celów dyrektywy 2014/25/UE jest umożliwienie podmiotom zamawiającym stosującym tę dyrektywę przestrzegania równocześnie zobowiązań wynikających z Porozumienia. Aby osiągnąć ten cel, progi określone w dyrektywie dla zamówień publicznych, które podlegają również Porozumieniu, powinny zostać dostosowane tak, aby odpowiadały wartościom w euro progów ustalonych w Porozumieniu, zaokrąglonym w dół do pełnego tysiąca.
- (3) W celu zapewnienia spójności należy dostosować również te progi określone w dyrektywie 2014/25/UE, które nie są objęte Porozumieniem.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2014/25/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 15 dyrektywy 2014/25/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w lit. a) kwotę „418 000 EUR” zastępuje się kwotą „443 000 EUR”;
- 2) w lit. b) kwotę „5 225 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 548 000 EUR”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2018 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243.⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/115/UE z dnia 2 grudnia 2013 r. dotycząca zawarcia Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych (Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 1).⁽³⁾ Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 4.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/2365**z dnia 18 grudnia 2017 r.****zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień publicznych i uchylającą dyrektywę 2004/18/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2014/115/UE ⁽²⁾ Rada zatwierdziła Protokół zmieniający Porozumienie w sprawie zamówień rządowych („Porozumienie”) ⁽³⁾ zawarte w ramach Światowej Organizacji Handlu. Porozumienie jest instrumentem wielostronnym i jego celem jest wzajemne otwarcie rynków zamówień publicznych przez jego strony. Ma ono zastosowanie do każdego zamówienia o wartości równej lub przekraczającej kwoty („progi”) wyznaczone w Porozumieniu i wyrażone w specjalnych prawach ciągnięcia.
- (2) Jednym z celów dyrektywy 2014/24/UE jest umożliwienie instytucjom zamawiającym stosującym tę dyrektywę przestrzegania równocześnie zobowiązań wynikających z Porozumienia. Aby osiągnąć ten cel, progi określone w dyrektywie dla zamówień publicznych, które podlegają również Porozumieniu, powinny zostać dostosowane tak, aby odpowiadały wartościom w euro progów ustalonych w Porozumieniu, zaokrąglonym w dół do pełnego tysiąca.
- (3) W celu zapewnienia spójności należy dostosować również progi określone w dyrektywie 2014/24/UE, które nie są objęte Porozumieniem.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2014/24/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dyrektywie 2014/24/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. a) kwotę „5 225 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 548 000 EUR”;
 - b) w lit. b) kwotę „135 000 EUR” zastępuje się kwotą „144 000 EUR”;
 - c) w lit. c) kwotę „209 000 EUR” zastępuje się kwotą „221 000 EUR”;
- 2) w art. 13 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. a) kwotę „5 225 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 548 000 EUR”;
 - b) w lit. b) kwotę „209 000 EUR” zastępuje się kwotą „221 000 EUR”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65.⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/115/UE z dnia 2 grudnia 2013 r. dotycząca zawarcia Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych (Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 1).⁽³⁾ Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/2366**z dnia 18 grudnia 2017 r.****zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2014/115/UE ⁽²⁾ Rada zatwierdziła Protokół zmieniający Porozumienie w sprawie zamówień rządowych („Porozumienie”) ⁽³⁾ zawarte w ramach Światowej Organizacji Handlu. Porozumienie jest instrumentem wielostronnym i jego celem jest wzajemne otwarcie rynków zamówień publicznych przez jego strony. Ma ono zastosowanie do każdego zamówienia o wartości równej lub przekraczającej kwoty („progi”) wyznaczone w Porozumieniu i wyrażone w specjalnych prawach ciągnięcia.
- (2) Celem dyrektywy 2014/23/UE jest między innymi umożliwienie podmiotom i instytucjom zamawiającym, które stosują tę dyrektywę, przestrzegania równocześnie zobowiązań wynikających z Porozumienia. Aby osiągnąć ten cel, progi określone w dyrektywie dla zamówień publicznych, które podlegają również Porozumieniu, powinny zostać dostosowane tak, aby odpowiadały wartościom w euro progów ustalonych w Porozumieniu, zaokrąglonym w dół do pełnego tysiąca.
- (3) W celu zapewnienia spójności należy dostosować również progi określone w dyrektywie 2014/23/UE, które nie są objęte Porozumieniem.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2014/23/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 8 ust. 1 dyrektywy 2014/23/UE kwotę „5 225 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 548 000 EUR”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/115/UE z dnia 2 grudnia 2013 r. dotycząca zawarcia Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych (Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 1).⁽³⁾ Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 4.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/2367**z dnia 18 grudnia 2017 r.****zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 68,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2014/115/UE ⁽²⁾ Rada zatwierdziła Protokół zmieniający Porozumienie w sprawie zamówień rządowych („Porozumienie”) ⁽³⁾ zawarte w ramach Światowej Organizacji Handlu. Porozumienie jest instrumentem wielostronnym i jego celem jest wzajemne otwarcie rynków zamówień publicznych przez jego strony. Ma ono zastosowanie do każdego zamówienia o wartości równej lub przekraczającej kwoty („progi”) wyznaczone w Porozumieniu i wyrażone w specjalnych prawach ciągnięcia.
- (2) Celem dyrektywy 2009/81/WE jest między innymi umożliwienie podmiotom i instytucjom zamawiającym, które stosują tę dyrektywę, przestrzegania równocześnie zobowiązań wynikających z Porozumienia. Aby osiągnąć ten cel, progi określone w tej dyrektywie dla zamówień publicznych, które podlegają również Porozumieniu, powinny zostać dostosowane tak, aby odpowiadały wartościom w euro progów ustalonych w Porozumieniu, zaokrąglonym w dół do pełnego tysiąca.
- (3) W celu zachowania spójności progi określone w dyrektywie 2009/81/WE należy dostosować do skorygowanych progów określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE ⁽⁴⁾. Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2009/81/WE.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Doradczego ds. Zamówień Publicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 8 dyrektywy 2009/81/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w lit. a) kwotę „418 000 EUR” zastępuje się kwotą „443 000 EUR”;
- 2) w lit. b) kwotę „5 225 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 548 000 EUR”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2018 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76.⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/115/UE z dnia 2 grudnia 2013 r. dotycząca zawarcia Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych (Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 1).⁽³⁾ Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 4.⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2368**z dnia 18 grudnia 2017 r.**

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/325 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/325 ⁽²⁾ Komisja nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036.
- (2) Jednak w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/325 nie przewidziano możliwości złożenia wniosku przez przedsiębiorstwa, które nie dokonywały wywozu przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie z poliestrów w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem o przeprowadzenie przeglądu dotyczącego potencjalnego objęcia stawką celną nałożoną na przedsiębiorstwa współpracujące nieobjęte próbą.
- (3) Przegląd taki może zostać przeprowadzony, jeżeli nowy eksporter lub producent w danym państwie wywozu przedstawi Komisji wystarczające dowody że, 1) nie dokonywał wywozu produktu w okresie objętym dochodzeniem, który stał się podstawą wprowadzenia środków; 2) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym wprowadzonym środkom; oraz 3) faktycznie dokonał wywozu towarów objętych postępowaniem, albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem.
- (4) Aby umożliwić nowym eksporterom złożenie wniosku o przeprowadzenie takiego przeglądu, należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/325.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036.
- (6) W świetle powyższego należy odpowiednio zmienić art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/325,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/325 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy którakolwiek ze stron z Chińskiej Republiki Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody, że:

- a) nie dokonała wywozu towarów opisanych w ust. 1 pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem (1 lipca 2008 r. – 30 czerwca 2009 r.);
- b) nie jest powiązana z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/325 z dnia 24 lutego 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 49 z 25.2.2017, s. 6).

- c) faktycznie dokonała wywozu towarów opisanych w ust. 1 albo stała się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem;

Komisja może zmienić załącznik I w celu przyznania temu podmiotowi cła stosowanego wobec współpracujących producentów nieuwzględnionych w próbie, tj. 5,3 %.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2369**z dnia 18 grudnia 2017 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 743/2013 wprowadzające środki ochronne w odniesieniu do przywozu z Turcji mały przeznaczone do spożycia przez ludzi w odniesieniu do okresu jego stosowania****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 743/2013 ⁽²⁾ przyjęto, ponieważ w wyniku audytów przeprowadzonych przez służby audytu Komisji stwierdzono niedociągnięcia w zakresie wdrażania przez Turcję kontroli urzędowych produkcji mały przeznaczonych na wywóz do Unii oraz ponieważ z państw członkowskich napłynęły zgłoszenia o niezgodnych z wymogami przesyłkach mały pochodzących z Turcji, które nie spełniały unijnych norm mikrobiologicznych.
- (2) W trakcie ostatniego audytu służb audytu Komisji, który odbył się we wrześniu 2015 r., stwierdzono, że system kontroli mały przeznaczonych na wywóz do Unii nadal wykazuje poważne niedociągnięcia. Właściwe organy Turcji przedstawiły informacje dotyczące środków naprawczych przyjętych w celu usunięcia tych niedociągnięć. Niektóre z tych niedociągnięć, zwłaszcza w zakresie działania laboratoriów, nie zostały jednak usunięte.
- (3) W związku z tym, z uwagi na charakter produktów stosowanie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 743/2013 należy przedłużyć do momentu, gdy uzyskane zostaną wystarczające gwarancje, przeprowadzone przez państwa członkowskie badania wykażą zgodność przesyłek z wymogami, a audyt uzupełniający potwierdzi, że uchylenie środków jest możliwe.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 5 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 743/2013 datę „31 grudnia 2017 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2021 r.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 743/2013 z dnia 31 lipca 2013 r. wprowadzające środki ochronne w odniesieniu do przywozu z Turcji mały przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 205 z 1.8.2013, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/2370

z dnia 18 grudnia 2017 r.

w sprawie wsparcia haskiego kodeksu postępowania i nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią”), której rozdział III zawiera wykaz środków, jakie należy przyjąć zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich, aby zwalczać rozprzestrzenianie tego rodzaju broni.
- (2) Unia aktywnie wdraża strategię i wprowadza w życie środki wymienione w jej rozdziale III, w szczególności poprzez przeznaczanie zasobów finansowych na wspieranie określonych projektów mających na celu wzmocnienie wielostronnego systemu nieprolifracji oraz wielostronnych środków budowy zaufania. Integralną częścią tego systemu jest haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych (zwany dalej „kodeksem”).
- (3) W dniu 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB ⁽¹⁾. W tym wspólnym stanowisku wezwano Unię między innymi do przekonania jak największej liczby państw do przyjęcia kodeksu, zwłaszcza tych państw, które dysponują zdolnościami w zakresie rakiet balistycznych, a także do dalszego rozwoju i wdrażania kodeksu, a w szczególności przewidzianych w nim środków budowy zaufania, oraz do wspierania ściślejszego powiązania kodeksu z wielostronnym systemem nieprolifracji Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ).
- (4) W dniu 8 grudnia 2008 r. Rada przyjęła konkluzje oraz dokument zatytułowany „Nowe kierunki działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia”. W dokumencie stwierdzono między innymi, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia (zwanej dalej „BMR”) i systemów jej przenoszenia nadal stanowi jedno z największych wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa oraz że polityka nieprolifracji jest istotnym elementem wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.
- (5) W dniu 18 grudnia 2008 r. Rada przyjęła decyzję 2008/974/WPZiB ⁽²⁾ wspierającą kodeks w ramach wdrażania strategii.
- (6) W dniu 23 lipca 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/423/WPZiB ⁽³⁾. Decyzja ta umożliwiła skuteczne propagowanie upowszechniania kodeksu i przestrzegania jego zasad.

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2003/805/WPZiB z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia (Dz.U. L 302 z 20.11.2003, s. 34).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2008/974/WPZiB z dnia 18 grudnia 2008 r. wspierająca haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 91).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2012/423/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. w sprawie wsparcia – w ramach wdrażania strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz wspólnego stanowiska Rady 2003/805/WPZiB – nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych (Dz.U. L 196 z 24.7.2012, s. 74).

- (7) W dniu 15 grudnia 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/913/WPZiB⁽¹⁾. Poprzez lepsze wyeksponowanie kodeksu decyzja ta ułatwiła przystąpienie do niego nowych członków. Kontynuowanie dialogu w gronie państw sygnatariuszy i państw niebędących sygnatariuszami jest jednym z priorytetów Unii, gdyż służy dalszemu propagowaniu upowszechniania kodeksu, a także jego lepszemu wdrożeniu oraz rozszerzeniu. Niniejsza decyzja powinna przyczyniać się do tego procesu.
- (8) W bardziej ogólnym ujęciu ciągle rozprzestrzenianie rakiet balistycznych zdolnych do przenoszenia BMR – w szczególności w ramach obecnych programów raketowych na Bliskim Wschodzie oraz w Azji Północno-Wschodniej i Azji Południowo-Wschodniej – jest przyczyną rosnącego zaniepokojenia społeczności międzynarodowej.
- (9) Rada Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) podkreśliła w rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) oraz przypominała w rezolucjach RB ONZ nr 1977 (2011) i nr 2325 (2016), że rozprzestrzenianie broni jądrowej, chemicznej i biologicznej, a także środków przenoszenia tych rodzajów broni zagraża światowemu pokojowi i bezpieczeństwu, a także zobowiązała państwa między innymi do tego, aby powstrzymały się od udzielania jakiegokolwiek wsparcia na rzecz opracowywania, nabywania, wytwarzania, posiadania, transportowania, przekazywania lub wykorzystywania broni jądrowej, chemicznej lub biologicznej oraz środków przenoszenia tej broni przez podmioty niepaństwowe. Fakt, że broń jądrowa, chemiczna i biologiczna oraz środki jej przenoszenia stanowią zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, został potwierdzony w rezolucji RB ONZ nr 1887 (2009) w sprawie nierozprzestrzeniania broni jądrowej oraz rozbrojenia jądrowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zgodnie ze strategią UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią”), która określa cel, jakim jest podtrzymywanie, wdrażanie i wzmacnianie wielostronnych traktatów i porozumień o rozbrojeniu i nieprolifracji, Unia dalej popiera upowszechnianie, pełne wdrażanie i rozszerzenie haskiego kodeksu postępowania i nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych (zwanego dalej „kodeksem”).
2. Na działania wspierające kodeks, odpowiadające środkom zgodnym ze strategią, składają się regionalne i subregionalne warsztaty, konferencje, wizyty ekspertów, badania, działania informacyjne i komunikacyjne, a także imprezy organizowane przy okazji konferencji międzynarodowych.
3. Na cel tych działań składają się:
 - a) propagowanie przystąpienia do kodeksu coraz większej liczby państw oraz, ostatecznie, jego powszechnego charakteru;
 - b) wspieranie pełnego wdrażania kodeksu;
 - c) propagowanie dialogu między państwami sygnatariuszami a państwami niebędącymi sygnatariuszami, w celu wspomagania budowy zaufania oraz przejrzystości, zachęcania do powściągliwości oraz tworzenia większej stabilności i bezpieczeństwa dla wszystkich;
 - d) zwiększanie wyeksponowania kodeksu oraz zwiększanie publicznej świadomości ryzyka i zagrożeń, jakie wiążą się z rozprzestrzenianiem rakiet balistycznych;
 - e) badanie – w szczególności poprzez analizy naukowe – możliwości rozszerzenia kodeksu i propagowania współdziałania między kodeksem a innymi odpowiednimi instrumentami wielostronnymi, takimi jak System Kontroli Technologii Raketowych, rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004) oraz prowadzony przez ONZ rejestr obiektów wyniesionych w przestrzeń kosmiczną.
4. Szczegółowy opis projektów znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel (zwany dalej „WP”).
2. Techniczną realizacją projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zajmuje się Fundacja na rzecz Badań Strategicznych (*Fondation pour la recherche stratégique*) (zwana dalej „FRS”). FRS wykonuje swoje zadania pod kierownictwem WP. W tym celu WP dokonuje niezbędnych ustaleń z FRS.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/913/WPZiB z dnia 15 grudnia 2014 r. wspierająca haski kodeks postępowania i nierozprzestrzenianie rakiet balistycznych w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 44).

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 878 120,05 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2. W tym celu po przyjęciu niniejszej decyzji Komisja zawiera z FRS umowę o dotację w wysokości kwoty odniesienia. Do tej umowy o dotację mają zastosowanie przepisy o dotacjach zawarte w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 966/2012 (UE, Euratom) ⁽¹⁾. Umowa ta zobowiązuje FRS do zapewnienia, aby wkład Unii został wyeksponowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dąży do zawarcia umowy o dotacji, o której mowa w ust. 3, w możliwie najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Poinformuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy o dotację.

Artykuł 4

1. WP składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez FRS. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.
2. Komisja przedstawia informacje na temat aspektów finansowych projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 40 miesięcy po dniu zawarcia umowy o dotację, o której mowa w art. 3 ust. 3. Wygasa ona jednak sześć miesięcy po jej wejściu w życie, jeżeli do tego czasu nie zostanie zawarta umowa o dotację.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Rady
K. SIMSON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

1. CEL

Głównym celem niniejszej decyzji jest propagowanie, za pośrednictwem konkretnych środków, upowszechniania, pełnego wdrożenia i rozszerzenia haskiego kodeksu postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych (zwanego dalej „kodeksem”), zgodnie ze strategią UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia.

Niniejsza decyzja będzie uzupełniała działalność dyplomatyczną Unii w odniesieniu do państw sygnatariuszy i państw niebędących sygnatariuszami kodeksu. W tym względzie przesłania ze strony Unii są następujące:

a) do państw sygnatariuszy:

- (i) znaczenie pełnego wdrożenia kodeksu, zwłaszcza poprzez coroczne deklaracje i uprzednie powiadomienia przewidziane w kodeksie;
- (ii) zachęcanie do pełnego stosowania kodeksu jako środka propagowania przejrzystości i zaufania, zarówno na szczeblu regionalnym, jak i międzynarodowym, oraz pomocy w powstrzymywaniu rozprzestrzeniania rakiet balistycznych zdolnych przenosić broń masowego rażenia (zwaną dalej BMR) oraz w zapobieganiu takiemu rozprzestrzenianiu;

b) do państw niebędących sygnatariuszami:

- (i) zachęcanie do przystąpienia do kodeksu i tym samym wzięcia udziału w szerzej zakrojonych wielostronnych wysiłkach na rzecz zapobiegania rozprzestrzenianiu BMR oraz środków jej przenoszenia;
- (ii) korzystanie z postanowień kodeksu, aby pomóc w zmniejszaniu napięć regionalnych oraz w budowaniu zaufania, a tym samym propagować zwiększenie bezpieczeństwa z korzyścią dla wszystkich.

Oprócz tego niniejsza decyzja jest wykorzystywana do pomocy w finansowaniu ograniczonej liczby prac naukowych na temat współdziałania między kodeksem a innymi odpowiednimi instrumentami wielostronnymi, takimi jak System Kontroli Technologii Rakietowych, rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004) oraz prowadzony przez ONZ rejestr obiektów wyniesionych w przestrzeń kosmiczną.

I wreszcie, niniejsza decyzja ma na celu wspieranie bieżącego dialogu politycznego społeczności międzynarodowej na temat bezpieczeństwa i stabilności w kosmosie, zwłaszcza poprzez udostępnianie ograniczonego wkładu finansowego na rzecz corocznych konferencji dotyczących kosmosu organizowanych przez znajdujący się w Genewie Instytut Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań and Rozbrojeniem (UNIDIR).

2. ŚRODKI

2.1. Cele środków

- a) Propagowanie przystąpienia do kodeksu coraz większej liczby państw oraz, ostatecznie, jego powszechnego charakteru;
- b) wspieranie pełnego wdrażania kodeksu przez państwa sygnatariuszy;
- c) propagowanie dialogu między państwami sygnatariuszami a państwami niebędącymi sygnatariuszami, w celu wspomagania budowy zaufania oraz przejrzystości, zachęcania do powściągliwości oraz tworzenia większej stabilności i bezpieczeństwa dla wszystkich;
- d) zwiększanie wyeksponowania kodeksu oraz zwiększanie publicznej świadomości ryzyka i zagrożeń, jakie wiążą się z rozprzestrzenianiem rakiet balistycznych;
- e) badanie – w szczególności poprzez analizy naukowe – możliwości rozszerzenia kodeksu i propagowania współdziałania między kodeksem a innymi odpowiednimi instrumentami wielostronnymi, takimi jak System Kontroli Technologii Rakietowych i rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004).

2.2. Opis środków

- a) FRS zorganizuje działania informacyjne w postaci regionalnych lub subregionalnych seminariów i misji eksperckich mających na celu:
 - (i) zwiększenie świadomości ryzyka i zagrożeń, jakie wiążą się z rozprzestrzenianiem rakiet balistycznych;
 - (ii) zapewnienie platformy, na której eksperci mogą nieformalnie wymieniać poglądy bez ujawniania źródeł (reguła Chatham House) na temat kwestii strategicznych, tym samym wspomagając budowanie zaufania wśród państw; oraz
 - (iii) propagowanie unijnych celów, jakimi są upowszechnienie, pełne wdrożenie i rozszerzenie kodeksu.

FRS zorganizuje nie więcej niż dziewięć imprez regionalnych lub subregionalnych, w tym również w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach, na Bliskim Wschodzie/w Afryce oraz w Azji Południowo-Wschodniej, a także nie więcej niż sześć misji eksperckich do poszczególnych państw niebędących sygnatariuszami. Wszystkie te wydarzenia będą prowadzone w ścisłej współpracy z organami odnośnych rządów przyjmujących oraz, w stosownych przypadkach, z ośrodkami akademickimi;

- b) FRS zorganizuje nie więcej niż sześć imprez pobocznych poświęconych kodeksowi, przy okazji konferencji międzynarodowych, zwłaszcza corocznego regularnego posiedzenia w Wiedniu oraz sesji Pierwszego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ w Nowym Jorku. Takie imprezy poboczne będą miały na celu pomoc w pogłębianiu związków między kodeksem a ONZ, zgodnie z rezolucją nr 71/33 przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 5 grudnia 2016 r.;
- c) FRS, w ścisłej współpracy z odnośnymi organami, zorganizuje wizytę międzynarodowej grupy ekspertów w bazie kosmicznej zgodnie z art. 4 lit. a) ppkt (ii) tiret trzecie kodeksu;
- d) z dotacji przyznanej przez Unię FRS przekaze UNIDIR trzykrotność kwoty 29 240,00 EUR, aby pomóc w finansowaniu corocznych konferencji UNIDIR na temat kwestii bezpieczeństwa kosmicznego, tym samym wspomagając realizację ogólnego celu, jakim jest wspieranie kodeksu. FRS i UNIDIR zapewnią wyeksponowanie roli Unii na tych konferencjach, stosownie do wielkości jej wkładu;
- e) FRS zamówi i opublikuje co najmniej cztery prace naukowe dotyczące kwestii związanych z kodeksem, w tym co najmniej jedną pracę na temat związków między kodeksem a innymi odpowiednimi instrumentami wielostronnymi, takimi jak System Kontroli Technologii Rakietowych i rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004). W tym celu FRS zaapeluje o wkłady od wszystkich instytutów naukowych, które stanowią część konsorcjum UE NPĐ lub są z nim związane. Tematy prac naukowych zostaną uzgodnione między FRS a odnośnymi służbami Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ);
- f) FRS podejmie działania komunikacyjno-informacyjne, aby zrealizować dwa cele: zwiększenie wyeksponowania kodeksu oraz wkładu Unii w niego. FRS opracuje szczegółowy plan informacji i komunikacji, który zostanie zatwierdzony przez ESDZ i Komisję.

2.3. Wyniki środków

- a) Zwiększenie liczby państw będących sygnatariuszami kodeksu;
- b) lepsze wdrażanie kodeksu przez państwa sygnatariuszy;
- c) lepsza świadomość wśród decydentów, organów regulacyjnych, ekspertów i ogółu społeczeństwa dotycząca znaczenia, jakie ma dla państw przystąpienie do kodeksu i jego wdrażanie;
- d) zwiększone wyeksponowanie starań Unii na rzecz propagowania powszechnego charakteru, pełnego wdrażania i rozszerzenia kodeksu.

3. PARTNERZY REALIZUJĄCY ŚRODKI

FRS, działając w ścisłym kontakcie z ESDZ, będzie nadal rozwijać skuteczne partnerstwa z zainteresowanymi organizacjami regionalnymi i subregionalnymi, organami państw, instytutami naukowymi i innymi odnośnymi organami.

FRS będzie ściśle współpracować z UNIDIR w odniesieniu do środka określonego w pkt 2.2. lit. e)

4. INTERAKCJA Z DZIAŁANAMI UNII

Na podstawie regularnych informacji zwrotnych przekazywanych przez FRS na temat jej działalności, Unia może postanowić o uzupełnieniu tych wysiłków poprzez ukierunkowane działania dyplomatyczne mające na celu podnoszenie świadomości znaczenia, jakie ma dla państw przystąpienie do kodeksu i jego wdrożenie.

5. BENEFICJENCI ŚRODKÓW

- a) Państwa – zarówno będące, jak i niebędące sygnatariuszami kodeksu;
- b) urzędnicy rządowi, decydenci, organy regulacyjne, eksperci;

- c) organizacje międzynarodowe, regionalne i subregionalne;
- d) pracownicy naukowcy i społeczeństwo obywatelskie;
- e) przewodniczący kodeksu.

6. **MIEJSCE**

W konsultacji z odpowiednimi służbami ESDZ, FRS wybierze możliwe miejsca posiedzeń, warsztatów i innych wydarzeń. Kryteria wyboru miejsca będą obejmować chęć i zaangażowanie danego państwa lub danej organizacji międzyrządowej w konkretnym regionie na rzecz bycia gospodarzem danego wydarzenia. Konkretnie miejsca wizyt w państwach lub działań w poszczególnych państwach będą zależały od zaproszenia od zainteresowanych państw lub organizacji międzyrządowych.

7. **CZAS TRWANIA**

Szacowany całkowity czas trwania działania wynosi 36 miesięcy.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/2371**z dnia 18 grudnia 2017 r.****zmieniająca decyzję 2014/486/WPZiB w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/486/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine).
- (2) W dniu 20 listopada 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/2161 ⁽²⁾ zmieniającą decyzję 2014/486/WPZiB, przedłużającą mandat misji do dnia 31 maja 2019 r. i określającą finansową kwotę odniesienia dla EUAM Ukraine na ten sam okres.
- (3) Zgodnie z zaleceniem dowódcy operacji cywilnej Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa uzgodnił w dniu 13 grudnia 2017 r., by misja rozpoczęła działalność na poziomie regionalnym w Odessie.
- (4) Należy zatem określić zmienioną finansową kwotę odniesienia do dnia 31 maja 2019 r. oraz odpowiednio zmienić decyzję 2014/486/WPZiB.
- (5) EUAM Ukraine będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 14 ust. 1 decyzji 2014/486/WPZiB akapity piąty i szósty zastępuje się akapitem w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUAM Ukraine w okresie od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia 31 maja 2019 r. wynosi 33 843 302,49 EUR”.

Artykuł 2**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Rady

K. SIMSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/486/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) (Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2161 z dnia 20 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/486/WPZiB w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) (Dz.U. L 304 z 21.11.2017, s. 48).

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/2372**z dnia 16 czerwca 2017 r.****w sprawie pomocy państwa SA.31250 – 2011/C (ex 2011/N), którą Bułgaria planuje wdrożyć na rzecz BDZ Holding EAD SA, BDZ Przewozy pasażerskie EOOD i BDZ Przewozy towarowe EOOD, oraz innych środków***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4051)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 18 maja 2011 r. Bułgaria powiadomiła Komisję o pewnych środkach na rzecz spółki BDZ Holding EAD SA ⁽²⁾ („BDZ Holding”) i jej spółek zależnych, BDZ Przewozy pasażerskie EOOD („BDZ Przewozy pasażerskie”) i BDZ Przewozy towarowe EOOD („BDZ Przewozy towarowe”).
- (2) Pismem z dnia 20 maja 2011 r. Bułgaria przedstawiła Komisji dalsze informacje. W pismach z dnia 15 lipca 2011 r. i 28 września 2011 r. Komisja zwróciła się o przedstawienie dalszych informacji. Bułgaria przedstawiła Komisji dalsze informacje w pismach z dnia 5 września 2011 r. i 7 października 2011 r.
- (3) Pismem z dnia 9 listopada 2011 r. Komisja poinformowała Bułgarię, że podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do wspomnianych środków („decyzja o wszczęciu postępowania”). Pismem z dnia 12 stycznia 2012 r. Bułgaria przedstawiła uwagi na temat decyzji o wszczęciu postępowania.
- (4) Decyzję o wszczęciu postępowania opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag.
- (5) Komisja otrzymała uwagi od jednej zainteresowanej strony. Uwagi te przekazano Bułgarii w piśmie z dnia 16 maja 2012 r., dając jej możliwość ustosunkowania się do nich. Uwagi Bułgarii otrzymano w piśmie z dnia 13 czerwca 2012 r. Pismem z dnia 10 grudnia 2012 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony, że nieopatrzoną klauzulą poufności wersję jej spostrzeżeń przekazano Bułgarii.
- (6) Komisja zwróciła się do Bułgarii o przedstawienie dalszych informacji w pismach z dnia 12 kwietnia 2012 r., 24 lipca 2012 r., 10 grudnia 2012 r., 7 maja 2013 r., 5 listopada 2013 r., 6 maja 2014 r., 6 czerwca 2014 r., 29 lipca 2014 r., 29 kwietnia 2015 r., 14 grudnia 2015 r., 26 kwietnia 2016 r., 15 września 2016 r., 20 października 2016 r. i 3 kwietnia 2017 r.
- (7) Bułgaria przedstawiła Komisji dalsze informacje w pismach z dnia 7 czerwca 2012 r., 28 września 2012 r., 31 stycznia 2013 r., 1 lutego 2013 r., 30 maja 2013 r., 2 października 2013 r., 15 października 2013 r., 2 grudnia 2013 r., 3 stycznia 2014 r., 6 lutego 2014 r., 22 kwietnia 2014 r., 14 maja 2014 r., 23 czerwca 2014 r., 4 sierpnia 2014 r., 20 sierpnia 2014 r., 1 września 2014 r., 13 września 2014 r., 23 września 2014 r., 1 czerwca 2015 r., 9 grudnia 2015 r., 20 stycznia 2016 r., 31 maja 2016 r., 12 października 2016 r. i 7 listopada 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 12.1.2012, s. 9.⁽²⁾ W dalszej części niniejszej decyzji termin „BDZ Holding” jest używany zarówno w odniesieniu do „BDZ EAD” przed zmianą nazwy handlowej, która miała miejsce dnia 22 października 2011 r., jak i do „BDZ Holding EAD SA” po jej zmianie. Zob. przypis 4.⁽³⁾ Zob. przypis 2.

- (8) W pismach z dnia 22 kwietnia 2014 r. i 12 października 2016 r. Bułgaria wycofała swoje zgłoszenie dotyczące pomocy na restrukturyzację BDZ Holding, która jest jednym ze środków wymienionych w motywie 1. Pismem z dnia 5 kwietnia 2017 r. Bułgaria zmieniła swoje zgłoszenie, zmniejszając kwotę długu, jaką planowała umorzyć za pośrednictwem środka anulowania długu, który jest jednym ze środków wspomnianych w motywie 1.
- (9) W piśmie z dnia 7 listopada 2016 r. Bułgaria w drodze wyjątku wyraziła zgodę na przyjęcie i notyfikowanie niniejszej decyzji wyłącznie w języku angielskim.

2. OPIS ŚRODKÓW POMOCY

2.1. BENEFICJENT

- (10) Beneficjentem środków jest spółka BDZ Holding i jej spółki zależne, BDZ Przewozy pasażerskie i BDZ Przewozy towarowe, spółki będące w całości własnością państwa, świadczące w Bułgarii usługi z zakresu kolejowego przewozu osób i kolejowego transportu towarowego za wynagrodzeniem.
- (11) Spółkę akcyjną BDZ Holding (*) utworzono w 2001 r., gdy w wyniku podziału Bułgarskich Kolei Państwowych wyodrębniono spółkę zajmującą się infrastrukturą kolejową, Krajowe Przedsiębiorstwo Infrastruktura Kolejowa („KPIK”), oraz operatora świadczącego usługi przewozowe („BDZ Holding”).
- (12) W 2007 r. spółkę BDZ Holding przekształcono w strukturę holdingową, w ramach której utworzono trzy spółki zależne świadczące usługi z zakresu transportu towarowego, przewozu osób i trakcji. Spółka dominująca BDZ Holding była w posiadaniu wagonów pasażerskich, towarowych oraz lokomotyw, które oddawała w leasing spółkom zależnym. Spółki zależne odpowiadały za konserwację taboru. Spółka BDZ Holding była także odpowiedzialna za obsługę zadłużenia powstałego przed reorganizacją. Ponieważ struktura ta okazała się niewydajna, w 2010 r. usługi trakcyjne przejęła spółka BDZ Holding.
- (13) W 2011 r. własność wagonów pasażerskich i towarowych oraz lokomotyw przeniesiono ze spółki BDZ Holding na spółki zależne BDZ Przewozy pasażerskie i BDZ Przewozy towarowe. Spółka BDZ Holding pozostała właścicielem wszystkich aktywów nieoperacyjnych.
- (14) Siedziba statutowa spółki BDZ Holding znajduje się w Sofii w Bułgarii i to z niej zarządza się usługami przewozu towaru i osób na całym terytorium Bułgarii; taka działalność w całości kwalifikuje się do uzyskania pomocy regionalnej na podstawie art. 107 ust. 3 lit. a) Traktatu.
- (15) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością BDZ Przewozy towarowe prowadzi działalność na międzynarodowym i krajowym rynku kolejowego transportu towarowego. W 2007 r. Bułgaria zliberalizowała rynek transportu towarowego. Od tego czasu na rynek weszło kilku operatorów prywatnych. W 2016 r. udział w rynku spółki BDZ Przewozy towarowe (w tonokilometrach netto) wynosił 43 %, a jej głównymi konkurentami były Bułgarskie Przedsiębiorstwo Kolejowe (25 %), DB Schenker Rail Bulgaria (18 %), Bulmarket (6 %) i Rail Cargo (4 %).
- (16) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością BDZ Przewozy pasażerskie jest jedynym dostawcą usług z zakresu krajowego przewozu osób w Bułgarii. Spółka BDZ Przewozy pasażerskie wypełnia obowiązek świadczenia usługi publicznej, który łącznie obejmuje około 90 % rynku kolejowego przewozu osób. W 2009 r. spółka BDZ Przewozy pasażerskie podpisała umowę o obowiązku świadczenia usługi publicznej na okres 15 lat (lata 2010–2025).

2.2. OPIS ŚRODKÓW ORAZ PODSTAWY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

- (17) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wskazała cztery środki potencjalnie stanowiące pomocą państwa na rzecz spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych, BDZ Przewozy pasażerskie i BDZ Przewozy towarowe:
- a) środek 1: pomoc na restrukturyzację, na którą składa się sześć podwyższeń kapitału spółki BDZ Holding wynoszących 550 mln BGN (281 mln EUR ^(*));
- b) środek 2: anulowanie długów zaciągniętych przed 2007 r.;
- c) środek 3: brak spłaty przez spółkę BDZ Holding przeterminowanych długów wobec zarządcy infrastruktury (KPIK);
- d) środek 4: zwrot podatku od wartości dodanej („VAT”) przez państwo na rzecz spółki BDZ Holding.

(*) Protokołem do decyzji nr 151 z dnia 22 października 2011 r. wydanej przez Ministra Transportu, Technologii Informacyjnych i Łączności nazwę spółki zmieniono z „BDZ EAD” na „Bułgarskie Koleje Państwowe (BDZ) Holding EAD” („BDZ Holding”).

(*) Kurs wymiany przyjęty w niniejszej decyzji wynosi: 1 EUR = 1,9558 BGN (Dz.U. C 304 z 20.8.2016, s. 2).

2.2.1. ŚRODEK 1: POMOC NA RESTRUKTURYZACJĘ

- (18) Bułgaria przewidywała przyznanie pomocy na restrukturyzację w formie sześciu podwyższeń kapitału spółki BDZ Holding wynoszących 550 mln BGN (281 mln EUR) w latach 2011–2016 i zawiadomiła Komisję o tej pomocy na restrukturyzację w 2011 r. Dotychczas odpowiednie organy publiczne nie podjęły jednak ostatecznej decyzji o przyznaniu pomocy i nie wypłacono środków spółce BDZ Holding.
- (19) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja uznała, że wspomniana pomoc na restrukturyzację stanowiłaby pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu i wyraziła wątpliwości, czy pomoc ta byłaby zgodna z rynkiem wewnętrznym.

2.2.2. ŚRODEK 2: ANULOWANIE DŁUGÓW ZACIĄGNIĘTYCH PRZED 2007 R.

- (20) Zgodnie z przedstawionymi przez Bułgarię informacjami przed przystąpieniem Bułgarii do Unii, które miało miejsce dnia 1 stycznia 2007 r., spółka BDZ Holding i jej spółki zależne w dniu 31 grudnia 2006 r. posiadały zaległe zobowiązania i rezerwy wynoszące 806 729 558 BGN (412 mln EUR).
- (21) Zobowiązania i rezerwy spółki BDZ Holding dotyczyły (i) kredytów udzielonych przez instytucje takie jak Kreditanstalt für Wiederaufbau („KfW”), Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju („EBOR”) i Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju („IBRD”), które zaciągnięto głównie w celu odbudowy taboru, ale także (ii) zobowiązań handlowych, w tym zobowiązań wobec bułgarskiego operatora infrastruktury kolejowej KPIK, postanowień i zobowiązań wobec personelu i ubezpieczycieli, a także innych zobowiązań, w tym zobowiązań wynikających z umowy dotyczącej nabycia taboru zawartej między spółką BDZ Holding, przedsiębiorstwem Siemens a KfW w 2005 r. Kwoty tych zobowiązań i rezerw oraz ich podział przedstawiono w tabeli 1 poniżej.

Tabela 1

Przegląd zobowiązań i rezerw spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych z dnia 31 grudnia 2006 r.

	(w mln BGN)
	Całkowita kwota zobowiązań i rezerw spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych w dniu 31 grudnia 2006 r.
Zobowiązania wobec instytucji finansowych	201,1
Umowa Siemens/KfW	307,5
Zobowiązania handlowe	244,5
Zobowiązania wobec personelu i ubezpieczycieli	26,4
Pozostałe zobowiązania, w tym podatek i rezerwy	27,2
Zobowiązania ogółem	806,7

- (22) Bułgaria przewidywała przejęcie części lub całości zobowiązań spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych powstałych przed dniem 1 stycznia 2007 r.
- (23) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja uznała, że anulowanie zobowiązań stanowiłoby pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, i wyraziła wątpliwości, czy pomoc ta będzie zgodna z rynkiem wewnętrznym. Bułgaria nie powołała się na konieczność zastosowania odpowiednich wymogów określonych w wytycznych dotyczących transportu kolejowego ani nie uzasadniła, czy środek jest zgodny z tymi wymogami ⁽⁶⁾. W związku z powyższym Komisja nie była w stanie zająć stanowiska w sprawie zgodności przedmiotowej pomocy z rynkiem wewnętrznym.

⁽⁶⁾ Wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw kolejowych (Dz.U. C 184 z 22.7.2008, s. 13).

2.2.3. ŚRODEK 3: BRAK SPŁATY PRZEZ SPÓŁKĘ BDZ HOLDING I JEJ SPÓŁKI ZALEŻNE PRZETERMINOWANYCH DŁUGÓW WOBEC ZARZĄDCY INFRASTRUKTURY (KPIK)

- (24) Zgodnie z przedstawionymi przez Bułgarię informacjami spółka BDZ Holding i jej spółki zależne nie uiszczały wszystkich opłat za infrastrukturę należnych wobec KPIK. W rezultacie w decyzji o wszczęciu postępowania odnotowano niespłacone zobowiązania handlowe należne KPIK w kwocie 45 mln BGN.
- (25) Ze względu na to, że Bułgaria nie wyjaśniła pochodzenia i zmian w zakresie tych zobowiązań handlowych, w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja uznała, że brak egzekucji tych długów może potencjalnie stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu. W tym zakresie Komisja zauważyła, że zgodnie z orzecznictwem nieegzekwowanie zobowiązań przedsiębiorstw publicznych⁽⁷⁾ może stanowić pomoc państwa, jeżeli hipotetyczny prywatny inwestor znajdujący się w takiej samej sytuacji nie postąpiłby w sposób, w jaki postąpiły przedsiębiorstwa publiczne, i egzekwowałby przedmiotowe zobowiązania⁽⁸⁾. Komisja nie posiadała jednak konkretnych faktycznych przesłanek wskazujących na to, że przedsiębiorstwo KPIK nie podjęło kroków, których w tej samej sytuacji nie podjąłby wierzyciel działający z należytą starannością. Komisja zwróciła się zatem do Bułgarii o przedstawienie informacji, czy i w jaki sposób spółka KPIK podejmowała próby egzekwowania zaległych zobowiązań.
- (26) W zakresie, w jakim uznano, że środek stanowi pomoc państwa, Komisja wyraziła również wątpliwości co do jego zgodności z rynkiem wewnętrznym w kontekście zgłoszonej w tamtym czasie pomocy na restrukturyzację i towarzyszącego planu restrukturyzacji. W tym zakresie Komisja zwróciła się do Bułgarii o uzupełnienie planu restrukturyzacji, przedstawiając informacje na temat sposobu, w jaki uregulowane zostaną długi wobec KPIK.

2.2.4. ŚRODEK 4: ZWROT NIESŁUSZNIE NALICZONEGO VAT PRZEZ PAŃSTWO NA RZECZ SPÓŁKI BDZ HOLDING

- (27) Zgodnie z przedstawionymi przez Bułgarię informacjami w przeszłości Bułgaria zwróciła spółce BDZ Holding podatek od wartości dodanej („VAT”) w kwocie 72 mln BGN (36,7 mln EUR).
- (28) Ze względu na fakt, że na etapie podejmowania decyzji o wszczęciu postępowania Bułgaria nie wyjaśniła powodów zwrotu VAT oraz tego, czy zwrot był zgodny z dyrektywą Rady 2006/112/WE⁽⁹⁾, Komisja uznała, że istnieje możliwość, iż zwrot VAT stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu. W tym zakresie Komisja zauważyła, że zgodnie z orzecznictwem pojęcie pomocy obejmuje nie tylko pozytywne korzyści, lecz także środki, które w różny sposób zmniejszają opłaty normalnie uwzględnione w budżecie przedsiębiorstwa. Komisja zwróciła się zatem do Bułgarii o przedstawienie dalszych informacji dotyczących powodów, dla których dokonano zwrotu VAT na rzecz spółki BDZ Holding.

3. UWAGI ZAINTERESOWANEJ STRONY

- (29) Prowadzący działalność w zakresie kolejowego transportu towarowego konkurent spółki BDZ Przewozy towarowe, który nie chciał ujawnić swojej tożsamości, przedstawił uwagi dotyczące dwóch środków rozpoznanych w decyzji o wszczęciu postępowania.
- (30) W odniesieniu do planowanej pomocy na restrukturyzację (środek 1) konkurent zasugerował, że lokomotywy niewykorzystywane przez spółkę BDZ Holding i jej spółki zależne, BDZ Przewozy pasażerskie i BDZ Przewozy towarowe, należy sprzedać w ramach środka wyrównawczego. Konkurent stwierdził, że spółka BDZ Holding nie przyznaje konkurentom dostępu do infrastruktury, z której nie korzysta, pozbawiając ich jedynego źródła, z którego mogą nabywać lub wynajmować lokomotywy.
- (31) W odniesieniu do braku spłaty przez spółkę BDZ Holding i jej spółki zależne przeterminowanych długów wobec KPIK (środek 3) konkurent stwierdził, że chociaż wszyscy przewoźnicy transportu kolejowego są zobowiązani do uiszczania takich samych opłat, nieegzekwowanie nagromadzonych zobowiązań wobec KPIK tworzy przewagę konkurencyjną dla spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych. Ponadto konkurent zwrócił się o nałożenie na spółkę BDZ środków wyrównawczych w ramach wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz wspomagania i restrukturyzacji przedsiębiorstw przeżywających trudności oraz wytycznych dotyczących transportu kolejowego, a także o sprywatyzowanie spółki BDZ Przewozy towarowe na warunkach rynkowych.

⁽⁷⁾ Dyrektywa Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw (Dz.U. L 318 z 17.11.2006, s. 17).

⁽⁸⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 czerwca 1999 r. w sprawie C-256/97 *Déménagements-Manutention Transport SA*, ECLI:EU:C:1999:332, pkt 25–28.

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

4. UWAGI BUŁGARII

- (32) W swojej odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania i późniejsze informacje Bułgaria przedstawiła uwagi i dalsze wyjaśnienia dotyczące faktów, o których mowa w decyzji o wszczęciu postępowania.

4.1. ŚRODEK 1: POMOC NA RESTRUKTURYZACJĘ – WYCOFANIE ZGŁOSZENIA

- (33) W piśmie z dnia 22 kwietnia 2014 r. Bułgaria wycofała zgłoszenie pomocy na restrukturyzację. O pomocy na restrukturyzację wspomniano jednak w kolejnych uwagach, a ostatecznie wycofano ją pismem z dnia 7 listopada 2016 r.
- (34) Bułgaria wykazała, że – zamiast przydzielić pomoc na restrukturyzację BDZ Holding – miała ona zamiar zrefinansować zobowiązania BDZ Holding poprzez anulowanie części długów powstałych i niespłaconych przed przystąpieniem Bułgarii do Unii.

4.2. ŚRODEK 2: ANULOWANIE DŁUGÓW ZACIĄGNIĘTYCH PRZED 2007 R.

- (35) Bułgaria wyjaśniła, że w dniu 31 grudnia 2006 r., na jeden dzień przed przystąpieniem do Unii, całkowita kwota zobowiązań i rezerw spółki BDZ Holding wynosiła 806,7 mln BGN (412 mln EUR), jak przedstawiono w tabeli 1. Uwzględniając zobowiązania spłacone przez spółkę BDZ Holding oraz jej potrzeby finansowe, Bułgaria przewidywała anulowanie zobowiązań spółki BDZ Holding w kwocie 601,9 mln BGN (307,1 mln EUR). W piśmie z dnia 5 kwietnia 2017 r. Bułgaria zmieniła jednak swoje zgłoszenie i zwróciła się do Komisji o zatwierdzenie anulowania długu w kwocie 223,45 mln BGN (114,25 mln EUR). W następstwie zmiany zgłoszenia dług, które planowano umorzyć, w tym odsetki karne, obejmują (i) wciąż niespłacony dług wobec KfW IPEX Bank zaciągnięty przed przystąpieniem do Unii oraz (ii) dług zaciągnięty wobec obligatariuszy w związku z emisją obligacji ISIN BG2100032072 z dnia 19 listopada 2007 r. i wobec Ministerstwa Finansów w celu zrefinansowania długów zaciągniętych wobec KfW IPEX Bank, EBOR, IBRD, KPIK i NEC AD przed przystąpieniem do Unii. Bułgaria przedstawiła Komisji informacje na temat kwot należności, których dotychczas nie spłacono, oraz wyjaśnienia, jak przedstawiono poniżej (zob. tabela 2).

Tabela 2

Zobowiązania spółki BDZ Holding z dnia 31 grudnia 2006 r., których anulowanie przewidziano

Kategoria wierzyciela/Kwoty w BGN na dzień 31 marca 2017 r.	Kwota zadłużenia spółki BDZ pozostającego do spłaty w dniu 31 grudnia 2006 r. wyrażona w BGN (długi zaciągnięte przed przystąpieniem do Unii)			Kredyt lub inny instrument dłużny, za pomocą którego zrefinansowano dług zaciągnięty przed przystąpieniem do Unii
	Niespłacone dług zaciągnięty przed przystąpieniem do Unii	Niespłacone dług refinansujące dług zaciągnięty przez BDZ przed przystąpieniem do Unii	Odsetki karne	
a) Międzynarodowi wierzyciele finansowi	30 967 919	105 642 950	24 901 981	
KfW IPEX Bank 80 % wartości spalinowego zespołu trakcyjnego	0	76 529 380		Druga emisja obligacji ISIN: BG2100032072, zgodnie z ofertą przetargową długu z października 2007 r.
EBOR	0	20 980 115		Uruchomienie gwarancji państwowej na spłatę zadłużenia, które spowodowało powstanie zadłużenia spółki BDZ wobec Ministerstwa Finansów.
IBRD	0	8 133 455		Uruchomienie gwarancji państwowej na spłatę zadłużenia, które spowodowało powstanie zadłużenia spółki BDZ wobec Ministerstwa Finansów.
KfW IPEX Bank 85 % wartości elektrycznego zespołu trakcyjnego	30 967 919	0		

Kategoria wierzyciela/Kwoty w BGN na dzień 31 marca 2017 r.	Kwota zadłużenia spółki BDZ pozostającego do spłaty w dniu 31 grudnia 2006 r. wyrażona w BGN (długi zaciągnięte przed przystąpieniem do Unii)			Kredyt lub inny instrument dłużny, za pomocą którego zrefinansowano długi zaciągnięte przed przystąpieniem do Unii
	Niespłacone długi zaciągnięte przed przystąpieniem do Unii	Niespłacone długi refinansujące długi zaciągnięte przez BDZ przed przystąpieniem do Unii	Odsetki karne	
b) Dostawcy	0	53 884 257	8 051 694	
KPIK	0	26 292 761	3 928 815	Druga emisja obligacji ISIN: BG2100032072, zgodnie z ofertą przetargową długu z października 2007 r.
NEC AD	0	27 591 496	4 122 879	Druga emisja obligacji ISIN: BG2100032072, zgodnie z ofertą przetargową długu z października 2007 r.
Ogółem	30 967 919	159 527 207	32 953 675	

Źródło: Uwagi Bułgarii z dnia 5 kwietnia 2017 r.

- (36) W odniesieniu do zobowiązań wobec IBRD i EBOR Bułgaria wyjaśniła, że te zaciągnięte w 1995 r. kredyty zabezpieczone gwarancją państwową na 100 % wartości kredytów. Ponieważ spółka BDZ Holding zalegała z płatnościami, aktywowano gwarancję państwową, a Ministerstwo Finansów musiało obsłużyć długi. W związku z tym, zgodnie z ustawą o długu publicznym⁽¹⁰⁾, od dnia dokonania płatności w ramach gwarancji państwowej rząd uzyskał prawa wierzyciela w stosunku do spółki BDZ Holding, które przysługują na mocy umów kredytowych sięgających maksymalnie do kwoty dokonanych płatności. Spółka BDZ Holding jest zobowiązana do zwrotu pełnej kwoty zapłaconej na rzecz IBRD i EBOR przez państwo, włączając w to odsetki karne. W odniesieniu do pozostałych długów zrefinansowanych za pośrednictwem emisji obligacji ISIN BG2100032072 z dnia 19 listopada 2007 r. Bułgaria przedstawiła dowody na spłatę zadłużenia na rzecz KfW IPEX Bank, KPIK i NEC AD.
- (37) Bułgaria nie kwestionuje tego, że anulowanie długu stanowiłoby pomoc państwa na rzecz spółki BDZ Holding. Bułgaria uważa jednak, że anulowanie długów byłoby zgodne z rynkiem wewnętrznym na podstawie pkt 56–60 wytycznych dotyczących transportu kolejowego, jak przedstawiono poniżej.
- (38) Po pierwsze, wszystkie zobowiązania były jasno określone i wyodrębnione i powstały przed przystąpieniem Bułgarii do Unii. Ujęto je w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym spółki BDZ Holding przed datą przystąpienia albo wynikały z umów zawartych nieodwołalnie przed tą datą.
- (39) Po drugie, wszystkie zobowiązania, których anulowanie przewidywano, były bezpośrednio powiązane z działalnością w zakresie kolejowego przewozu osób i kolejowego transportu towarowego i zaciągnięto je głównie w formie kredytów na zakup spalinowych i elektrycznych zespołów trakcyjnych oraz na naprawę i modernizację wagonów towarowych będących w posiadaniu spółki, a także na pokrycie zaległych zobowiązań związanych ze świadczeniem usług kolejowych, takich jak zobowiązania wobec KPIK.
- (40) Po trzecie, w 2016 r. spółka BDZ Holding była nadmiernie zadłużona i spełniała wszystkie określone w bułgarskim ustawodawstwie kryteria, aby rozpocząć wobec niej postępowanie upadłościowe. Nadmierne zadłużenie uniemożliwiało spółce funkcjonowanie na stabilnych podstawach finansowych. Spółka nie była w stanie zaspokoić swoich potrzeb kapitałowych w ramach własnych operacji ze względu na nagromadzone przeterminowane zobowiązania. Międzynarodowi wierzyciele spółki odmówili przyjęcia zmiany harmonogramu spłaty długu bez gwarancji państwowej, co według Bułgarii prawdopodobnie wzbudziłoby dodatkowe obawy dotyczące pomocy państwa. W biznesplanie spółki BDZ Holding przedstawiono, że anulowanie zadłużeń z okresu przed przystąpieniem byłoby niezbędne do poprawy wskaźników finansowych spółki.
- (41) Po czwarte, jedynym celem anulowania długu jest zwolnienie spółki BDZ Holding z obowiązku spłaty długów zaciągniętych przed przystąpieniem Bułgarii do Unii oraz unormowanie sytuacji finansowej spółki. Anulowanie tych długów nie wykracza poza to, co jest zasadne do przywrócenia rentowności finansowej spółki.

⁽¹⁰⁾ Bułgarski dziennik urzędowy nr 93/2002.

- (42) Po piąte, anulowanie zobowiązań nie dałoby spółce BDZ Holding przewagi konkurencyjnej uniemożliwiającej rozwój skutecznej konkurencji na rynku. Nie zwiększyłyby to zdolności spółki BDZ Holding, nie zmieniło jej pozycji na rynku, ani też nie umożliwiłyby jej wejścia na nowe rynki w innych państwach członkowskich. Ponadto nowi operatorzy nie byli zniechęceni do wejścia na rynek, ponieważ na bułgarskim rynku transportu kolejowego – oprócz spółki BDZ Przewozy towarowe – działalność prowadzi obecnie ośmiu operatorów ⁽¹¹⁾.
- (43) Co więcej, Bułgaria wyjaśniła, że trudna sytuacja finansowa spółki ograniczyła jej możliwości inwestycyjne. Ze względu na brak środków przeprowadzono jedynie niezbędne naprawy (rutynowe albo awaryjne), a ważne naprawy odłożono w czasie. 94 % wagonów osobowych ma więcej niż 15 lat, a 90 % wagonów towarowych ma więcej niż 29 lat. 90 % spalinowych zespołów trakcyjnych i 45 % elektrycznych zespołów trakcyjnych ma więcej niż 30 lat. Wydajność taboru i lokomotyw należących do spółki jest znacznie niższa niż średnia unijna. Ograniczenie napraw doprowadziło do stałego pogarszania się usług kolejowych oraz do odwoływania pociągów.
- (44) Bułgaria zwróciła również uwagę, że po wydaniu przez High Court of Justice w Londynie nakazu spłaty wierzytelności istniało zagrożenie, że wobec spółki BDZ Holding podjęte zostaną przymusowe działania w zakresie odzyskiwania środków, takie jak sprzedaż aktywów spółki lub zawieszenie jej rachunków bankowych przez międzynarodowych wierzycieli.

4.3. ŚRODEK 3: BRAK SPŁATY PRZEZ SPÓŁKĘ BDZ HOLDING I JEJ SPÓŁKI ZALEŻNE PRZETERMINOWANYCH DŁUGÓW WOBEC ZARZĄDCY INFRASTRUKTURY (KPIK)

Przegląd długów spółki BDZ Holding wobec KPIK

- (45) W odpowiedzi na zamieszczone w decyzji o wszczęciu postępowania wezwanie do przedstawienia informacji na temat tego, czy i w jaki sposób spółka KPIK egzekwowała przeszłe długi oraz czy i w jaki sposób spółka zamierzała odzyskać lub wyegzekwować niespłacone długi, Bułgaria utrzymywała, że spółka BDZ Holding i jej spółki zależne regularnie obsługują swoje zadłużenia wobec KPIK. Na poparcie swojego stwierdzenia Bułgaria przedstawiła informacje na temat zmian kwot należnych spółce KPIK od spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych z tytułu opłat za infrastrukturę, dostawę energii elektrycznej i innych usług towarzyszących, obliczonych na podstawie tabeli opłat spółki KPIK stosowanej wobec wszystkich przewoźników kolejowych.
- (46) Bułgaria zauważyła, że po wydaniu decyzji o wszczęciu postępowania – w okresie od listopada 2011 r. do sierpnia 2016 r. – spółka BDZ Holding zapłaciła spółce KPIK łącznie 503,2 mln BGN (257 mln EUR). Płatności dokonano przekazami bankowymi, kompensując długi spółki KPIK wobec spółki BDZ Holding i zamianę długu na aktywa.

Działania podjęte przez KPIK w celu wyegzekwowania lub odzyskania długów od spółki BDZ Holding

- (47) Bułgaria utrzymuje, że spółka KPIK podjęła wszelkie niezbędne kroki, aby ściągnąć przeterminowane zobowiązania od spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych, nie wszczynając jednak postępowania sądowego. Bułgaria zwraca uwagę na fakt, że w przeszłości regularnie organizowano spotkania spółek KPIK i BDZ Holding, aby omówić spłacenie zaległych zobowiązań. Podobnie KPIK regularnie wysyła pisma do spółki BDZ Holding, w tym zawiadomienia notarialne ⁽¹²⁾ wzywające do spłaty zaległych zobowiązań i zapłaty odsetek za zwłokę ⁽¹³⁾.
- (48) Spółka KPIK naliczyła odsetki od zadłużenia przeterminowanego za przeterminowane zobowiązania zgodnie z dekretem Rady Ministrów nr 100 z dnia 29 września 2012 r. w sprawie obliczania ustawowych odsetek za opóźnienia w płatnościach w walucie krajowej i obcej ⁽¹⁴⁾ („dekret nr 100”). Bułgaria stwierdziła, że zgodnie z dekretem nr 100 na roczne ustawowe oprocentowanie za opóźnienie w płatnościach zobowiązań wyrażone w BGN składają się podstawowa stopa procentowa Narodowego Banku Bułgarskiego obowiązująca od dnia 1 stycznia lub od dnia 1 lipca danego roku oraz premia z tytułu ryzyka wynosząca 10 %. Według stanu na wrzesień 2016 r. kwota naliczonych odsetek wynosi 23,3 mln BGN (12 mln EUR).
- (49) Bułgaria utrzymuje, że KPIK działała jako prywatny wierzyciel, ponieważ ściągnięcie zaległych zobowiązań uznanych przez obie strony było bardziej zasadne z ekonomicznego punktu widzenia niż wszczęcie postępowania upadłościowego, ryzykując, że dłużnik zaprzestanie działalności. Bułgaria stwierdziła, że spółka

⁽¹¹⁾ Na przykład przedsiębiorstwo DB Schenker Rail Bulgaria otrzymało licencję w maju 2010 r., a przedsiębiorstwo Port Rail – w kwietniu 2012 r.

⁽¹²⁾ Zgodnie z art. 569 ust. 3 kodeksu postępowania cywilnego zawiadomienia notarialne stanowią środek dobrowolnego, pozasądowego rozliczenia stosunków finansowych między dwiema stronami przed skierowaniem sprawy do rozwiązania przez sąd.

⁽¹³⁾ Np. protokół posiedzenia zarządu KPIK nr 109 z dnia 25 września 2009 r. lub protokół posiedzenia zarządu KPIK nr 145 z dnia 3 czerwca 2010 r.

⁽¹⁴⁾ Bułgarski dziennik urzędowy nr 42/2012.

KPIK musiałaby ponieść koszty postępowania sądowego w wysokości 4 % odzyskanej kwoty jako opłatę skarbową. Ponadto, jeżeli wszczęto by postępowanie sądowe, spółka KPIK nie byłaby w stanie w pełni wyegzekwować wierzytelności, ponieważ spółka BDZ Holding i jej spółki zależne musiałaby spłacić wszystkie zobowiązania bez preferencji co do konkretnego wierzyciela. Według Bułgarii ze względu na fakt, że spółka BDZ Holding i jej spółki zależne są głównymi klientami spółki KPIK, o czym świadczy fakt, że 77 % dochodów spółki KPIK w 2015 r. można przypisać spółce BDZ Holding i jej spółkom zależnym, upadłość spółki BDZ Holding wpłynęłaby negatywnie na rentowność spółki KPIK oraz jej zdolność do odpowiedniego utrzymania krajowej sieci kolejowej.

Długi KPIK wobec BDZ Holding

- (50) Spółka KPIK była winna spółce BDZ Holding środki pieniężne za świadczone przez tę spółkę usługi związane m. in. z bezpłatnymi lub tańszymi abonamentami przejazdowymi i biletami dla pracowników KPIK i ich rodzin, wynajmem odkrytych i zadaszonych placówek i obiektów będących własnością BDZ Holding, dostawą zasilania trakcyjnego, kolejowym transportem towarów, przeładunkiem i obsługą pociągów roboczych. Bułgaria stwierdziła, że w latach 2008–2011 spółka KPIK zaciągnęła wobec spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych długi o łącznej wartości 45 532 415 BGN (23,8 mln EUR) na świadczone przez tę spółkę usługi, jak przedstawiono w tabeli 3. Według stanu na sierpień 2016 r. zaległe należności spółki KPIK wobec spółki BDZ Holding wynosiły 1 094 367 BGN (0,6 mln EUR).

Tabela 3

Długi KPIK wobec BDZ Holding w latach 2008–2011

Należności KPIK wyrażone w BGN	2008	2009	2010	2011	Ogółem
BDZ Holding	15 695 566	4 364 383	12 907 606	13 564 860	46 532 415

Zamiany długu na aktywa

- (51) W odpowiedzi na zamieszczone w decyzji o wszczęciu postępowania wezwanie do przedstawienia informacji na temat tego, czy i w jaki sposób spółka KPIK zamierzała odzyskać lub wyegzekwować niespłacone długi, Bułgaria poinformowała, że spółki KPIK i BDZ Holding w dniu 1 grudnia 2012 r. i w dniu 31 maja 2013 r. zawarły umowy, zgodnie z którymi spółki KPIK i BDZ Holding uznały wzajemne wierzytelności i podjęły decyzję o częściowym spłaceniu zaległych zobowiązań w drodze transakcji swapowej zamiany długu na aktywa. Celem transakcji zamiany długu na aktywa było wygaszenie uznanych zobowiązań spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych wobec spółki KPIK w drodze zapewnienia aktywów, które byłyby przydatne dla spółki KPIK i charakteryzowałyby się wysokim poziomem płynności. Na przeprowadzenie tej operacji pozwalały przepisy krajowe, w szczególności art. 65 ust. 2 ustawy o umowach i zobowiązaniach, a jej podstawą prawną były decyzje Rady Ministrów.
- (52) Bułgaria w swoich uwagach z dnia 7 listopada 2016 r. podkreśliła, że w latach 2013–2016 całkowita kwota zamienionych aktywów, w tym VAT, wynosiła 25,9 mln BGN (13,3 mln EUR). Pierwszy etap zamiany, opiewający na kwotę 23 mln BGN (11,8 mln EUR), zrealizowano w grudniu 2013 r. na podstawie decyzji Rady Ministrów nr 481/12.08.2013. Dodatkowo w grudniu 2015 r. i sierpniu 2016 r. na podstawie decyzji Rady Ministrów nr 965/10.12.2015 i nr 626/29.07.2016 zamieniono nieruchomości o wartości równych odpowiednio 1,1 mln BGN (0,58 mln EUR) i 1,8 mln BGN (0,9 mln EUR). Konkretnie aktywa będące przedmiotem zamiany określono z góry, w zależności od potrzeb stron w zakresie ich dalszego wykorzystania. Bułgaria stwierdziła, że na tej podstawie spółka KPIK nabyła 16 nieruchomości, wśród których znalazły się obiekty w porcie promowym w Warnie i budynek biurowy w Starej Zagorze.
- (53) Bułgaria stwierdziła również, że spółka KPIK niezależnie podjęła decyzję w sprawie aktywów, którymi nie interesowała się handlowo. Na poparcie tego twierdzenia Bułgaria zauważyła, że w sierpniu 2016 r. spółka KPIK odrzuciła propozycję zamiany długu na udziały w kapitale własnym w stosunku do niektórych aktywów, w związku z czym spółka BDZ zamieniła aktywa o wartości 1,8 mln BGN (0,9 mln EUR) zamiast aktywów o wartości 10 mln BGN (5,1 mln EUR). Proces ten był przejrzysty. Zamienione aktywa poddano ocenie niezależnych podmiotów oceniających posiadających świadectwa wydane przez Izbę Niezależnych Rzeczoznawców w Bułgarii. Ustalanie wartości aktywów odbywało się na podstawie zasad i metod rynkowych, zgodnie z międzynarodowymi i unijnymi normami oceny określonymi w bułgarskim ustawodawstwie. Według Bułgarii aktywa te można sprzedać na rynku nieruchomości po cenie orientacyjnej ustalonej przez niezależne podmioty oceniające. Ceny ostateczne uzgodnione przez spółki BDZ Holding i KPIK były podobne do cen ustalonych w tych ocenach.

- (54) W związku z tym Bułgaria uważa, że spółka KPIK działała jako prywatny wierzyciel, a zamiany długu na aktywa uzgodniono i zrealizowano w normalnych warunkach rynkowych.

4.4. ŚRODEK 4: ZWROT BŁĘDNIE NALICZONEGO VAT PRZEZ PAŃSTWO NA RZECZ SPÓŁKI BDZ HOLDING

- (55) Zdaniem Bułgarii ze względu na nieprawidłową interpretację i nieprawidłowe zastosowanie obowiązujących przepisów krajowych przez spółkę BDZ Holding spółka ta błędnie zapłaciła VAT w wysokości 72 mln BGN (36,8 mln EUR) od kwoty rekompensat z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej za okres od dnia 1 grudnia 2004 r. do dnia 29 lutego 2008 r. Błąd wykryto w sprawozdaniu z audytu przeprowadzonego przez Krajowy Urząd Skarbowy w 2009 r. Bułgaria tłumaczy, że spółka BDZ Holding podjęła niezbędne działania prawne zgodnie z kodeksem postępowania podatkowo-ubezpieczeniowego w celu odzyskania nadpłaty podatku VAT poprzez zwrot wartości tej nadpłaty. Kwotę nienależnie uiszczzonego podatku ustalono dzięki aktom prawnym wydanym przez krajowe organy skarbowe i podatkowe.
- (56) Bułgaria twierdzi również, że spółce powierzono obowiązek świadczenia usługi publicznej na mocy umowy o świadczenie usługi publicznej z dnia 29 czerwca 2004 r., podpisanej we wrześniu 2004 r. przez bułgarskie Ministerstwo Transportu i Komunikacji i spółkę BDZ Holding. Zawartą w umowie o obowiązku świadczenia usługi publicznej rekompensatę z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej przyznano na pokrycie strat poniesionych podczas świadczenia usług transportowych. Dodatkowo, zgodnie z warunkami umowy, świadczenie usługi i rekompensata podlegały zgodności z warunkami odnoszącymi się do liczby pociągów, miejsc siedzących i godzin. Ponadto rekompensatę można było zmniejszyć w przypadku niespełnienia określonych wymogów dotyczących kilometrów, miejsc siedzących i godzin.
- (57) Bułgaria tłumaczy, że zgodnie z art. 29 ustawy o podatku od wartości dodanej obowiązującej do dnia 31 grudnia 2006 r. podstawa opodatkowania świadczenia usług obejmuje również wszelkie środki finansowe, które dostawca usług otrzymał i pochłonął i które są bezpośrednio powiązane ze świadczeniem tych usług, w tym subsydia. Bułgaria wyjaśniła również, że zgodnie z art. 20 ust. 6 ustawy o podatku od wartości dodanej wszystkie środki finansowe (np. subsydia) bezpośrednio powiązane z dostawą towarów lub ze świadczeniem usług uznaje się za dotacje z budżetu państwa lub pochodzące od innego podmiotu, które stanowią dodatkową płatność za towary lub usługi. Na podstawie oświadczeń Krajowego Urzędu Skarbowego⁽¹⁵⁾ Bułgaria stwierdziła, że zakres stosowania ustawy o podatku od wartości dodanej nie obejmuje subsydiów otrzymanych na pokrycie strat, pokrycie kosztów lub nabycie aktywów, a taka sytuacja ma miejsce w przypadku umowy o obowiązku świadczenia usługi publicznej. W tym kontekście Bułgaria wyjaśniła, że przepisy krajowe pozwalają na zwrot VAT na podstawie oceny VAT wydanej przez organy skarbowe w następstwie przeprowadzenia kontroli *ex post* i rewizji. Co więcej, Bułgaria utrzymywała, że przed przystąpieniem do Unii Bułgaria nie była zobowiązana do pełnego zharmonizowania przepisów dotyczących VAT.
- (58) Według Bułgarii od dnia 1 stycznia 2007 r., kiedy w życie weszła nowa ustawa o podatku od wartości dodanej, dyrektywą 2006/112/WE w pełni zharmonizowano bułgarskie przepisy dotyczące VAT. Bułgaria stwierdziła również, że zgodnie z art. 26 ust. 3 nowej ustawy o podatku od wartości dodanej podstawa opodatkowania świadczenia usług obejmuje również wszelkie środki finansowe (np. subsydia), które dostawca usług otrzymał i pochłonął i które są bezpośrednio powiązane ze świadczeniem tych usług. Bułgaria wyjaśniła również, że zgodnie z nową ustawą o podatku od wartości dodanej wszystkie środki finansowe (np. subsydia) bezpośrednio powiązane z dostawą towarów lub ze świadczeniem usług uznaje się za dotacje z budżetu państwa lub pochodzące od innego podmiotu, które stanowią dodatkową płatność za towary lub usługi. Według Bułgarii zakres stosowania nowej ustawy o podatku od wartości dodanej nie obejmuje jednak subsydiów otrzymanych na pokrycie strat lub kosztów, w tym nabycia lub likwidacji aktywów.
- (59) Według Bułgarii odpowiednie organy podatkowe podczas przeprowadzanej inspekcji wykryły błąd polegający na nieprawidłowym naliczeniu VAT od przychodu uzyskanego z tytułu świadczenia usług objętych obowiązkiem świadczenia usługi publicznej w okresie od dnia 1 grudnia 2004 r. do dnia 29 lutego 2008 r. W tym zakresie Bułgaria wyjaśniła, że w wyniku wspomnianych ustaleń odpowiednich organów podatkowych wydano decyzje nakazujące zwrot oraz opracowano sprawozdanie z kontroli podatkowej nr 29010038 z dnia 7 lutego 2011 r. zgodnie z bułgarskim kodeksem postępowania podatkowo-ubezpieczeniowego⁽¹⁶⁾. Bułgaria wyjaśniła również, że procedury zwrotu VAT określono w art. 128 i 129 bułgarskiego kodeksu postępowania podatkowo-ubezpieczeniowego.

⁽¹⁵⁾ Pismo Krajowego Urzędu Skarbowego o numerze referencyjnym 24-34-350/20.07.2007 oraz 24-00-39/17.08.2007.

⁽¹⁶⁾ Decyzja w sprawie zwrotu podatku nr 100337 z dnia 12 sierpnia 2010 r. oraz decyzja w sprawie zwrotu podatku nr 290100380 z lutego 2011 r. w kwocie 36 877 000 BGN za okres od grudnia 2004 r. do kwietnia 2007 r.; decyzja w sprawie zwrotu podatku nr 2900180 z dnia 14 stycznia 2009 r. w kwocie 19 167 000 BGN za okres od maja 2007 r. do lutego 2008 r.; decyzja w sprawie zwrotu podatku nr 290900153 z dnia 8 lipca 2009 r. w kwocie 16 000 000 BGN za okres od marca 2008 r. do października 2008 r.

- (60) Według Bułgarii zwrot niesłusznie naliczonego VAT nie stanowił zatem pomocy państwa.

5. WYCOFANIE ZGŁOSZENIA

- (61) Jak stwierdzono w motywach 32 i 34, Bułgaria wycofała swoje zgłoszenie dotyczące pomocy na restrukturyzację BDZ Holding (środek 1). Bułgaria wskazała, że zamiast tego zamierza umorzyć długi zaciągnięte przez spółkę BDZ Holding przed przystąpieniem Bułgarii do Unii w dniu 1 stycznia 2007 r. (środek 2).
- (62) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 zainteresowane państwo członkowskie może wycofać zgłoszenie w odpowiednim czasie, zanim Komisja podejmie decyzję w sprawie pomocy. Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/1589 w przypadku gdy w chwili wycofania zgłoszenia Komisja wszczęła już formalną procedurę dochodzenia, Komisja musi zamknąć tę procedurę.
- (63) Komisja zauważa, że nie przyznano jeszcze pomocy na restrukturyzację. Ze względu na to, że Bułgaria wycofała swoje zgłoszenie i nie przyzna spółce BDZ Holding pomocy na restrukturyzację w wysokości 550 mln BGN, należy zakończyć formalną procedurę dochodzenia wszczętą na podstawie art. 108 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do zgłoszonego środka pomocy na restrukturyzację.

6. OCENA ŚRODKÓW

- (64) Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu „[...] wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.
- (65) Kryteria określone w art. 107 ust. 1 Traktatu mają charakter kumulacyjny. Aby zatem stwierdzić, że środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, muszą zostać spełnione wszystkie poniższe warunki:
- a) beneficjent jest przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, co oznacza, że prowadzi działalność gospodarczą;
 - b) środek jest finansowany przy użyciu zasobów państwowych i można go przypisać państwu;
 - c) środek przynosi korzyść gospodarczą;
 - d) korzyść ta jest selektywna;
 - e) środek objęty postępowaniem zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na handel między państwami członkowskimi.

6.1. ŚRODEK 2: ANULOWANIE DŁUGÓW ZACIĄGNIĘTYCH PRZED 2007 R.

6.1.1. ISTNIENIE POMOCY W ROZUMIENIU ART. 107 UST. 1 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ („TRAKTAT”)

6.1.1.1. *Działalność gospodarcza i pojęcie przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu*

- (66) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Komisja musi najpierw ustalić, kto będzie beneficjentem (beneficjentami) środka 2. Art. 107 ust. 1 Traktatu odwołuje się do pojęcia przedsiębiorstwa przy określaniu beneficjenta pomocy. Jak potwierdziły sądy unijne, do celów tego przepisu przedsiębiorstwo nie musi być jednym podmiotem prawnym, ale może obejmować grupę przedsiębiorstw⁽¹⁷⁾. Podstawowym kryterium przy ustalaniu, czy dany podmiot jest przedsiębiorstwem w rozumieniu tego przepisu, jest to, czy tworzy on „jednostkę gospodarczą”. W skład jednostki gospodarczej może wchodzić szereg osób prawnych. Taka jednostka gospodarcza jest wówczas uznawana za odrębne przedsiębiorstwo. W tym względzie sądy unijne za istotne uznają istnienie pakietu kontrolnego i innych powiązań funkcjonalnych, gospodarczych i organizacyjnych⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁷⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1984 r. w sprawie C-323/82 Intermills przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:1984:345, pkt 11 i nast.

⁽¹⁸⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie C-480/09 P AceaElectrabel Produzione przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:2010:787, pkt 47–55; Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 stycznia 2006 r. w sprawie C-222/04 Cassa di Risparmio di Firenze SpA i in., ECLI:EU:EU:C:2006:8, pkt 112.

- (67) W niniejszej sprawie Bułgaria oświadczyła, że spółka BDZ Holding jest podmiotem prawnym, którego długi zaciągnięte przed 2007 r. zostaną anulowane. W rzeczywistości, jak stwierdzono w motywach 34, 35 i 36, Bułgaria uważa, że spółka BDZ Holding jest jedynym beneficjentem środka 2. Szereg elementów wskazuje jednak na to, że przedmiotowe przedsiębiorstwo nie ogranicza się jedynie do osoby prawnej w postaci spółki BDZ Holding.
- (68) Po pierwsze, w odniesieniu do stosunków własnościowych, należy zauważyć, że spółka BDZ Holding posiada 100 % udziałów zarówno w spółce BDZ Przewozy pasażerskie, jak i w spółce BDZ Przewozy towarowe. W związku z powyższym spółka BDZ Holding kontroluje wszelką działalność gospodarczą prowadzoną przez spółkę BDZ Przewozy pasażerskie i spółkę BDZ Przewozy towarowe, kształtuje wspólną politykę zarządzania i określa cele obu spółek zależnych.
- (69) Po drugie, pierwotne kredyty zaciągnięto głównie w celu nabycia i naprawy aktywów wykorzystywanych zarówno przez spółkę BDZ Przewozy towarowe, jak i przez spółkę BDZ Przewozy pasażerskie, takich jak lokomotywy, wagony towarowe i wagony osobowe. Anulowanie długów dotyczy zatem usług transportu kolejowego świadczonych przez obie spółki zależne. Po zmianie struktury przedsiębiorstwa w 2007 r. tabor stanowił własność spółki BDZ Holding i wynajmowano go spółce BDZ Przewozy towarowe i spółce BDZ Przewozy pasażerskie, natomiast po zmianie struktury w 2011 r. tabor przekazano spółkom zależnym BDZ Przewozy towarowe i BDZ Przewozy pasażerskie (zob. motyw 12 i 13). W związku z powyższym ze środka 2, który przyznano na anulowanie długu związanego z finansowaniem taboru, skorzystały w rzeczywistości spółka BDZ Przewozy towarowe i spółka BDZ Przewozy pasażerskie.
- (70) W świetle powyższych ustaleń jako beneficjentów anulowania długu należy postrzegać nie tylko BDZ Holding, lecz również jej spółki zależne BDZ Przewozy pasażerskie i BDZ Przewozy towarowe. Z opisu działań spółki BDZ Przewozy pasażerskie i spółki BDZ Przewozy towarowe zamieszczonego w sekcji 2.1 wynika, że każda z tych dwóch spółek stanowi jedną jednostkę gospodarczą kontrolowaną przez spółkę BDZ Holding oraz że obie te spółki świadczą w Bułgarii usługi za wynagrodzeniem. W związku z powyższym Komisja uważa, że świadcząc usługi transportu pasażerskiego i transportu towarowego, a także zarządzając tymi rodzajami działalności i je koordynując, spółka BDZ Holding i jej spółki zależne BDZ Przewozy pasażerskie i BDZ Przewozy towarowe prowadzą działalność gospodarczą, a zatem stanowią przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.

6.1.1.2. Zasoby państwowe i możliwość przypisania środka państwu

- (71) Aby środek objęty postępowaniem stanowił pomoc państwa, musi być finansowany z zasobów państwowych i musi istnieć możliwość przypisania państwu decyzji o przyznaniu tego środka ⁽¹⁹⁾.
- (72) Anulowanie długu zostanie sfinansowane bezpośrednio z bułgarskiego budżetu państwa i zostanie przyznane przez władze centralne tego państwa członkowskiego.
- (73) Anulowanie długu wiąże się zatem z wykorzystaniem zasobów państwowych, o czym również decyduje państwo i co można przypisać państwu.

6.1.1.3. Korzyść gospodarcza

- (74) Korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu oznacza każdą korzyść gospodarczą, której dane przedsiębiorstwo nie uzyskałoby w normalnych warunkach rynkowych, tj. bez interwencji państwa ⁽²⁰⁾. Znaczenie ma wyłącznie wpływ środka na przedsiębiorstwo, a nie przyczyna czy cel interwencji państwa ⁽²¹⁾.
- (75) W przedmiotowej sprawie Bułgaria anuluje długi w wysokości 223,45 mln BGN (114,25 mln EUR), które są bezpośrednio związane z działalnością kolejową spółki BDZ Holding. Żaden rozsądny podmiot działający w warunkach gospodarki rynkowej nie anulowałby tak poważnych zobowiązań, nie otrzymując żadnego wynagrodzenia. Co więcej, środek zwolni spółkę BDZ Holding z zobowiązania do spłaty zadłużenia, tym samym zwalniając środki, które spółka BDZ Holding i jej spółki zależne mogą wykorzystać do rozwijania swojej działalności i poprawienia wskaźników finansowych.
- (76) W związku z powyższym uznaje się, że decyzja Bułgarii o anulowaniu zobowiązań pieniężnych spółki BDZ Holding przyniesie spółkom BDZ Holding, BDZ Przewozy pasażerskie i BDZ Przewozy towarowe korzyść gospodarczą, której spółki te nie uzyskałyby w normalnych warunkach rynkowych.

⁽¹⁹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie C-482/99 Francja przeciwko Komisji („Stardust Marine”), ECLI:EU:C:2002:294.

⁽²⁰⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1996 r. w sprawie C-39/94 Syndicat français de l'Express international (SFEI) i inni przeciwko La Poste i inni, ECLI:EU:C:1996:285, pkt 60; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie C-342/96 Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, ECLI:EU:C:1999:210, pkt 41; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie C-482/99 Francja przeciwko Komisji („Stardust Marine”), ECLI:EU:C:2002:294, pkt 69.

⁽²¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 2 lipca 1974 r. w sprawie C-173/73 Republika Włosa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, ECLI:EU:C:1974:71, pkt 13.

6.1.1.4. *Selektywność*

- (77) Aby środek pomocy państwa został objęty zakresem art. 107 ust. 1 Traktatu, musi sprzyjać „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów”. W związku z tym jedynie te środki, które przynoszą korzyść przedsiębiorstwom w sposób selektywny, wchodzą w zakres pojęcia pomocy państwa. Na anulowaniu długu skorzystają wyłącznie spółka BDZ Holding i jej spółki zależne, w związku z czym środek jest selektywny w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.

Wniosek

- (78) Stwierdza się, planowane anulowanie długu zapewni selektywną korzyść gospodarczą spółce BDZ Holding i jej spółkom zależnym BDZ Przewozy pasażerskie i BDZ Przewozy towarowe.

6.1.1.5. *Zakłócenie konkurencji i wpływ na handel*

Zakłócenie konkurencji

- (79) Zakłada się, że do zakłócenia konkurencji w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu dochodzi za każdym razem, gdy państwo przyznaje korzyść finansową przedsiębiorstwu w sektorze zliberalizowanym, w którym istnieje lub mogłaby istnieć konkurencja ⁽²²⁾.
- (80) W tym względzie w 2002 r. Bułgaria otworzyła rynek kolejowego transportu towarowego dla pozostałych krajowych przewoźników mających siedzibę w Bułgarii. Unijny rynek kolejowego transportu towarowego został po raz pierwszy otwarty dla konkurencji w ramach transeuropejskiej sieci transportu kolejowego towarów w dniu 15 marca 2003 r. za pośrednictwem pierwszego pakietu kolejowego ⁽²³⁾. W ramach drugiego pakietu kolejowego w dniu 1 stycznia 2006 r. zliberalizowano cały międzynarodowy transport towarowy, a w dniu 1 stycznia 2007 r. – krajowy kolejowy transport towarowy ⁽²⁴⁾. Wiele państw członkowskich jednostronnie zliberalizowało jednak swoje rynki krajowe przed tą datą.
- (81) Udział spółki BDZ Przewozy towarowe w bułgarskim rynku kolejowego transportu towarowego wynosił 43 % w 2016 r. Spółka BDZ Przewozy towarowe bezpośrednio konkuruje z innymi przewoźnikami prowadzącymi działalność w zakresie kolejowego transportu towarowego na tym rynku, jak zauważono w motywie 15.
- (82) Jeżeli chodzi o przewóz osób, za pośrednictwem trzeciego pakietu kolejowego w dniu 1 stycznia 2010 r. otwarto rynek międzynarodowego przewozu osób ⁽²⁵⁾. Chociaż otwarcie rynku dotyczy jedynie usług międzynarodowych, obejmuje ono działalność prowadzoną przez beneficjentów na tych liniach. W każdym razie, jak orzekł Trybunał w wyroku w sprawie Altmark Trans, fakt prowadzenia przez przedsiębiorstwo transportowe działalności tylko

⁽²²⁾ Wyrok Sądu z dnia 15 czerwca 2000 r. w sprawie T-298/97 Alzetta i inni przeciwko Komisji, ECLI:EU:T:2000:151, pkt 141–147.

⁽²³⁾ Dyrektywa 2001/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, s. 1), dyrektywa 2001/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, s. 26), dyrektywa 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, s. 29).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 881/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Kolejową (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 1), dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44), dyrektywa 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniająca dyrektywę Rady 96/48/WE w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości dyrektywę 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnej (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 114) i dyrektywa 2004/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 164).

⁽²⁵⁾ W 2007 r. przyjęto trzeci pakiet obejmujący rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1), rozporządzenie (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 14), dyrektywę 2007/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 44) oraz dyrektywę 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 51).

w jednym państwie członkowskim nie wyklucza możliwości zakłócenia handlu wewnątrzunijnego przez pomoc⁽²⁶⁾. W tym względzie należy zauważyć, że od 1995 r. wiele państw członkowskich jednostronnie otworzyło swój rynek kolejowego przewozu osób oraz że wszelka korzyść przyznana w jednym państwie członkowskim przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność w zakresie transportu kolejowego może ograniczyć możliwość prowadzenia wymiany handlowej na tym rynku geograficznym przez konkurenta z innego państwa członkowskiego.

- (83) Komisja stwierdza zatem, że środek zakłóci konkurencję na rynku wewnętrznym lub będzie groził jej zakłóceniem.

Wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi

- (84) Gdy pomoc przyznana przez państwo członkowskie wzmacnia pozycję przedsiębiorstwa w stosunku do pozycji innych przedsiębiorstw konkurujących w ramach handlu wewnątrzunijnego, należy uznać, że pomoc wywiera wpływ na te przedsiębiorstwa⁽²⁷⁾. Wystarczy, że beneficjent pomocy konkuruje z innymi przedsiębiorstwami na rynkach otwartych na konkurencję⁽²⁸⁾.
- (85) W tym przypadku beneficjent świadczy usługi, konkurując z pozostałymi przedsiębiorstwami świadczącymi usługi transportowe na rynku wewnętrznym, a niektóre z tych usług mają charakter transgraniczny. Selektowna korzyść gospodarcza przyznana spółce BDZ Holding i jej spółkom zależnym w ramach planowanego anulowania długów wzmacnia zatem jej pozycję gospodarczą, ponieważ zwolni przewoźnika kolejowego ze spłaty długów zaciągniętych przed 2007 r. W rezultacie spółka BDZ Holding i jej spółki zależne będą świadczyć usługi transportu kolejowego na rynku wewnętrznym, nie pokrywając wszystkich kosztów inwestycji i kosztów operacyjnych, które poniosły.
- (86) Komisja stwierdza zatem, że planowane anulowanie długu może wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

6.1.1.6. Wniosek

- (87) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdza, że środek w postaci anulowania długu, który Bułgaria planuje wdrożyć, stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.

6.1.2. ZGODNOŚĆ POMOCY Z PRAWEM

- (88) Zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu państwa członkowskie muszą informować Komisję o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy i nie mogą wprowadzać w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej.
- (89) Ze względu na to, że nie wdrożono jeszcze środka w postaci anulowania długu na rzecz spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych, Komisja stwierdza, że Bułgaria wywiązała się ze swoich obowiązków wynikających z art. 108 ust. 3 Traktatu⁽²⁹⁾.

6.1.3. ZGODNOŚĆ POMOCY Z RYNKIEM WEWNĘTRZNYM

- (90) Ponieważ anulowanie długu stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, Komisja musi ocenić, czy pomoc tę można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym.
- (91) W art. 107 ust. 3 Traktatu przewidziano pewne odstępstwa od ogólnej zasady ustanowionej w art. 107 ust. 1 Traktatu, zgodnie z którą pomoc państwa nie jest zgodna z rynkiem wewnętrznym. Art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu stanowi, że: „pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem” może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym.
- (92) W tym względzie w sekcji 4 wytycznych dotyczących transportu kolejowego zapewniono ramy na potrzeby oceny, czy Komisja powinna uznać pomoc państwa dla przedsiębiorstw kolejowych w formie anulowania długów za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu.

⁽²⁶⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, ECLI:EU:C:2003:415, pkt 77–81.

⁽²⁷⁾ Zob. w szczególności wyrok Trybunału z dnia 17 września 1980 r. w sprawie C-730/79 Philip Morris Holland BV przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:1980:209, pkt 11; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie C-53/00 Ferring, ECLI:EU:C:2001:627, pkt 21; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-372/97 Włochy przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:2004:234, pkt 44.

⁽²⁸⁾ Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 1998 r. w sprawie T-214/95 Het Vlaamse Gewest przeciwko Komisji, ECLI:EU:T:1998:77.

⁽²⁹⁾ Wyrok Sądu z dnia 14 stycznia 2004 r. w sprawie T-109/01 Fleuren Compost BV przeciwko Komisji, ECLI:EU:T:2004:4.

- (93) Komisja zgadza się z Bułgarią, jeżeli chodzi o możliwość zastosowania sekcji 4 wytycznych dotyczących transportu kolejowego przy ocenie zgodności anulowania długu. Zgodnie bowiem z pkt 54 wytycznych dotyczących transportu kolejowego „w świetle art. 9 dyrektywy [Rady] 91/440/EWG⁽³⁰⁾, Komisja jest ponadto zdania, że pod pewnymi warunkami pomoc taka może zostać zatwierdzona również przy braku restrukturyzacji finansowej, o ile anulowane są długi stare, które zostały zaciągnięte przed wejściem w życie dyrektywy 2001/12/WE określającej warunki otwarcia sektora dla konkurencji.”. Zgodnie z pkt 56 wytycznych dotyczących transportu kolejowego w przypadku państw członkowskich, które przystąpiły do Unii po wejściu w życie dyrektywy 2001/12/WE, datę ich przystąpienia należy uznać za datę, od której dyrektywa ta ma zastosowanie do tych państw członkowskich. W związku z tym datą właściwą do celów ustalenia, które długi zaciągnięte przed przystąpieniem do Unii można anulować zgodnie z wytycznymi dotyczącymi transportu kolejowego, jest dzień 1 stycznia 2007 r.
- (94) Bułgaria twierdzi, że planowane anulowanie długu spełnia wszystkie warunki zgodności ustanowione w wytycznych dotyczących transportu kolejowego. Co za tym idzie, Komisja musi ocenić to twierdzenie. Zgodnie z pkt 55–61 wytycznych dotyczących transportu kolejowego pomoc na anulowanie długów zaciągniętych przed przystąpieniem Bułgarii do Unii można rzeczywiście uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu, jeżeli spełniono równocześnie pięć poniższych warunków.
- a) „Po pierwsze, pomoc powinna służyć do zrekompensowania wyraźnie określonych i wyodrębnionych długów, które zostały zaciągnięte przed dniem 15 marca 2001 r., tj. datą wejścia w życie dyrektywy 2001/12/WE. Pomoc nie może w żadnym wypadku przekraczać wysokości tych długów. W przypadku państw członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty po dniu 15 marca 2001 r., odnośną datą jest data ich przystąpienia do Wspólnoty. Sens art. 9 dyrektywy 91/440/EWG, który przejęły również późniejsze dyrektywy, polegał na zapobieganiu kumulacji zadłużenia w sytuacji, gdy nie zdecydowano jeszcze o otwarciu rynku na poziomie wspólnotowym.
 - b) Po drugie, długi muszą dotyczyć bezpośrednio działalności związanej z transportem kolejowym lub z zarządzaniem infrastrukturą kolejową. [...]
 - c) Po trzecie, beneficjentem oddłużania powinny być przedsiębiorstwa mające nadmierne zadłużenie, które hamuje ich zdrowe zarządzanie finansowe. Pomoc musi być niezbędna do naprawy tej sytuacji, wobec przewidywanego rozwoju konkurencji na rynku, który nie pozwoli przedsiębiorstwu poprawić swojej sytuacji finansowej w przewidywalnej przyszłości. [...]
 - d) Po czwarte, pomoc nie powinna wykraczać poza pomoc konieczną. [...]
 - e) Po piąte, anulowanie długów nie powinno dawać przedsiębiorstwu przewagi konkurencyjnej, utrudniającej rozwój efektywnej konkurencji na rynku, na przykład poprzez zniechęcanie przedsiębiorstw spoza rynku lub nowych podmiotów do wejścia na określone rynki krajowe lub regionalne”.

a) Pomoc musi służyć do zrekompensowania wyraźnie określonych i wyodrębnionych długów zaciągniętych przed przystąpieniem Bułgarii do Unii.

- (95) W wytycznych dotyczących transportu kolejowego zawarto wymóg, aby dług lub długi, które mają zostać anulowane, zostały wyraźnie określone, wyodrębnione i – w przypadku Bułgarii – zaciągnięte przed przystąpieniem do UE. Z wytycznych dotyczących transportu kolejowego wynika, że nie jest możliwe zrekompensowanie długu zagregowanego lub długu nieokreślonego. Rekompensata nie byłaby dopuszczalna, jeżeli np. planowano by anulowanie ogólnie wyodrębnionych elementów długu, np. „zadłużenia wobec wszystkich dostawców”. Podobnie rekompensata nie byłaby dopuszczalna również w przypadku, gdyby planowano anulowanie wszystkich połączonych pozycji dłużnych względem jednego wierzyciela, nie dokonawszy ich rozróżnienia, np. „wszystkich zobowiązań wobec konkretnego banku”, które wynikają z różnego rodzaju części składowych takich jak kredyty w rachunku bieżącym, gwarancje lub kredyty długoterminowe.
- (96) Bułgaria przewiduje anulowanie długu spółki BDZ Holding w wysokości 223,45 mln BGN (114,25 mln EUR). Jak opisano w motywie 35 i tabeli 2, kwota 223,45 mln BGN, która podlega anulowaniu, wynika z zobowiązań finansowych podjętych przed przystąpieniem Bułgarii do Unii, które były zaległe w dniu przystąpienia do Unii, lub z długów zaciągniętych przez spółkę BDZ Holding później, które zastąpiły lub przy pomocy których zrefinansowano dług zaciągnięty przed przystąpieniem Bułgarii do Unii, jak udokumentowano w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym spółki BDZ Holding za 2006 r. lub w informacjach o odnośnych spłatach kredytów. Każdy z długów, które mają zostać anulowane, może zostać wyodrębniony jako wynikający z umów kredytowych (zawartych z wierzycielami finansowymi: KfW IPEX Bank, EBOR, IBRD) lub ze zwykłych stosunków umownych z konkretnymi podmiotami świadczącymi usługi w zakresie infrastruktury kolejowej (KPIK) lub usługi elektroenergetyczne (NEC AD) z okresu przed przystąpieniem.

⁽³⁰⁾ Dyrektywa Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237 z 24.8.1991, s. 25).

- (97) To samo dotyczy wyodrębnionych zobowiązań dłużnych spółki BDZ Holding wobec obligatariuszy obligacji ISIN BG2100032072 wyemitowanych w dniu 19 listopada 2007 r. i wobec Ministerstwa Finansów, gdy zostało ono wierzycielem spółki BDZ Holding (zob. motywy 35, 36 i tabelę 2). Oba długi są odpowiednio wyodrębnione, a ponadto wykorzystywano przychody do refinansowania odpowiednio określonego długu zaciągniętego przed przystąpieniem do Unii, którego spółka BDZ Holding nie mogła spłacić i uregulować ze swoich zasobów własnych. Z powyższego wynika, że obecnie zaległe kwoty stanowią, z ekonomicznego punktu widzenia, zaledwie pozostałość przeszłego, odziedziczonego zadłużenia.
- (98) Ponadto, ponieważ dług w kwocie 223,45 mln BGN, który ma zostać anulowany, wynika z wyraźnie określonych i wyodrębnionych długów zaciągniętych przed przystąpieniem przez Bułgarię do Unii, nie ma potrzeby zajmowania stanowiska w kwestii tego, czy inne długi – w tym rezerwy i zobowiązania handlowe – spółki BDZ Holding, które Bułgaria również określiła jako długi zaciągnięte przed przystąpieniem do Unii (tabela 1 i motywy 35 i 20) i które odpowiadają różnicy między kwotą 806,7 mln BGN a 223,45 mln BGN, również mogłyby zostać anulowane zgodnie z prawem na podstawie wytycznych dotyczących transportu kolejowego. Dług, który odpowiada tej różnicy, wyłączono z zakresu niniejszej decyzji.
- (99) Stwierdza się zatem, że przedmiotowy środek służy anulowaniu 223,45 mln BGN wyraźnie określonych i wyodrębnionych długów zaciągniętych przed przystąpieniem Bułgarii do Unii.

b) Długi muszą dotyczyć bezpośrednio działalności związanej z transportem kolejowym lub z zarządzaniem infrastrukturą kolejową, jej budową lub użytkowaniem.

- (100) Bułgaria oświadczyła, że wszystkie długi zaciągnięte przez BDZ Holding był bezpośrednio związane z działalnością w zakresie kolejowego przewozu osób i kolejowego transportu towarowego (zob. motyw 39).
- (101) Komisja zauważa, że długi, które mają zostać anulowane, faktycznie zaciągnięto w celu sfinansowania wymiany i naprawy taboru, czyli na działania takie jak zakup spalinowych i elektrycznych zespołów trakcyjnych lub na modernizację wagonów towarowych, których właścicielem jest przedsiębiorstwo. Ewentualnie długi takie jak zaległe zobowiązania wobec KPIK również zaciągnięto również, aby sfinansować świadczenie przez spółkę BDZ Holding usług kolejowych. Działania te stanowią podstawę działalności gospodarczej prowadzonej przez spółkę BDZ Holding i jej spółki zależne oraz bezpośrednio dotyczą działalności związanej z transportem kolejowym.
- (102) W związku z powyższym Komisja uważa, że długi, o których mowa, dotyczą bezpośrednio działalności związanej z transportem kolejowym.

c) Beneficjentem oddłużania powinny być przedsiębiorstwa mające nadmierne zadłużenie, które hamuje ich zdrowe zarządzanie finansowe. Pomoc musi być niezbędna do naprawy tej sytuacji, wobec przewidywanego rozwoju konkurencji na rynku, który nie pozwoli przedsiębiorstwu poprawić swojej sytuacji finansowej w przewidywalnej przyszłości.

Nadmierne zadłużenie spółki BDZ Holding, które hamuje jej zdrowe zarządzanie finansowe

- (103) Bułgaria utrzymywała, że zgodnie z mającym zastosowanie bułgarskim ustawodawstwem spółka BDZ Holding kwalifikuje się jako niewypłacalna i nadmiernie zadłużona i spełnia wszystkie określone w bułgarskim ustawodawstwie kryteria, aby rozpocząć wobec niej postępowanie upadłościowe. Jednocześnie wskazuje to na nadmierne zadłużenie. Ponadto Bułgaria oświadczyła, że przedsiębiorstwo nie jest w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań finansowych ze względu na swoje zadłużenie.
- (104) W dniu 31 grudnia 2006 r. łączne zadłużenie spółki BDZ Holding wynosiło 806,7 mln BGN i odpowiadało 78 % całkowitego kapitału spółki BDZ Holding (kapitału własnego i kapitału obcego), przy stosunku kapitału obcego do kapitału własnego wynoszącym 4. Od 2007 r. sytuacja finansowa spółki BDZ Holding znacznie się pogorszyła. Począwszy od 2011 r. stosunek kapitału obcego do kapitału własnego w spółce BDZ Holding wzrósł powyżej 7,5 (9) i osiągnął 14 w 2012 r., 15 w 2013 r., 209 w 2014 r. i -33 w październiku 2015 r. ⁽³¹⁾. Ponadto w październiku 2015 r. zaległe zobowiązania spółki BDZ Holding w kwocie 499,1 mln BGN (255 mln EUR) odpowiadały 86 % wartości księgowej aktywów wynoszącej 582,4 mln BGN (298 mln EUR).

⁽³¹⁾ Zgodnie z pkt 20 lit. d) wytycznych dotyczących pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji stosunek kapitału obcego do kapitału własnego wynoszący więcej niż 7,5 w ciągu dwóch kolejnych lat stanowi jedną z oznak, że przedsiębiorstwo znajduje się w trudnej sytuacji.

- (105) Komisja zauważa ponadto, że mimo iż spółka BDZ Holding spłaciła zaległe długi w wysokości 724 mln BGN (370 mln EUR) w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 28 września 2016 r. przedsiębiorstwo nie było w stanie w pełni wywiązać się ze swoich zobowiązań finansowych. Ze względu na zaległe zobowiązania wobec wierzycieli międzynarodowych w dniu 20 lipca 2015 r. High Court of Justice nakazał spółce BDZ zapłacić 66,7 mln EUR (130,4 mln BGN) z wraz z odsetkami od zadłużenia przeterminowanego w wysokości 8 % rocznie ⁽³²⁾.
- (106) Ponadto, biorąc pod uwagę nadmierne zadłużenie BDZ Holding, bez anulowania długu przedsiębiorstwo miało poważne trudności w wywiązaniu się ze swoich zobowiązań i mogłoby ostatecznie zostać poddane likwidacji.
- (107) Na podstawie powyższego Komisja stwierdza, że spółka BDZ Holding ma nadmierne zadłużenie, które hamuje jej zdrowe zarządzanie finansowe.

Konieczność pomocy

- (108) Pomoc ponadto musi być niezbędna do naprawy sytuacji nadmiernego zadłużenia, wobec przewidywanego rozwoju konkurencji na rynku, który nie pozwoli spółce BDZ Holding i jej spółkom zależnym poprawić swojej sytuacji finansowej w rozsądnym terminie.
- (109) Ze względu na swoje zadłużenie spółka BDZ Holding nie jest w stanie wywiązać się ze wszystkich zobowiązań finansowych i ma zaległości inwestycyjne w zakresie modernizacji taboru. Ze względu na zaległości inwestycyjne w zakresie modernizacji taboru i utrzymania flota przedsiębiorstwa jest zniszczona i częściowo przestarzała. W tym względzie Komisja zauważa, że 82 % wagonów spółki BDZ Przewozy pasażerskie ma ponad 20 lat, a 74 % lokomotyw ma ponad 25 lat. W 2015 r. około 50 % lokomotyw spółki BDZ Przewozy towarowe albo było w naprawie, albo nie nadawało się do eksploatacji. Podobnie w 2015 r. około 51 % wagonów towarowych spółki BDZ Przewozy towarowe nie nadawało się do eksploatacji i wymagało naprawy.
- (110) W przypadku nieudzielenia pomocy spółka BDZ Holding nie byłaby w stanie spłacić wciąż niespłaconych długów zaciągniętych przed przystąpieniem Bułgarii do Unii ani nie byłaby w stanie wykorzystać swoich własnych zasobów do zainwestowania w modernizację taboru.
- (111) Przykładowo na podstawie zgłoszonych zysków spółki w 2016 r. (336,2 mln BGN) można stwierdzić, że do wygenerowania w krótkim czasie przychodów operacyjnych w wysokości 223,45 mln BGN koniecznych do spłaty długu, który ma zostać anulowany, ceny lub taryfy należałoby jednorazowo zwiększyć średnio o 66 %, przy zachowaniu innych czynników na takim samym poziomie. Tymczasem spółki zależne BDZ Holding prowadzą jednak działalność wyłącznie na obszarze geograficznym, który w całości kwalifikuje się do uzyskania pomocy regionalnej na podstawie art. 107 ust. 3 lit. a) Traktatu. Znaczne podniesienie taryf na takich obszarach geograficznych może wywrzeć bardziej negatywne skutki społeczne niż podniesienie taryf na zamożniejszych obszarach Unii. W związku z tym hipotetyczne podniesienie taryf ukierunkowane na zwiększenie dochodów spółki BDZ Holding i zmniejszenie jej długów w koniecznym zakresie – jeżeli w ogóle możliwe z prawnego punktu widzenia w odniesieniu do usług przewozu pasażerskiego, które podlegają obowiązkowi świadczenia usługi publicznej, i ekonomicznie uzasadnione w konkurencyjnym środowisku w odniesieniu do przewozów towarowych – mogłoby mieć nieproporcjonalne skutki społeczne dla pasażerów bułgarskich kolei lub dla przedsiębiorstw korzystających z usług spółki BDZ w zakresie przewozów towarowych.
- (112) Co za tym idzie, żaden wiarygodny, hipotetyczny środek z zakresu polityki inny niż planowane anulowanie długu nie pozwoliłby przedsiębiorstwu na kontynuowanie działalności. Z powyższego wynika, że przedmiotowy środek jest niezbędny do rozwiązania problemu zadłużenia spółki BDZ Holding, wobec przewidywanego rozwoju konkurencji na rynku, który nie pozwoli spółce BDZ Holding i jej spółkom zależnym poprawić swojej sytuacji finansowej w przewidywalnej przyszłości.

d) Pomoc nie powinna wykraczać poza pomoc konieczną.

- (113) Komisja zauważa, że ze względu na sytuację finansową spółki BDZ Holding anulowanie długu w przedmiotowej kwocie stanowi minimum niezbędne do zapewnienia przetrwania przedsiębiorstwa i stanowi warunek wstępny jego stabilności finansowej. Kwota ta jest zasadniczo niezbędna do dokonania zaległych płatności na rzecz wierzycieli – międzynarodowych instytucji finansowych i KPIK. Na spółce BDZ Holding i jej spółkach zależnych wciąż ciążyą zaległe zobowiązania pieniężne zaciągnięte przed dniem 1 stycznia 2007 r., które – jeżeli nie zostaną spłacone – doprowadzą do narażenia beneficjenta na ryzyko likwidacji. Wskaźniki finansowe pokazują, że dokonanie płatności z zasobów własnych jest obecnie niemożliwe i pozbawione podstaw byłoby oczekiwanie, że przedsiębiorstwo mogłoby znacząco podnieść taryfy lub ceny, aby wygenerować większe przychody w krótkim czasie.

⁽³²⁾ Nakazy z dnia 20 lipca 2015 r., CL-2015-000309 FMS Wertmanagement AöR przeciwko BDZ Holding; CL-2015-000214 Dexia Credit Fundusze przeciwko BDZ Holding; CL-2015-000090 KA Finanz AG przeciwko BDZ Holding.

- (114) Ponadto Komisja zauważa, że od czasu przystąpienia do Unii spółka BDZ Holding spłaciła 166 mln BGN zobowiązań powstałych przed dniem 1 stycznia 2007 r. ze swoich zasobów własnych pochodzących głównie ze sprzedaży aktywów. Ponieważ kwoty te potencjalnie kwalifikowały się do anulowania, uzasadnione jest stwierdzenie, że spółka BDZ Holding mogłaby wykorzystać te zasoby do rozbudowy i modernizacji taboru oraz świadczonych usług. Przedsiębiorstwo było niedostosowane do rozwoju sektora kolejowego pod względem parametrów technicznych i systemów informacyjnych. W związku z powyższym w zakresie, w jakim spółka BDZ Holding opierała się również na swoich zasobach własnych, aby spłacić część długu zaciągniętego przed przystąpieniem do Unii, nie można uznać, że anulowanie długu wykracza poza to, co jest konieczne, nawet jeżeli zwalnia ono spółkę ze spłaty zobowiązań i stwarza przestrzeń finansową do inwestowania w przyszłe modernizacje lub działania w zakresie napraw.
- (115) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdza, że nie można uznać, iż wdrożenie środka w postaci anulowania długu stawia spółkę BDZ Holding w sytuacji korzystniejszej niż sytuacja, w której znajduje się przeciętne dobrze zarządzane przedsiębiorstwo o takim samym profilu działalności.

e) Anulowanie długów nie powinno dawać przedsiębiorstwu przewagi konkurencyjnej, utrudniającej rozwój efektywnej konkurencji na rynku, na przykład poprzez zniechęcanie przedsiębiorstw spoza rynku lub nowych podmiotów do wejścia na określone rynki krajowe lub regionalne.

- (116) Proponowane anulowanie długu pozwoli spółce BDZ Holding jedynie znormalizować finansowanie działalności operacyjnej przedsiębiorstwa i nie umożliwi spółce BDZ Holding ani jej spółkom zależnym ekspansji lub wejścia na nowe rynki. Pod tym względem pomoc nie utrudni rozwoju skutecznej konkurencji na rynku. Nie wywrze ona wpływu na pozycję konkurentów na rynku, a konkurenci będą mogli nadal konkurować ze spółką BDZ Holding na takich samych warunkach.
- (117) Komisja uważa ponadto, że anulowanie długów nie zakłóci nadmiernie konkurencji i wymiany handlowej między państwami członkowskimi, ponieważ pozwoli ono jedynie spółce BDZ Holding ustabilizować swoją sytuację finansową, co było utrudnione przez zobowiązania finansowe zaciągnięte przed liberalizacją rynku. Ponadto Komisja uważa, że nowi uczestnicy rynku nie są zniechęceni do wejścia na bułgarski rynek transportowy. Jak opisano w motywach 15 i 42, oprócz spółki BDZ Przewozy towarowe na bułgarskim rynku transportu kolejowego działalność prowadzi obecnie ośmiu operatorów transportu towarowego. Nie istnieją żadne dowody potwierdzające, że środek, jakim jest anulowanie długu, doprowadzi do zmiany tej sytuacji w zakresie konkurencji.

Wniosek

- (118) W świetle powyższego Komisja stwierdza, że pomoc państwa w formie anulowania długu (środek 2) w wysokości 223,45 mln BGN (114,25 mln EUR), którą Bułgaria planuje wdrożyć, spełnia warunki zgodności z rynkiem wewnętrznym określone w sekcji IV wytycznych dotyczących transportu kolejowego.

6.2. ŚRODEK 3: BRAK SPŁATY PRZEZ SPÓŁKĘ BDZ HOLDING I JEJ SPÓŁKI ZALEŻNE PRZETERMINOWANYCH DŁUGÓW WOBEC ZARZĄDCY INFRASTRUKTURY (KPIK)

- (119) Ze względu na to, że Bułgaria nie wyjaśniła pochodzenia i zmian w zakresie przeterminowanych zobowiązań spółki BDZ Holding wobec KPIK przed wydaniem decyzji o wszczęciu postępowania, uznano, że brak egzekucji tych zaległych zobowiązań potencjalnie może stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.
- (120) Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Bułgarię (zob. sekcja 4.3) część niespłaconych zobowiązań wobec KPIK stanowiły zobowiązania zaciągnięte przed przystąpieniem Bułgarii do Unii. Część z tego długu zaciągniętego przed przystąpieniem do Unii (do 26,3 mln BGN) zrefinansowano później z wpływów uzyskanych z emisji obligacji w dniu 19 listopada 2007 r., przy czym dług ten dotychczas nie został spłacony, a zatem jest przedmiotem oceny w ramach „Środka 2: anulowanie długów zaciągniętych przed 2007 r.” w sekcji 6.1. Innymi słowy, spłacono KPIK.
- (121) Ponadto w celu wyjaśnienia sytuacji w odniesieniu do pozostałych niespłaconych zobowiązań Bułgaria przedstawiła dalsze informacje dotyczące ustaleń w zakresie egzekucji i kroków podjętych przez KPIK (zob. sekcja 4.3). Zdaniem Bułgarii spółka KPIK podjęła wszelkie niezbędne kroki, aby ściągnąć zaległe zobowiązania od spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych, aby zmaksymalizować windykację kwot należnych, nie wszczynając jednak postępowania sądowego.

- (122) Aby sprawdzić, czy spółka KPIK nienależnie faworyzowała spółkę BDZ Holding w odniesieniu do opóźnień i ustaleń związanych z płatnością przeterminowanych zobowiązań, Komisja musi ocenić, czy spółka KPIK mogłaby czerpać korzyści z takich ustaleń w normalnych warunkach rynkowych ⁽³³⁾. W tym celu Komisja musi ocenić, czy hipotetyczny prywatny wierzyciel znajdujący się w sytuacji podobnej do sytuacji, w jakiej znajdowała się spółka KPIK, i mający na celu uzyskanie maksymalnej spłaty należnych mu kwot przyjąłby opóźnienie i przystąpiłby do ponownych negocjacji dotyczących spłaty przeterminowanych zobowiązań na podobnych zasadach i warunkach ⁽³⁴⁾. Innymi słowy, Komisja musi ocenić, czy przed wyborem między indywidualnym i ugodowym egzekwowaniem należnych mu wierzytelności a wszczęciem zbiorowej procedury odzyskania środków prowadzącej ostatecznie do upadłości spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych spółka KPIK działała z taką samą należyłą starannością, z jaką działałby prywatny wierzyciel.
- (123) Komisja zauważa, że w celu określenia najkorzystniejszego wariantu prywatny wierzyciel działający z należyłą starannością oceniłby zalety i wady każdego wariantu, biorąc pod uwagę m.in. kwoty, które może odzyskać, wcześniejsze zaangażowanie ekonomiczne podmiotu, czas trwania procesu odzyskiwania środków oraz koszty ⁽³⁵⁾.
- (124) Komisja przede wszystkim zauważa, że długi wobec spółki KPIK powstały w kontekście regularnego i długoterminowego stosunku handlowego między (państwowymi) przedsiębiorstwami: spółka BDZ Holding i jej spółki zależne były kluczowymi klientami spółki KPIK i generowały ponad 70 % jej przychodów operacyjnych. Pochodzenie zadłużenia spółki KPIK wobec spółki BDZ Holding w wysokości 46,5 mln BGN, które narosło w latach 2008–2011 z tytułu świadczenia różnych usług na rzecz spółki KPIK (tabela 3), dostarcza również dodatkowych dowodów na istnienie stałej interakcji i wzajemnej zależności między spółkami KPIK i BDZ Holding. Ewentualne opuszczenie rynku przez spółkę BDZ Holding i jej spółki zależne w wyniku wszczęcia zbiorowego postępowania upadłościowego natychmiast wywarłoby zatem poważny wpływ na sytuację finansową spółki KPIK. Z kolei upadłość spółki BDZ Holding zmniejszyłaby zyski spółki KPIK oraz jej zdolność do odpowiedniego utrzymania krajowej sieci kolejowej, co z kolei spowodowałoby zagrożenie wystąpienia dalszego spadku przychodów uzyskanych od innych klientów, jak również od spółek zależnych BDZ Holding.
- (125) W związku z powyższym prywatny wierzyciel, który znajdowałby się ze swoim dłużnikiem lub dłużnikami w podobnym stosunku handlowym jak stosunek handlowy spółki KPIK i spółki BDZ Holding – w przeciwieństwie do wierzyciela mającego jednorazowe wierzytelności, który nie jest handlowo i finansowo zależny od tego, czy po wyegzekwowaniu wierzytelności jego dłużnik pozostanie aktywny na rynku – z ostrożnością podchodziłby do wszelkich hipotetycznych działań egzekucyjnych prowadzących do zniknięcia jego głównego klienta z rynku.
- (126) Po drugie, wyegzekwowanie wierzytelności spółki KPIK wobec spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych jako wierzytelności uprzywilejowanych nie byłoby możliwe w ramach hipotetycznego zbiorowego postępowania upadłościowego, w którym nie można było przypisać szczególnych preferencji spłacie spółki KPIK przed innymi wierzycielami (zob. motyw 49). Ponadto zadłużenie wskazane w decyzji o wszczęciu postępowania jako dług wobec spółki KPIK (45 mln BGN) było mniejsze niż zadłużenie wobec innych wierzycieli (zob. tabela 1). Co więcej, wartość księgową aktywów spółki BDZ Holding należałoby pomniejszyć o zniżkę z tytułu likwidacji w wymuszonej sprzedaży w ramach zbiorowego postępowania upadłościowego. W zależności od rodzaju aktywów zniżka z tytułu likwidacji może wynosić maksymalnie 75 % wartości aktywów. Bardzo prawdopodobne jest zatem, że wartość aktywów spółki BDZ Holding podczas likwidacji nie byłaby wystarczająca na pokrycie kosztów likwidacji, pensji jej pracowników i wszystkich jej zaległych zobowiązań. Biorąc za przykład 2011 r., koszty likwidacji, pensji dla pracowników i wszystkich zaległych zobowiązań wynosiły 778 mln BGN, podczas gdy wartość księgowa aktywów spółki BDZ Holding wynosiła 933 mln BGN. A zatem w przypadku wszczęcia zbiorowego postępowania upadłościowego spółka KPIK realistycznie mogłaby oczekiwać odzyskania jedynie drobnej części swoich zaległych wierzytelności.
- (127) Co więcej, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Komisja uważa, że koszty oraz czas trwania postępowania sądowego mogą mieć wpływ na decyzję wierzyciela o przystąpieniu do likwidacji przedsiębiorstwa ⁽³⁶⁾. W tym kontekście Komisja zgadza się, że spółka KPIK miała szczególny interes, by – zamiast wszczynać postępowanie upadłościowe – kontynuować współpracę ze spółką BDZ Holding i jej spółkami zależnymi, nie tylko ze względu na przyszłe przychody z działalności handlowej wygenerowane przez spółkę BDZ Holding, ale również

⁽³³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1996 r. w sprawie C-39/94 SFEI i in., ECLI:EU:C:1996:285, pkt 60; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie C-342/96 Hiszpania przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:1999:210, pkt 41.

⁽³⁴⁾ Zawiadomienie Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (2016/C 262/01), pkt 74; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie C-525/04 P Hiszpania przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:2007:698; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2013 r. w sprawie C-73/11 P Frucona przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:2013:32, pkt 78; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 czerwca 1999 r. w sprawie C-256/97 DMTransport, ECLI:EU:C:1999:332; wyrok z dnia 30 kwietnia 1998 r. w sprawie T-16/96 Cityflyer Express, ECLI:EU:T:1998:78, pkt 51; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie C-405/2011 Komisja przeciwko Buczek Automotive i Polsce, ECLI:EU:C:2013:186, pkt 54–60.

⁽³⁵⁾ Sprawa C-73/11 P Frucona przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:2013:32, pkt 78; sprawa C-405/2011 Komisja przeciwko Buczek Automotive i Polsce, ECLI:EU:C:2013:186, pkt 54–60; sprawa C-124/10P Komisja Europejska przeciwko Électricité de France („EDF”), ECLI:EU:C:2012:318, pkt 85.

⁽³⁶⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie C-405/11 P Komisja przeciwko Buczek Automotive, ECLI:EU:C:2013:186, pkt 59.

przyjmując za cel odzyskanie maksymalnej kwoty zaległych zobowiązań nieuprzywilejowanych narosłych do listopada 2011 r. Komisja stwierdza, że wszczęcie długiego zbiorowego postępowania upadłościowego prowadzącego do wymuszonej likwidacji grupy przy niepewnej i niskiej stopie odzysku nie byłoby odpowiednią i realistyczną opcją dla spółki KPIK dążącej do odzyskania maksymalnej kwoty zaległych wierzytelności.

- (128) W rzeczywistości Komisja zauważa, że spółka BDZ Holding i jej spółki zależne regularnie obsługują swoje długi wobec spółki KPIK, przy czym spółka KPIK nie była traktowana inaczej niż inni prywatni wierzyciele grupy. W przypadku wystąpienia opóźnień w płatnościach spółka BDZ Holding nie uzyskiwała korzyści z tytułu odroczenia spłaty, ponieważ opóźnienia w płatnościach na rzecz spółki KPIK przyciągnęły znaczny margines w wysokości 1 000 punktów bazowych jako dodatek do podstawowej stopy procentowej Narodowego Banku Bułgarskiego (zob. motyw 48). Przykładowo Komisja uważa, że 1 000 punktów bazowych jest wskaźnikiem zastępczym zgodnej z rynkiem marży odsetkowej od kredytu z niskiej jakości zabezpieczeniem udzielanego przedsiębiorstwu w trudnej sytuacji finansowej, takiemu jak spółka BDZ Holding⁽³⁷⁾. Przeteterminowane zobowiązania spłacono poprzez regularne bezpośrednie przekazy bankowe, rekompensatę zobowiązań spółki KPIK wobec spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych oraz zamiany długu na aktywa. Na przykład w latach 2011–2016 spółka BDZ Holding i jej spółki zależne zapłaciły 503 mln BGN (257 mln EUR) za usługi świadczone przez spółkę KPIK. W porównaniu z niskim prawdopodobieństwem odzyskania części zobowiązań – niewielkiej, jeżeli w ogóle – wierzytelności spółki KPIK w przypadku likwidacji spółki BDZ Holding kwota zadłużenia spłacona spółce KPIK od 2011 r. potwierdza *a posteriori*, że podjęta przez spółkę KPIK decyzja o nieegzekwowaniu swoich wierzytelności była decyzją najbardziej racjonalną.
- (129) Ponadto, chociaż informacje nie dotyczą wyłącznie długu zaciągniętego przed przystąpieniem do Unii, o którym mowa w decyzji o wszczęciu postępowania, Komisja zauważa na przykład w odniesieniu do płatności zobowiązań w drodze zamian długu na aktywa, których dokonano po ogłoszeniu decyzji o wszczęciu postępowania, że spółka KPIK zawarła umowy za spółką BDZ Holding i jej spółkami zależnymi w warunkach pełnej konkurencji, jak opisano w motywach 51, 52 i 53, w których uznano przeteterminowane zadłużenia i tym samym ułatwiono ich zwrot.
- (130) Na podstawie przedstawionych przez Bułgarię dodatkowych informacji i dowodów potwierdzających oraz w związku z powyższym Komisja uważa, że spółka KPIK działała jako prywatny wierzyciel, a zatem odroczenie spłaty długów i ustalenia, na które przystały spółka KPIK oraz spółka BDZ Holding i jej spółki zależne, nie przyznały spółce BDZ Holding i jej spółkom zależnym nienależnej korzyści gospodarczej, której nie uzyskałyby w normalnych warunkach rynkowych.
- (131) W rezultacie Komisja stwierdza, że sposób, w jaki spółka BDZ Holding i jej spółki zależne rozwiązały kwestię swoich przeteterminowanych długów wobec zarządcy infrastruktury (KPIK) przed listopadem 2011 r., nie stanowił pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.
- (132) Ponieważ niezbędne warunki określające istnienie pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu muszą zostać spełnione łącznie, postanowienia Traktatu nie mają zastosowania, jeżeli jeden z warunków nie zostanie spełniony. Nie ma zatem potrzeby oceny, czy brak spłaty przez spółkę BDZ Holding i jej spółki zależne przeteterminowanych długów wobec spółki KPIK w przeszłości spełnia pozostałe warunki określone w art. 107 ust. 1 Traktatu.

6.3. ŚRODEK 4: ZWROT VAT PRZEZ PAŃSTWO NA RZECZ SPÓŁKI BDZ HOLDING EAD

- (133) Komisja wszczęła postępowanie wyjaśniające w sprawie środka 4, ponieważ Bułgaria nie wyjaśniła przyczyn zwrotu VAT oraz tego, czy zwrot ten był zgodny z dyrektywą 2006/112/WE. Komisja uważała zatem, że zwrot VAT mógł potencjalnie stanowić pomoc państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu. W związku z powyższym Komisja zwróciła się do Bułgarii o przedstawienie dalszych informacji dotyczących powodów, dla których dokonano zwrotu VAT na rzecz spółki BDZ Holding.
- (134) Po ogłoszeniu decyzji o wszczęciu postępowania Bułgaria wyjaśniła, że środek 4 dotyczył zwrotu nienależnie naliczonego i pobranego VAT w kwocie 72 mln BGN (36,7 mln EUR) od kwoty rekompensat z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej otrzymanych od Ministerstwa Transportu za okres od dnia 1 grudnia 2004 r. do dnia 29 lutego 2008 r. (zob. motywy 55–59). Bułgaria wyjaśniła również, że podczas rewizji przeprowadzanej przez odpowiednie krajowe organy podatkowe zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi wykryto błąd administracyjny. Błąd poprawiono decyzjami o zwrocie podatku nr 2900180 z dnia 14 stycznia 2009 r., nr 290900153 z dnia 8 lipca 2009 r., nr 100337 z dnia 12 sierpnia 2010 r. i nr 290100380 z lutego 2011 r.

⁽³⁷⁾ Komunikat Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6).

- (135) Komisja zauważa, że w odniesieniu do pojęcia pomocy państwa istotne jest nie tylko przyznanie korzyści gospodarczych. Zwolnienia z obciążeń gospodarczych, takie jak korzyści podatkowe, również mogą stanowić korzyść. Należy zatem zbadać, czy zwrot VAT od kwoty rekompensat z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej otrzymanych od Ministerstwa Transportu zapewnił spółce BDZ Holding korzyść gospodarczą w drodze złagodzenia opłat normalnie występujących w budżecie przedsiębiorstwa ⁽³⁸⁾ lub czy rzeczywiście VAT od kwoty rekompensat z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej pobrano nienależnie. W przypadku zwrotu nielegalnie pobranych podatków nie występuje korzyść ⁽³⁹⁾.
- (136) Zgodnie z art. 73 dyrektywy 2006/112/WE świadczenie usług, w tym usług z zakresu przewozu osób, podlega opodatkowaniu VAT, a podstawa opodatkowania obejmuje wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną lub którą dostawca lub usługodawca otrzyma w zamian za świadczoną usługę, od usługobiorcy albo osoby trzeciej, włącznie z rekompensatami związanymi bezpośrednio z ceną takiego świadczenia. Co więcej, zgodnie z art. 132 tej dyrektywy przedsiębiorstwa, którym powierzono obowiązek świadczenia usługi publicznej, nie są zwolnione z płacenia VAT.
- (137) Należy zatem ocenić, czy otrzymana przez spółkę BDZ Holding rekompensata z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej bezpośrednio wiązała się z ceną świadczonych usług. Rekompensata z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej miała na celu zrekompensowanie strat ponoszonych w związku ze świadczeniem usług w zakresie przewozu osób w konkretnych warunkach, z uwzględnieniem kwestii takich jak liczba kilometrów i miejsc siedzących, częstotliwość odjazdów pociągów i innych kryteriów jakościowych. W szczególności rekompensata z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej została zmniejszona w przypadku odchyień w zakresie m.in. liczby kilometrów i miejsc siedzących, godzin i innych kryteriów jakościowych określonych w odniesieniu do świadczonych usług. Nie można zatem uznać, że rekompensata z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej jest bezpośrednio związana z ceną świadczenia usług transportowych, lecz raczej należy ją uznać jedynie za rekompensatę strat wynikających z obowiązku świadczenia usługi publicznej.
- (138) Ponadto bułgarskie przepisy dotyczące VAT nie przewidują, aby rekompensata z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej związana z pokryciem kosztów podlegała opodatkowaniu VAT. Błąd wykryły odpowiednie organy podatkowe w następstwie inspekcji i odniosły się do niego w szeregu decyzji (zob. motyw 59) zgodnych z bułgarskim kodeksem postępowania podatkowo-ubezpieczeniowego.
- (139) W związku z tym nienależnie naliczono VAT od rekompensaty z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej przyznanej spółce BDZ Holding za okres od dnia 1 grudnia 2004 r. do dnia 29 lutego 2008 r. Komisja uważa zatem, że zwrot nienależnie pobranego VAT nie stanowi korzyści gospodarczej dla spółki BDZ Holding.
- (140) W świetle faktu, że niezbędne warunki określające istnienie pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu mają charakter kumulacyjny, brak któregośkolwiek z nich jest decydujący. Nie ma zatem potrzeby oceny, czy środek 4 spełnia pozostałe warunki określone w art. 107 ust. 1 Traktatu.
- (141) Komisja stwierdza zatem, że środek 4 nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.

7. WNIOSEK

- (142) W świetle wycofania zgłoszenia dotyczącego pomocy na restrukturyzację BDZ Holding (zob. środek 1 sekcja 5) należy zamknąć formalną procedurę dochodzenia wszczętą na podstawie art. 108 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do zgłoszonego środka pomocy na restrukturyzację.
- (143) W odniesieniu do anulowania długów spółki BDZ Holding i jej spółek zależnych w kwocie 223,45 mln BGN (114,25 mln EUR) (środek 2 sekcja 6.1) środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu i spełnia warunki zgodności określone w wytycznych dotyczących transportu kolejowego. W związku z tym środek 2 należy uznać za zgodny z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu.

⁽³⁸⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 marca 1994 r. w sprawie C-387/92 Banco Exterior de España, ECLI:EU:C:1994:100, pkt 13; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 września 2000 r. w sprawie C-156/98 Niemcy przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:2000:467, pkt 25; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 maja 1999 r. w sprawie C-6/97 Włochy przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:1999:251, pkt 15; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie C-172/03 Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, pkt 36.

⁽³⁹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 marca 1980 r. w sprawie 61/79 Amministrazione delle finanze dello Stato, ECLI:EU:C:1980:100, pkt 29–32.

- (144) W odniesieniu do braku spłaty przeterminowanych długów w wysokości 45 mln BGN wobec spółki KPIK (środek 3 sekcja 6.2) spółka KPIK działała jako prywatny wierzyciel. W związku z tym środek 3 nie stanowi pomocy państwa.
- (145) Jeżeli chodzi o zwrot niesłusznie zapłaconego VAT, (środek 4 sekcja 6.3) zwrot tego podatku nie stanowi pomocy państwa, ponieważ VAT został nienależnie naliczony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W następstwie wycofania przez Bułgarię zgłoszenia dotyczącego pomocy na restrukturyzację formalna procedura dochodzenia wszczęta na podstawie art. 108 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do zgłoszonej pomocy na restrukturyzację, którą planowano przyznać na rzecz BDZ Holding EAD SA, stała się bezprzedmiotowa i niniejszym zostaje zamknięta.

Artykuł 2

1. Pomoc państwa na rzecz BDZ Holding EAD SA w formie anulowania długów wynoszących 223 448 801 BGN, którą Bułgaria planuje wdrożyć, jest zgodna z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu. Niniejszym zezwala się zatem na wdrożenie środka w formie anulowania długów.
2. Sposób, w jaki Krajowe Przedsiębiorstwo Infrastruktura Kolejowa potraktowało przeterminowane długi spółek BDZ Holding EAD SA, BDZ Przewozy pasażerskie EOOD i BDZ Przewozy towarowe EOOD w kwocie 45 mln BGN przed listopadem 2011 r., nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.
3. Zwrot kwoty 72 mln BGN błędnie zapłaconego podatku od wartości dodanej nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Bułgarii.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2373**z dnia 14 grudnia 2017 r.****zezwalająca na wprowadzenie do obrotu hydroksytyrozolu jako nowego składnika żywności
zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8423)***(Jedynie tekst w języku hiszpańskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 czerwca 2014 r. przedsiębiorstwo Seprox Biotech zwróciło się do właściwego organu Hiszpanii z wnioskiem o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu w Unii syntetycznego hydroksytyrozolu („hydroksytyrozol”) jako nowego składnika żywności w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 258/97. Populacją docelową jest ogół populacji, z wyjątkiem dzieci poniżej trzeciego roku życia, kobiet w ciąży oraz kobiet karmiących piersią.
- (2) W dniu 2 marca 2015 r. właściwy organ Hiszpanii wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że hydroksytyrozol spełnia kryteria dotyczące nowych składników żywności określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (3) W dniu 10 kwietnia 2015 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny pozostałym państwom członkowskim.
- (4) Przed upływem okresu 60 dni określonego w art. 6 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 258/97 inne państwa członkowskie zgłosiły uzasadniony sprzeciw.
- (5) W dniu 19 listopada 2015 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) o dokonanie dodatkowej oceny hydroksytyrozolu jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97.
- (6) W dniu 31 stycznia 2017 r. EFSA w swojej opinii naukowej dotyczącej bezpieczeństwa hydroksytyrozolu jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 („Scientific Opinion on the safety of hydroksytyrosol as a novel food pursuant to Regulation (EC) No 258/97” ⁽²⁾) stwierdziła, że hydroksytyrozol jest bezpieczny w proponowanych warunkach stosowania i przy zachowaniu proponowanych poziomów zastosowania.
- (7) Opinia ta daje wystarczające podstawy do stwierdzenia, że w proponowanych warunkach stosowania i przy zachowaniu proponowanych poziomów zastosowania hydroksytyrozol spełnia kryteria określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (8) Biorąc pod uwagę, że wniosek o zezwolenie nie obejmuje niektórych grup populacji i określa pewne warunki dotyczące parametrów technicznych środków spożywczych zawierających hydroksytyrozol po podgrzaniu, produkty spożywcze zawierające hydroksytyrozol powinny być odpowiednio oznakowane.
- (9) Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ ustanawia wymogi dotyczące dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji. Należy zezwolić na stosowanie hydroksytyrozolu z zastrzeżeniem przepisów wspomnianego rozporządzenia.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(3):4728.⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nie naruszając przepisów rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, zezwala się na wprowadzenie do obrotu w Unii hydroksytyrozolu zgodnego ze specyfikacją w załączniku I do niniejszej decyzji jako nowego składnika żywności przeznaczonej dla ogółu populacji, z wyjątkiem dzieci poniżej trzeciego roku życia, kobiet w ciąży i kobiet karmiących piersią, do zastosowań wyszczególnionych i przy maksymalnych poziomach ustanowionych w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Hydroksytyrozol dopuszczony do obrotu niniejszą decyzją jest oznaczany na etykiecie zawierających go środków spożywczych jako „hydroksytyrozol”.
2. Na etykiecie środków spożywczych zawierających hydroksytyrozol zamieszcza się następujące sformułowania:
 - a) „Produkt nie powinien być spożywany przez dzieci poniżej trzeciego roku życia, kobiety w ciąży oraz kobiety karmiące piersią;
 - b) Produkt nie powinien być stosowany do gotowania, pieczenia ani smażenia”.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Seprox Biotech, Centro Empresarial Ingenia N-8, Parque Tecnológico Fuente Álamo, 30320 Fuente Álamo, Murcia, Hiszpania.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

SPECYFIKACJA HYDROKSYTYROZOLU

Definicja:

Nazwa chemiczna	Nazwa IUPAC: 4-(2-hydroksyetylo)-benzeno-1,2-diol Nazwy synonimowe: 3-hydroksytyrozol 3,4-dihydroksyfenyletanol Dihydroksyfenyloetanol 2-(3,4-di-hydroksyfenylo)-etanol
Wzór chemiczny	C ₈ H ₁₀ O ₃
Masa cząsteczkowa	154,16 Da
Nr CAS	10597-60-1

Opis: Hydroksytyrozol jest lepłą cieczą o barwie bladożółtej.

Specyfikacja:

Parametr	Specyfikacja
Opis	Lepka ciecz o jasnożółtej barwie
Wilgotność	≤ 4,0 %
Zapach	Charakterystyczny
Smak	Lekko gorzki
Rozpuszczalność (w wodzie)	Miesza się z wodą
pH	3,5–4,5
Współczynnik załamania światła (25 °C)	1,571–1,575
Hydroksytyrozol i organiczne produkty uboczne syntezy chemicznej	
Hydroksytyrozol	≥ 99,0 %
Kwas octowy	≤ 0,4 %
Octan hydroksytyrozolu	≤ 0,3 %
Suma alkoholu homowanilinowego, alkoholu izo-homowanilinowego oraz 3-metoksy-4-hydroksyfenyloglikolu	≤ 0,3 %
Metale ciężkie	
Ołów	≤ 0,03 mg/kg
Kadm	≤ 0,01 mg/kg
Rtęć	≤ 0,01 mg/kg
Pozostałości rozpuszczalników	
Octan etylu	≤ 25,0 mg/kg
Izopropanol	≤ 2,50 mg/kg
Metanol	≤ 2,00 mg/kg
Tetrahydrofuran	≤ 0,01 mg/kg

ZAŁĄCZNIK II

Zastosowania hydroksytyrozolu objęte zezwoleniem

Kategoria żywności	Maksymalny poziom
Oleje z ryb i oleje roślinne (z wyjątkiem oliwy z oliwek oraz oliwy z wyciśniętych z oliwek zgodnie z definicją w części VIII załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾), wprowadzone jako takie do obrotu	0,215 g/kg
Tłuszcze do smarowania zgodnie z definicją w części VII załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wprowadzone jako takie do obrotu	0,175 g/kg

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 oraz (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2374**z dnia 15 grudnia 2017 r.****określająca warunki przemieszczania, przechowywania i przetwarzania niektórych owoców i ich hybryd, pochodzących z państw trzecich w celu zapobieżenia wprowadzaniu do Unii niektórych organizmów szkodliwych***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8395)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności część A sekcję I pkt 16.2 lit. e) i pkt 16.4 lit. e) w załączniku IV do tej dyrektywy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku IV do dyrektywy 2000/29/WE określono szczególne wymogi, które muszą zostać spełnione w odniesieniu do wprowadzania i przemieszczania roślin i produktów roślinnych we wszystkich państwach członkowskich.
- (2) Dyrektywą wykonawczą Komisji (UE) 2017/1279 ⁽²⁾ do załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE w części A sekcja I wprowadzono pkt 16.2 lit. e) i pkt 16.4 lit. e). We wspomnianych punktach ustanowiono szczególne wymogi w odniesieniu do niektórych owoców (owoce *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf., *Microcitrus* Swingle, *Naringi* Adans., *Swinglea* Merr. i ich hybrydy) przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego (dalej zwanych: „określonymi owocami”). Zgodnie z tymi punktami Komisja przyjmuje warunki przemieszczania tych owoców na terytorium Unii, ich przechowywania i przetwarzania.
- (3) Aby umożliwić odpowiedzialnym organom urzędowym i podmiotom zawodowym spełnienie warunków mających zastosowanie do określonych owoców, należy wprowadzić obowiązek przekazywania szczegółowych informacji o określonych owocach, zanim owoce te można będzie przemieszczać w obrębie Unii.
- (4) Przemieszczanie określonych owoców w Unii powinno podlegać nadzorowi odpowiedzialnych organów urzędowych, tak aby zapewnić skuteczną kontrolę zgodności z odpowiednimi warunkami.
- (5) Należy ustanowić szczegółowe warunki dotyczące przetwórstwa przemysłowego określonych owoców w celu zapewnienia ochrony fitosanitarnej terytorium Unii przed organizmami szkodliwymi. Warunki te powinny obejmować przepisy dotyczące pomieszczeń, odpadów i produktów ubocznych oraz prowadzenia dokumentacji.
- (6) Aby zapewnić ochronę fitosanitarną Unii oraz ewentualną kontrolę działań w zakresie przechowywania, określone owoce powinny być przechowywane w zarejestrowanym zakładzie zatwierdzonym do tego celu przez państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się ten zakład, w taki sposób, aby zapobiec wszelkiemu potencjalnemu ryzyku rozprzestrzeniania się określonych organizmów. Należy ustanowić szczegółowe warunki przechowywania, aby zapewnić skuteczną identyfikowalność tych produktów, kontrolę tej działalności oraz ochronę fitosanitarną terytorium Unii.
- (7) Z uwagi na to, że państwa członkowskie mają stosować swoje przepisy krajowe niezbędne do wykonania dyrektywy (UE) 2017/1279 od dnia 1 stycznia 2018 r., stosowanie niniejszej decyzji powinno rozpocząć się tego samego dnia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) 2017/1279 z dnia 14 lipca 2017 r. zmieniająca załączniki I do V do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 184 z 15.7.2017, s. 33).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszą decyzją określa się warunki przemieszczania, przechowywania i przetwarzania owoców *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf., *Microcitrus* Swingle, *Naringi* Adans. i *Swinglea* Merr. oraz ich hybryd, pochodzących z państw trzecich, do celów określonych w części A sekcja I pkt 16.2 lit. e) i pkt 16.4 lit. e) w załączniku IV do dyrektywy 2000/29/WE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „określone organizmy” oznaczają: *Phyllosticta citricarpa* (McAlpine) Van der Aa, *Xanthomonas citri* pv. *citri* oraz *Xanthomonas citri* pv. *aurantifolii*;
- b) „określone owoce” oznaczają owoce *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf., *Microcitrus* Swingle, *Naringi* Adans. i *Swinglea* Merr. oraz ich hybrydy, pochodzące z państw trzecich.

Artykuł 3

Przemieszczanie określonych owoców w obrębie Unii

1. Określone owoce mogą być przemieszczane w obrębie Unii tylko wówczas, gdy importer przekazał szczegółowe informacje o każdym pojemniku odpowiedzialnemu organowi urzędowemu w państwie członkowskim, w którym znajduje się punkt wprowadzenia, i w stosownych przypadkach, odpowiedzialnemu organowi urzędowemu państwa członkowskiego, w którym ma odbywać się przetwórstwo przemysłowe.

Powiadomienie to zawiera następujące informacje:

- a) ilość określonych owoców;
- b) numery identyfikacyjne pojemników;
- c) przewidywany termin i punkt wprowadzenia do Unii;
- d) nazwy, adresy i lokalizacje zakładów określonych w art. 4.

2. Importerzy powiadamiają odpowiedzialne organy urzędowe, o których mowa w ust. 1, o wszelkich zmianach informacji zawartych w tym powiadomieniu niezwłocznie po otrzymaniu informacji o tych zmianach.

3. Określone owoce mogą być przemieszczane do państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym zostały wprowadzone do Unii, tylko wówczas, gdy odpowiedzialne organy urzędowe zainteresowanych państw członkowskich wyrażą zgodę na takie przemieszczanie.

4. Określone owoce muszą być bezpośrednio i bezzwłocznie przetransportowane do zakładu przetwórczego, o którym mowa w art. 4, lub do magazynu, o którym mowa w art. 5. Przemieszczanie określonych owoców odbywa się pod nadzorem odpowiedzialnego organu urzędowego państwa członkowskiego, w którym ma miejsce to przemieszczanie.

5. Państwa członkowskie, których dotyczy przemieszczanie, współpracują ze sobą w celu zapewnienia przestrzegania przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 4**Wymogi dotyczące przetwórstwa przemysłowego określonych owoców**

1. Określone owoce przetwarza się w zakładzie położonym na obszarze, na którym nie produkuje się żadnych określonych owoców. Zakład ten musi być oficjalnie zarejestrowany i zatwierdzony do tego celu przez odpowiedzialny organ urzędowy państwa członkowskiego, w którym znajduje się zakład.
2. Odpady i produkty uboczne określonych owoców wykorzystuje się lub niszczy na obszarze, na którym nie produkuje się żadnych określonych owoców i który znajduje się w państwie członkowskim, w którym te owoce zostały przetworzone.
3. Odpady i produkty uboczne niszczy się z zastosowaniem metody uzasadnionej technicznie i zatwierdzonej przez odpowiedzialny organ urzędowy, w którym określone owoce zostały przetworzone, i pod nadzorem tego organu urzędowego w taki sposób, by zapobiec wszelkiemu potencjalnemu ryzyku rozprzestrzeniania się określonych organizmów.
4. Przetwórcy przechowują przez przynajmniej trzy lata dokumentację dotyczącą określonych owoców, które są przetwarzane, i udostępniają ją odpowiedzialnemu organowi urzędowemu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce przetwarzanie. W dokumentacji tej należy wskazać numery i wyróżniające oznaczenia pojemników, ilości otrzymanych owoców oraz ilości i inne szczegółowe informacje dotyczące wykorzystania lub zniszczenia odpadów i produktów ubocznych.

Artykuł 5**Wymogi dotyczące przechowywania określonych owoców**

1. Jeżeli określone owoce nie są natychmiast przetwarzane, muszą być przechowywane w magazynie zarejestrowanym i zatwierdzonym do tego celu przez właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się ten magazyn.
2. Każda partia określonych owoców z osobna musi być możliwa do zidentyfikowania.
3. Określone owoce muszą być przechowywane w taki sposób, aby zapobiegać wszelkiemu potencjalnemu ryzyku rozprzestrzeniania się określonych organizmów.

Artykuł 6**Data rozpoczęcia stosowania**

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Artykuł 7**Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2375**z dnia 15 grudnia 2017 r.****zezwalająca na wprowadzenie do obrotu kwasu N-acetylo-D-neuraminowego jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8431)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 września 2015 r. przedsiębiorstwo Glycom A/S zwróciło się do właściwego organu Irlandii z wnioskiem o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu w Unii syntetycznego kwasu N-acetylo-D-neuraminowego („kwas N-acetylo-D-neuraminowy” (NANA)) jako nowego składnika żywności w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (2) W dniu 8 marca 2016 r. właściwy organ Irlandii wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że kwas N-acetylo-D-neuraminowy spełnia kryteria dla nowych składników żywności określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (3) W dniu 15 marca 2016 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny pozostałym państwom członkowskim.
- (4) Przed upływem okresu 60 dni określonego w art. 6 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 258/97 inne państwa członkowskie zgłosiły uzasadniony sprzeciw.
- (5) W dniu 14 lipca 2016 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) o przeprowadzenie dodatkowej oceny kwasu N-acetylo-D-neuraminowego jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97.
- (6) W dniu 28 czerwca 2017 r. EFSA w swojej opinii naukowej dotyczącej bezpieczeństwa kwasu N-acetylo-D-neuraminowego jako nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 ⁽²⁾ („Scientific Opinion on the safety of N-acetyl-D-neuraminic acid as a novel food pursuant to Regulation (EC) No 258/97”) stwierdziła, że kwas N-acetylo-D-neuraminowy jest bezpieczny dla ogółu populacji, jeżeli jest dodawany do środków spożywczych innych niż suplementy żywnościowe w proponowanych warunkach stosowania i przy zachowaniu proponowanych poziomów zastosowania. W odniesieniu do suplementów żywnościowych EFSA ustaliła, że kwas N-acetylo-D-neuraminowy jest bezpieczny w proponowanych warunkach stosowania i przy zachowaniu proponowanych poziomów zastosowania dla osób powyżej 10. roku życia, a także że jest bezpieczny dla dzieci w wieku poniżej 10. roku życia, pod warunkiem że łączne narażenie z różnych źródeł nie przekracza 11 mg/kg masy ciała.
- (7) W związku z tym opinia EFSA daje wystarczające podstawy do stwierdzenia, że w proponowanych warunkach stosowania i przy zachowaniu proponowanych poziomów zastosowania kwas N-acetylo-D-neuraminowy spełnia kryteria określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97. Ponadto opinia EFSA daje także wystarczające podstawy do stwierdzenia, że w proponowanych warunkach stosowania i przy zachowaniu proponowanych poziomów zastosowania kwas N-acetylo-D-neuraminowy wykorzystywany jako składnik w suplementach żywnościowych spełnia kryteria określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97, pod warunkiem że przez odpowiednie etykietowanie zapewnia się, że w przypadku dzieci poniżej 10. roku życia łączne narażenie z różnych źródeł nie przekracza progu 11 mg/kg masy ciała.

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(7):4918.

- (8) Wymogi w zakresie etykietowania zapewniające, by konsumenci suplementów żywnościowych byli informowani o szeregu danych, mają już zastosowanie do produktów zawierających kwas N-acetylo-D-neuraminowy na podstawie dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 ⁽²⁾ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ⁽³⁾. Ponadto niezbędne są szczegółowe przepisy dotyczące etykietowania, aby zapewnić bezpieczeństwo suplementów żywnościowych zawierających kwas N-acetylo-D-neuraminowy, jeżeli jest on spożywany przez niemowlęta, małe dzieci lub dzieci poniżej 10. roku życia w połączeniu z mlekiem matki lub inną żywnością z dodatkiem kwasu N-acetylo-D-neuraminowego.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zezwala się na wprowadzenie do obrotu w Unii kwasu N-acetylo-D-neuraminowego zgodnego ze specyfikacją w załączniku I do niniejszej decyzji jako nowego składnika żywności do zastosowań wyszczególnionych i przy maksymalnych poziomach ustanowionych w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Kwas N-acetylo-D-neuraminowy dopuszczony do obrotu niniejszą decyzją jest oznaczany na etykiecie środków spożywczych jako „kwas N-acetylo-D-neuraminowy”.
2. Suplementy żywnościowe zawierające kwas N-acetylo-D-neuraminowy opatrywane są etykietą zgodnie z wymogami dotyczącymi prezentacji stosowanymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 z oświadczeniem, że suplementy żywnościowe nie powinny być podawane niemowlętom, małym dzieciom i dzieciom w wieku poniżej 10. roku życia, jeżeli w ciągu tych samych dwudziestu czterech godzin spożywają one mleko matki lub inną żywność z dodatkiem kwasu N-acetylo-D-neuraminowego.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Glycom A/S, Kogle Allé 4, 2970 Hørsholm, Dania.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji

Vytenis ANDRIUKAITIS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylające dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

ZAŁĄCZNIK I

SPECYFIKACJA KWASU N-ACETYLO-D-NEURAMINOWEGO (DIHYDRATU)

Definicja:

Nazwa chemiczna	Nazwy IUPAC: Kwas N-acetylo-D-neuraminowy (dihydrat) Kwas 5-acetamido-3,5-dideoksy-D-glicero-D-galakto-non-2-ulopiranozonowy (dihydrat), Nazwy synonimowe: Kwas sjałowy (dihydrat)
Wzór chemiczny	$C_{11}H_{19}NO_9$ (kwas) $C_{11}H_{23}NO_{11}$ ($C_{11}H_{19}NO_9 \cdot 2H_2O$) (dihydrat)
Masa cząsteczkowa	309,3 Da (kwas) 345,3 (309,3 + 36,0) (dihydrat)
Nr CAS	131-48-6 (wolny kwas) 50795-27-2 (dihydrat)

Opis: kwas N-acetylo-D-neuraminowy jest krystalicznym proszkiem o barwie białej do białawej.

Specyfikacja:

Parametr	Specyfikacja
Opis	Krystaliczny proszek o barwie białej do białawej
pH (20 °C, roztwór 5 %)	1,7–2,5
Kwas N-acetylo-D-neuraminowy (dihydrat)	> 97,0 %
Woda (zawartość dihydratu wynosi 10,4 %)	≤ 12,5 % (w/w)
Popiół siarczanowy	< 0,2 % (w/w)
Kwas octowy (jako wolny kwas lub octan sodu)	< 0,5 % (w/w)
Metale ciężkie	
Żelazo	< 20,0 mg/kg
Ołów	< 0,1 mg/kg
Pozostałości białek	< 0,01 % (w/w)
Pozostałości rozpuszczalników	
2-propanol	< 0,1 % (w/w)
Aceton	< 0,1 % (w/w)
Octan etylu	< 0,1 % (w/w)
Specyfikacje mikrobiologiczne	
<i>Salmonella</i>	Nieobecne w 25 g
Ogólna liczba drobnoustrojów tlenowych mezofilnych	< 500 jtk/g
Enterobacteriaceae	Nieobecne w 10 g
<i>Cronobacter (Enterobacter) sakazakii</i>	Nieobecne w 10 g

Parametr	Specyfikacja
<i>Listeria monocytogenes</i>	Nieobecne w 25 g
<i>Bacillus cereus</i>	< 50 jtk/g
Drożdże	< 10 jtk/g
Pleśń	< 10 jtk/g
Pozostałości endotoksyn	< 10 EU/mg

jtk: jednostki tworzące kolonię; EU: jednostki endotoksyny.

ZAŁĄCZNIK II

Zastosowania kwasu N-acetylo-D-neuraminowego objęte zezwoleniem

Kategoria żywności	Maksymalny poziom
Preparaty do początkowego żywienia niemowląt i preparaty do dalszego żywienia niemowląt w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 609/2013	0,05 g/l przygotowanego do spożycia preparatu
Produkty zbożowe przetworzone oraz żywność dla niemowląt i małych dzieci w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 609/2013	0,05 g/kg żywności w postaci stałej
Żywność specjalnego przeznaczenia medycznego dla niemowląt i małych dzieci w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 609/2013	Zgodnie ze szczególnymi potrzebami żywieniowymi niemowląt i małych dzieci, dla których produkty są przeznaczone, ale w każdym razie na poziomie nie wyższym niż maksymalne poziomy określone dla danej kategorii wymienionej w załączniku II odpowiadającej produktom.
Środki spożywcze zastępujące całodzienną dietę, do kontroli masy ciała, w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 609/2013	0,2 g/l (napoje) 1,7 g/kg (batoniki)
Środki spożywcze opatrzone sformułowaniami dotyczącymi nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu, zgodnie z wymogami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 828/2014 ⁽¹⁾	1,25 g/kg
Produkty na bazie mleka pasteryzowane i sterylizowane (włączając sterylizację UHT), bez dodatków smakowych i środków aromatyzujących	0,05 g/l
Fermentowane produkty na bazie mleka, bez dodatków smakowych i środków aromatyzujących, poddane obróbce termicznej po fermentacji; fermentowane przetwory mleczne, z dodatkami smakowymi lub środkami aromatyzującymi, włącznie z produktami poddanymi obróbce cieplnej	0,05 g/l (napoje) 0,4 g/kg (żywność w postaci stałej)
Analogi produktów mleczarskich, włączając zabielače do napojów	0,05 g/l (napoje) 0,25 g/kg (żywność w postaci stałej)
Batoniki zbożowe	0,5 g/kg
Słodziki stołowe	8,3 g/kg
Napoje na bazie owoców i warzyw	0,05 g/l
Napoje z dodatkami smakowymi lub środkami aromatyzującymi	0,05 g/l
Kawa najwyższej jakości, herbata, napary ziołowe i owocowe, cykorii; ekstrakty herbaty, naparów ziołowych i owocowych oraz cykorii; preparaty z herbaty, roślin, owoców i zbóż do przygotowywania naparów	0,2 g/kg
Suplementy żywnościowe w rozumieniu dyrektywy 2002/46/WE	300 mg/dzień dla ogółu populacji w wieku powyżej 10 lat 55 mg/dzień dla niemowląt 130 mg/dzień dla małych dzieci 250 mg/dzień dla dzieci w wieku od 3 do 10 lat

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 828/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w żywności (Dz.U. L 228 z 31.7.2014, s. 5).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2376**z dnia 15 grudnia 2017 r.**

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/348 w odniesieniu do zgodności zrewidowanych celów w kluczowych obszarach skuteczności działania dotyczących efektywności kosztowej, zawartych w planach krajowych lub planach dotyczących funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej przedłożonych przez Malte, Bułgarię i Polskę

*(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8433)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 3 lit. c),uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 390/2013 z dnia 3 maja 2013 r. ustanawiające system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 549/2004 państwa członkowskie przyjmują plany krajowe lub plany dotyczące funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej („FAB”), zawierające, odpowiednio, wiążące krajowe parametry docelowe lub wiążące parametry docelowe na szczeblu FAB, zgodne z ogólnounijnymi docelowymi parametrami skuteczności działania. W rozporządzeniu (WE) nr 549/2004 przewidziano również, że Komisja dokonuje oceny zgodności tych docelowych parametrów na podstawie kryteriów oceny, o których mowa w art. 11 ust. 6 lit. d) tego rozporządzenia. Szczegółowe przepisy w tym zakresie zostały określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 390/2013.
- (2) Po dokonaniu oceny planów skuteczności działania Komisja przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2015/348 ⁽³⁾, w której stwierdzono m.in. że cele w kluczowym obszarze działania dotyczącym efektywności kosztowej zawarte w przedłożonych przez Malte, Bułgarię i Polskę planach skuteczności działania są zgodne z ogólnounijnymi parametrami docelowymi skuteczności działania na drugi okres odniesienia (2015–2019).
- (3) Na wniosek tych państw członkowskich Komisja przyjęła następnie decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2017/1985 ⁽⁴⁾, umożliwiającą im rewizję celów w kluczowym obszarze działania dotyczącym efektywności kosztowej na lata 2017, 2018 i 2019, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 390/2013.
- (4) Na tej podstawie Malta, Bułgaria i Polska dokonały rewizji swych celów, odpowiednio zmieniły swoje plany skuteczności działania i przedłożyły je Komisji wraz z wnioskiem o zezwolenie na rewizję w 2016 r.
- (5) Komisja dokonała oceny tych zmienionych planów, a w szczególności zrewidowanych celów, zgodnie z art. 14 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 390/2013. Zgodność celów w kluczowym obszarze działania dotyczącym efektywności kosztowej, przedstawionych w postaci ustalonych kosztów jednostkowych na trasie, z ogólnounijnymi parametrami docelowymi oceniono zgodnie z zasadami określonymi w pkt 5 w związku z pkt 1 załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 390/2013, uwzględniając w szczególności trend ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w drugim okresie odniesienia w stosunku do docelowego obniżenia średnio o 3,3 % rocznie oraz łącznie w pierwszym i drugim okresie odniesienia (2012–2019) w stosunku do docelowego obniżenia średnio o 1,7 % rocznie, jak również poziom ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w porównaniu z państwami członkowskimi o podobnym otoczeniu operacyjnym i gospodarczym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 128 z 9.5.2013, s. 1.⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/348 z dnia 2 marca 2015 r. dotycząca zgodności niektórych celów zawartych w planach krajowych lub planach dotyczących funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej, przedłożonych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 549/2004, z ustalonymi na drugi okres odniesienia parametrami docelowymi skuteczności działania obowiązującymi na obszarze całej Unii (Dz.U. L 60 z 4.3.2015, s. 55).⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1985 z dnia 31 października 2017 r. umożliwiająca służbom żeglugi powietrznej Malty, Bułgarii i Polski rewizję celów w kluczowym obszarze działania dotyczącym efektywności kosztowej na lata 2017, 2018 i 2019 zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 390/2013 (Dz.U. L 287 z 4.11.2017, s. 28).

- (6) W przypadku Malty ocena wykazała, że zrewidowane parametry docelowe oparte są na planowanym obniżeniu jej ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w drugim okresie odniesienia średnio o 3 % rocznie. Cel ten jest nieco niższy od docelowego obniżenia średnich ogólnounijnych ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w tym okresie. Łącznie w pierwszym i drugim okresie odniesienia planowane ustalone koszty jednostkowe na trasie mają jednak być obniżane w większym stopniu (– 4,6 %) niż zakłada cel ogólnounijny. Co więcej, zrewidowany parametr docelowy Malty na 2019 r. wyznaczono w oparciu o planowane ustalone koszty jednostkowe na trasie znacznie niższe (40,4 %) od średnich ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w państwach członkowskich o otoczeniu operacyjnym i gospodarczym podobnym do Malty. W związku z tym Komisja uważa, że zrewidowane cele Malty na lata 2017, 2018 i 2019 są zgodne z ogólnounijnymi parametrami docelowymi w zakresie skuteczności działania w kluczowym obszarze działania dotyczącym efektywności kosztowej na drugi okres odniesienia.
- (7) W przypadku Bułgarii ocena wykazała, że zrewidowane parametry docelowe oparte są na planowanym obniżeniu jej ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w drugim okresie odniesienia średnio o 1,1 % rocznie. Cel ten jest niższy od docelowego obniżenia średnich ogólnounijnych ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w tym okresie. Łącznie w pierwszym i drugim okresie odniesienia planowane ustalone koszty jednostkowe na trasie mają jednak być obniżane w większym stopniu (– 2,3 %) niż zakłada cel ogólnounijny. Co więcej, zrewidowany parametr docelowy Bułgarii na 2019 r. wyznaczono w oparciu o planowane ustalone koszty jednostkowe na trasie niższe (3,0 %) od średnich ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w państwach członkowskich o otoczeniu operacyjnym i gospodarczym podobnym do Bułgarii. W związku z tym Komisja uważa, że zrewidowane cele Bułgarii na lata 2017, 2018 i 2019 są zgodne z ogólnounijnymi parametrami docelowymi w zakresie skuteczności działania w kluczowym obszarze działania dotyczącym efektywności kosztowej na drugi okres odniesienia.
- (8) W przypadku Polski ocena wykazała, że zrewidowane parametry docelowe oparte są na planowanym obniżeniu jej ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w drugim okresie odniesienia średnio o 0,1 % rocznie. Cel ten jest niższy od docelowego obniżenia średnich ogólnounijnych ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w tym okresie. Łącznie w pierwszym i drugim okresie odniesienia planowane ustalone koszty jednostkowe na trasie spowodują wzrost kosztów jednostkowych (średnio o + 1,4 % rocznie). Zrewidowany parametr docelowy Polski na 2019 r. wyznaczono jednak w oparciu o planowane ustalone koszty jednostkowe na trasie znacznie niższe (14,9 %) od średnich ustalonych kosztów jednostkowych na trasie w państwach członkowskich o otoczeniu operacyjnym i gospodarczym podobnym do Polski. Mając na uwadze ten korzystny poziom ustalonych kosztów jednostkowych na trasie i szczególne okoliczności, które tłumaczą niekorzystne tendencje ustalonych kosztów jednostkowych na trasie, a zwłaszcza podejmowanie koniecznych środków związanych z bezpieczeństwem, ogólnie rzecz biorąc Komisja uważa, że zrewidowane parametry docelowe Polski na lata 2017, 2018 i 2019 są zgodne z ogólnounijnymi parametrami docelowymi w zakresie skuteczności działania w kluczowym obszarze działania dotyczącym efektywności kosztowej na drugi okres odniesienia.
- (9) Należy zatem zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2015/348, tak aby uwzględnić zrewidowane cele Bułgarii, Malty i Polski.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2015/348 zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Violeta BULC
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Docelowe parametry skuteczności działania w kluczowych obszarach działania dotyczących bezpieczeństwa, środowiska, przepustowości i efektywności kosztowej zawarte w przedłożonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 549/2004 planach krajowych lub planach dotyczących funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej i uznane za zgodne z ogólnounijnymi docelowymi parametrami skuteczności działania ustalonymi na drugi okres odniesienia

KLUCZOWY OBSZAR SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA DOTYCZĄCY BEZPIECZEŃSTWA

Efektywność zarządzania bezpieczeństwem (ang. *Effectiveness of Safety Management, EOSM*) oraz zastosowanie klasyfikacji dotkliwości w oparciu o metodologię narzędzia analizy ryzyka (ang. *Risk Analysis Tool, RAT*)

PAŃSTWO CZŁON-KOWSKIE	FAB	EOSM			Poziom w zarządzaniu ruchem lotniczym na ziemi (RAT) (w %)						Poziom w zarządzaniu ruchem lotniczym ogółem (RAT) (w %)					
		Na poziomie PAŃSTWA	Na poziomie INSTYTUCJI ZAPEWNIĄCEJ SŁUŻBY ŻEGLUGI POWIETRZNEJ		2017			2019			2017			2019		
			SC	Inne MO	SMI	RI	ATM-S	SMI	RI	ATM-S	SMI	RI	ATM-S	SMI	RI	ATM-S
Austria	FAB Europa Środkowa	C	D	D	94,17	93,33	80	100	100	100	80	80	80	80	80	100
Chorwacja																
Republika Czeska																
Węgry																
Republika Słowacka																
Słowenia																
Irlandia	UK-IE FAB	C	C	D	80	80	80	100	100	100	80	80	80	80	80	100
Zjednoczone Królestwo																
Belgia/Luksemburg	FAB WE	C	C	D	≥ 80	≥ 80	≥ 80	100	100	100	≥ 80	≥ 80	≥ 80	≥ 80	≥ 80	100
Francja																
Niemcy																
Niderlandy																
[Szwajcaria]																
Polska	Bałtycki FAB	C	C	D	≥ 80	≥ 80	≥ 80	100	100	100	≥ 80	≥ 80	≥ 80	90	90	100
Litwa																
Cypr	Blue Med FAB	C	C	D	80	80	80	100	100	100	80	80	80	95	95	100
Grecja																
Włochy																
Malta																

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE	FAB	EOSM			Poziom w zarządzaniu ruchem lotniczym na ziemi (RAT) (w %)						Poziom w zarządzaniu ruchem lotniczym ogółem (RAT) (w %)					
		Na poziomie PAŃSTWA	Na poziomie INSTYTUCJI ZAPEWNIĄCEJ SŁUŻBY ŻEGLUGI POWIETRZNEJ		2017			2019			2017			2019		
			SC	Inne MO	SMI	RI	ATM-S	SMI	RI	ATM-S	SMI	RI	ATM-S	SMI	RI	ATM-S
Bułgaria	Dunajski FAB	C	C	D	90	90	80	100	100	100	80	85	80	90	90	100
Rumunia																
Dania	DK-SE FAB	C	C	D	80	80	80	100	100	100	80	80	80	80	80	100
Szwecja																
Estonia	NEFAB	C	C	D	95	95	85	100	100	100	90	90	85	100	100	100
Finlandia																
Łotwa																
[Norwegia]																
Portugalia	SW FAB	C	D	D	90	90	90	100	100	100	80	80	90	80	80	100
Hiszpania																

Skróty:

- »SC«: Cel zarządzania »kultura bezpieczeństwa« (ang. *safety culture*), o którym mowa w pkt 1.1 lit. a) w sekcji 2 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 390/2013
- »Inne MO«: Cele zarządzania (ang. *management objectives*) wymienione w pkt 1.1 lit. a) w sekcji 2 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 390/2013, inne niż »kultura bezpieczeństwa«
- »RI's«: Wtargnięcia na pas startowy (ang. *runway incursions*)
- »SMI«: Naruszenia minimów separacji (ang. *separation minima infringements*)
- »ATM-S«: Szczególne zdarzenia związane z ATM (ang. *ATM-specific occurrences*)

KLUCZOWY OBSZAR SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA DOTYCZĄCY ŚRODOWISKA

Horyzontalna efektywność lotu na trasie dla faktycznej trajektorii

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE	FAB	DOCELOWY PARAMETR W ZAKRESIE ŚRODOWISKA, NA POZIOMIE FAB (%)
		2019
Austria	FAB Europa Środkowa	1,81
Chorwacja		
Republika Czeska		
Węgry		
Republika Słowacka		
Słowenia		
Irlandia	UK-IE FAB	2,99
Zjednoczone Królestwo		

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE	FAB	PARAMETR DOCELOWY W ZAKRESIE PRZEPUSTOWOŚCI NA TRASIE, NA POZIOMIE FAB				
		2015	2016	2017	2018	2019
Dania	DK-SE FAB	0,10	0,10	0,10	0,09	0,09
Szwecja						
Estonia	NEFAB	0,12	0,12	0,13	0,13	0,13
Finlandia						
Łotwa						
[Norwegia]						

Kluczowy obszar działania dotyczący efektywności kosztowej

Legenda:

Oznaczenie	Pozycja	Jednostki
(A)	Ustalone koszty na trasie ogółem	(w ujęciu nominalnym i w walucie krajowej)
(B)	Stopa inflacji	(%)
(C)	Wskaźnik inflacji	(100 = 2009)
(D)	Ustalone koszty na trasie ogółem	(ceny z 2009 r. w ujęciu realnym i w walucie krajowej)
(E)	Trasowe jednostki usługowe ogółem	(w jednostkach usługowych ogółem)
(F)	Ustalony koszt jednostkowy na trasie	(ceny z 2009 r. w ujęciu realnym i w walucie krajowej)

BAŁTYCKI FAB

Strefa pobierania opłat: Litwa – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	23 316 993	23 342 321	24 186 978	25 093 574	25 748 766
(B)	1,7 %	2,2 %	2,5 %	2,2 %	2,2 %
(C)	112,9	115,4	118,4	121,0	123,7
(D)	20 652 919	20 223 855	20 434 886	20 737 566	20 814 037
(E)	490 928	508 601	524 877	541 672	559 548
(F)	42,07	39,76	38,93	38,28	37,20

Strefa pobierania opłat: Polska – waluta: PLN

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	658 592 342	687 375 337	807 874 605	840 660 505	795 098 157
(B)	2,4 %	2,5 %	1,1 %	1,9 %	2,4 %

	2015	2016	2017	2018	2019
(C)	115,9	118,7	111,3	113,4	116,1
(D)	568 474 758	578 848 069	725 678 008	741 339 221	685 060 982
(E)	4 362 840	4 544 000	4 299 929	4 419 000	4 560 000
(F)	130,30	127,39	168,77	167,76	150,23

BLUE MED FAB

Strefa pobierania opłat: Cypr – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	52 708 045	53 598 493	55 916 691	57 610 277	59 360 816
(B)	1,6 %	1,7 %	1,7 %	1,8 %	2,0 %
(C)	112,9	114,8	116,8	118,9	121,3
(D)	46 681 639	46 676 772	47 881 610	48 459 560	48 952 987
(E)	1 395 081	1 425 773	1 457 140	1 489 197	1 521 959
(F)	33,46	32,74	32,86	32,54	32,16

Strefa pobierania opłat: Grecja – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	147 841 464	151 226 557	155 317 991	156 939 780	164 629 376
(B)	0,3 %	1,1 %	1,2 %	1,3 %	1,6 %
(C)	107,9	109,1	110,4	111,8	113,6
(D)	136 958 572	138 630 543	140 635 901	140 350 008	144 936 752
(E)	4 231 888	4 318 281	4 404 929	4 492 622	4 599 834
(F)	32,36	32,10	31,93	31,24	31,51

Strefa pobierania opłat: Malta – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	17 736 060	19 082 057	20 694 940	21 720 523	22 752 314
(B)	1,7 %	1,8 %	1,7 %	1,7 %	1,7 %
(C)	111,9	114,0	115,9	117,9	119,9
(D)	15 844 908	16 745 957	17 857 802	18 429 483	18 982 242
(E)	609 000	621 000	880 000	933 000	990 000
(F)	26,02	26,97	20,29	19,75	19,17

DUNAJSKI FAB

Strefa pobierania opłat: Bułgaria – waluta: BGN

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	166 771 377	172 805 739	219 350 068	228 283 095	232 773 544
(B)	0,9 %	1,8 %	1,1 %	1,2 %	1,4 %
(C)	110,1	112,1	106,9	108,1	109,7
(D)	151 495 007	154 219 178	205 254 233	211 080 244	212 260 655
(E)	2 627 000	2 667 000	3 439 000	3 611 824	3 745 039
(F)	57,67	57,82	59,68	58,44	56,68

Strefa pobierania opłat: Rumunia – waluta: RON

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	690 507 397	704 650 329	718 659 958	735 119 853	753 216 461
(B)	3,1 %	3,0 %	2,8 %	2,8 %	2,7 %
(C)	126,9	130,7	134,4	138,2	141,9
(D)	543 963 841	538 937 162	534 681 066	532 030 334	530 795 951
(E)	4 012 887	4 117 019	4 219 063	4 317 155	4 441 542
(F)	135,55	130,90	126,73	123,24	119,51

FAB DANIA–SZWECJA

Strefa pobierania opłat: Dania – waluta: DKK

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	726 872 134	724 495 393	735 983 926	749 032 040	750 157 741
(B)	1,8 %	2,2 %	2,2 %	2,2 %	2,2 %
(C)	111,6	114,1	116,6	119,1	121,8
(D)	651 263 654	635 160 606	631 342 985	628 704 443	616 095 213
(E)	1 553 000	1 571 000	1 589 000	1 608 000	1 628 000
(F)	419,36	404,30	397,32	390,99	378,44

Strefa pobierania opłat: Szwecja – waluta: SEK

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	1 951 544 485	1 974 263 091	1 970 314 688	1 964 628 986	1 958 887 595
(B)	1,6 %	2,4 %	2,1 %	2,0 %	2,0 %
(C)	106,1	108,6	110,9	113,1	115,4

	2015	2016	2017	2018	2019
(D)	1 840 204 091	1 817 994 673	1 777 040 937	1 737 169 570	1 698 130 296
(E)	3 257 000	3 303 000	3 341 000	3 383 000	3 425 000
(F)	565,00	550,41	531,89	513,50	495,80

FAB EUROPA ŚRODKOWA

Strefa pobierania opłat: Chorwacja – waluta: HRK

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	670 066 531	687 516 987	691 440 691	687 394 177	674 346 800
(B)	0,2 %	1,0 %	1,5 %	2,5 %	2,5 %
(C)	109,2	110,4	112,0	114,8	117,7
(D)	613 414 184	622 991 131	617 287 272	598 707 050	573 017 597
(E)	1 763 000	1 783 000	1 808 000	1 863 185	1 926 787
(F)	347,94	349,41	341,42	321,34	297,40

Strefa pobierania opłat: Republika Czeska – waluta: CZK

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	3 022 287 900	3 087 882 700	3 126 037 100	3 149 817 800	3 102 014 900
(B)	1,9 %	2,0 %	2,0 %	2,0 %	2,0 %
(C)	111,5	113,7	116,0	118,3	120,7
(D)	2 710 775 667	2 715 303 433	2 694 955 079	2 662 212 166	2 570 401 338
(E)	2 548 000	2 637 000	2 717 000	2 795 000	2 881 000
(F)	1 063,88	1 029,69	991,89	952,49	892,19

Strefa pobierania opłat: Węgry – waluta: HUF

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	28 133 097 383	29 114 984 951	29 632 945 277	30 406 204 408	31 345 254 629
(B)	1,8 %	3,0 %	3,0 %	3,0 %	3,0 %
(C)	119,3	122,8	126,5	130,3	134,2
(D)	23 587 547 923	23 699 795 100	23 418 852 735	23 330 056 076	23 350 067 982
(E)	2 457 201	2 364 165	2 413 812	2 453 639	2 512 526
(F)	9 599,36	10 024,60	9 702,02	9 508,35	9 293,46

Strefa pobierania opłat: Słowenia – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	32 094 283	33 168 798	33 870 218	34 392 801	35 029 005
(B)	1,6 %	2,1 %	1,9 %	2,0 %	2,0 %
(C)	111,9	114,3	116,5	118,8	121,2
(D)	28 675 840	29 018 678	29 079 819	28 949 500	28 906 876
(E)	481 500	499 637	514 217	529 770	546 470
(F)	59,56	58,08	56,55	54,65	52,90

NEFAB

Strefa pobierania opłat: Estonia – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	23 098 175	24 757 151	25 985 553	27 073 003	28 182 980
(B)	3,0 %	3,1 %	3,0 %	3,0 %	3,0 %
(C)	123,3	127,1	130,9	134,8	138,9
(D)	18 739 585	19 481 586	19 852 645	20 081 013	20 295 459
(E)	774 641	801 575	827 117	855 350	885 643
(F)	24,19	24,30	24,00	23,48	22,92

Strefa pobierania opłat: Finlandia – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	45 050 000	45 596 000	46 064 000	46 321 000	46 468 000
(B)	1,5 %	1,7 %	1,9 %	2,0 %	2,0 %
(C)	114,4	116,4	118,6	121,0	123,4
(D)	39 368 663	39 179 750	38 843 860	38 294 684	37 662 953
(E)	792 600	812 000	827 000	843 000	861 000
(F)	49,67	48,25	46,97	45,43	43,74

Strefa pobierania opłat: Łotwa – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	22 680 662	23 118 000	23 902 000	24 692 818	25 534 000
(B)	2,5 %	2,3 %	2,3 %	2,3 %	2,3 %
(C)	109,7	112,2	114,8	117,4	120,1

	2015	2016	2017	2018	2019
(D)	20 683 885	20 603 685	20 823 477	21 028 777	21 256 247
(E)	802 000	824 000	844 000	867 000	890 000
(F)	25,79	25,00	24,67	24,25	23,88

SW FAB

Strefa pobierania opłat: Portugalia – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	111 331 252	117 112 878	121 117 127	124 427 807	127 871 286
(B)	1,2 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %
(C)	110,5	112,2	113,8	115,5	117,3
(D)	100 758 704	104 424 905	106 399 345	107 692 336	109 037 112
(E)	3 095 250	3 104 536	3 122 232	3 147 209	3 171 128
(F)	32,55	33,64	34,08	34,22	34,38

HISZPANIA

Strefa pobierania opłat: Hiszpania kontynentalna – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	620 443 569	622 072 583	622 240 962	625 580 952	627 777 294
(B)	0,8 %	0,9 %	1,0 %	1,0 %	1,1 %
(C)	110,6	111,6	112,7	113,9	115,1
(D)	561 172 369	557 638 172	552 025 959	549 379 889	545 563 910
(E)	8 880 000	8 936 000	9 018 000	9 128 000	9 238 000
(F)	63,20	62,40	61,21	60,19	59,06

Strefa pobierania opłat: Hiszpania Wyspy Kanaryjskie – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	98 528 223	98 750 683	99 003 882	98 495 359	98 326 935
(B)	0,8 %	0,9 %	1,0 %	1,0 %	1,1 %
(C)	110,6	111,6	112,7	113,9	115,1
(D)	89 115 786	88 522 066	87 832 072	86 497 790	85 450 091
(E)	1 531 000	1 528 000	1 531 000	1 537 000	1 543 000
(F)	58,21	57,93	57,37	56,28	55,38

UK-IE FAB

Strefa pobierania opłat: Irlandia – waluta: EUR

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	118 046 200	121 386 700	125 595 100	129 364 400	130 778 800
(B)	1,1 %	1,2 %	1,4 %	1,7 %	1,7 %
(C)	103,7	105,0	106,4	108,2	110,1
(D)	113 811 728	115 644 664	118 001 964	119 511 684	118 798 780
(E)	4 000 000	4 049 624	4 113 288	4 184 878	4 262 135
(F)	28,45	28,56	28,69	28,56	27,87

Strefa pobierania opłat: Zjednoczone Królestwo – waluta: GBP

	2015	2016	2017	2018	2019
(A)	686 348 218	687 119 724	690 004 230	682 569 359	673 089 111
(B)	1,9 %	1,9 %	2,0 %	2,0 %	2,0 %
(C)	118,2	120,5	122,9	125,3	127,8
(D)	580 582 809	570 397 867	561 561 156	544 617 914	526 523 219
(E)	10 244 000	10 435 000	10 583 000	10 758 000	10 940 000
(F)	56,68	54,66	53,06	50,62	48,13"

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2377**z dnia 15 grudnia 2017 r.****w sprawie emisji gazów cieplarnianych objętych decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady 406/2009/WE przypadających na poszczególne państwa członkowskie za rok 2015***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8476)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady 406/2009/WE ⁽²⁾ ustanowiono roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na każdy rok w okresie 2013–2020 oraz mechanizm corocznej oceny zgodności z tymi pułapami. Roczne limity emisji państw członkowskich, wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zawarte są w decyzji Komisji 2013/162/UE ⁽³⁾. Dostosowania rocznych limitów emisji dla każdego państwa członkowskiego określono w decyzji wykonawczej Komisji 2013/634/UE ⁽⁴⁾.
- (2) W art. 19 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 określono procedurę przeglądu wykazów emisji gazów cieplarnianych państw członkowskich do celów oceny zgodności z decyzją 406/2009/WE. Roczny przegląd, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, został sporządzony w oparciu o dane dotyczące emisji w 2015 r., przekazane Komisji w marcu 2017 r. zgodnie z procedurami ustanowionymi w rozdziale III i załączniku XVI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 749/2014 ⁽⁵⁾.
- (3) Łączne emisje gazów cieplarnianych objęte decyzją 406/2009/WE, przypadające na poszczególne państwa członkowskie za rok 2015, powinny uwzględniać korekty techniczne i zaktualizowane szacunki obliczone podczas rocznego przeglądu, zawarte w końcowych sprawozdaniach z przeglądu zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 749/2014.
- (4) Niniejsza decyzja powinna wejść w życie z dniem jej opublikowania, aby zapewnić jej zgodność z przepisami art. 19 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, które określają datę publikacji niniejszej decyzji jako punkt wyjściowy dla czteromiesięcznego okresu, podczas którego państwa członkowskie mogą korzystać z mechanizmów elastyczności na podstawie decyzji 406/2009/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Całkowita suma emisji gazów cieplarnianych objętych decyzją 406/2009/WE, przypadających na poszczególne państwa członkowskie za rok 2015, wynikająca ze skorygowanych danych z wykazów po zakończeniu rocznego przeglądu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, jest określona w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13.

⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2013/162/UE z dnia 26 marca 2013 r. określająca roczne limity emisji państw członkowskich na lata 2013–2020 zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE (Dz.U. L 90 z 28.3.2013, s. 106).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/634/UE z dnia 31 października 2013 r. dotycząca dostosowania rocznych limitów emisji państw członkowskich na lata 2013–2020 zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE (Dz.U. L 292 z 1.11.2013, s. 19).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 749/2014 z dnia 30 czerwca 2014 r. w sprawie struktury, formatu, procesu przekazywania i przeglądu informacji zgłaszanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 203 z 11.7.2014, s. 23).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Państwo członkowskie	Emisje gazów cieplarnianych za rok 2015 objęte decyzją 406/2009/WE (w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla)
Belgia	72 719 520
Bułgaria	25 354 866
Republika Czeska	61 282 020
Dania	32 520 220
Niemcy	444 080 615
Estonia	6 144 411
Irlandia	43 037 173
Grecja	45 449 373
Hiszpania	196 153 196
Francja	353 009 851
Chorwacja	15 565 304
Włochy	273 282 682
Cypr	4 060 621
Łotwa	9 005 121
Litwa	13 250 961
Luksemburg	8 607 481
Węgry	41 437 586
Malta	1 300 741
Niderlandy	101 119 720
Austria	49 295 422
Polska	186 772 424
Portugalia	40 614 056
Rumunia	74 555 379
Słowenia	10 719 610
Słowacja	20 084 623
Finlandia	29 886 479
Szwecja	33 897 178
Zjednoczone Królestwo	326 027 912

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2378**z dnia 15 grudnia 2017 r.****w sprawie zgodności stawek jednostkowych w strefach pobierania opłat na rok 2017 z przepisami art. 17 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8501)*

(Jedynie teksty w języku angielskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim są autentyczne)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb nawigacji lotniczej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służb) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 391/2013 z dnia 3 maja 2013 r. ustanawiające wspólny system opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej ⁽²⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 1 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 391/2013 ustanowiono wspólny system opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej. Wspólny system opłat jest integralnym elementem procesu realizacji celów systemu skuteczności działania ustanowionego na podstawie art. 11 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 390/2013 ⁽⁴⁾.
- (2) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/132/UE ⁽⁵⁾ ustanowiono ogólnounijne docelowe parametry skuteczności działania, w tym cel w zakresie efektywności kosztowej w odniesieniu do trasowych służb żeglugi powietrznej wyrażony w ustalonych kosztach jednostkowych zapewniania tych służb, określonych na drugi okres odniesienia obejmujący lata 2015–2019.
- (3) Zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013 Komisja ocenia stawki jednostkowe w strefach pobierania opłat na rok 2017, przedłożone jej przez państwa członkowskie do dnia 1 czerwca 2016 r., zgodnie z wymogami określonymi w art. 9 ust. 1 i 2 wspomnianego rozporządzenia. Ocena ta dotyczy zgodności stawek jednostkowych z przepisami rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013.
- (4) Komisja dokonała oceny stawek jednostkowych, korzystając ze wsparcia jednostki Eurocontrol ds. oceny skuteczności działania i wykorzystując dane oraz dodatkowe informacje dostarczone przez państwa członkowskie do dnia 1 listopada 2016 r. W ocenie Komisji uwzględniono również przedstawione wyjaśnienia i korekty dokonane przed spotkaniem konsultacyjnym w sprawie stawek jednostkowych na 2017 r. za zapewnianie służb trasowych, które odbyło się w dniu 23 listopada 2016 r. w zastosowaniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013, jak również korekty stawek jednostkowych dokonane przez państwa członkowskie w następstwie późniejszych rozmów z Komisją.
- (5) Na podstawie tej oceny Komisja stwierdziła, zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013, że stawki jednostkowe w strefach pobierania opłat trasowych na rok 2017 – przedłożone przez: Austrię, Belgię, Chorwację, Cypr, Danię, Estonię, Finlandię, Francję, Hiszpanię, Irlandię, Litwę, Luksemburg, Łotwę, Niemcy, Portugalie, Republikę Czeską, Słowację, Rumunię, Słowenię, Szwecję, Węgry, Włochy i Zjednoczone Królestwo – są zgodne z przepisami rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013.
- (6) Zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 391/2013 zainteresowane państwa członkowskie powinny zostać powiadomione o tym ustaleniu.
- (7) Ustalenie zgodności stawek jednostkowych w strefach pobierania opłat z przepisami rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013 oraz powiadomienie o tym nie narusza przepisów art. 16 rozporządzenia (WE) nr 550/2004,

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 10.⁽²⁾ Dz.U. L 128 z 9.5.2013, s. 31.⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) (Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 390/2013 z dnia 3 maja 2013 r. ustanawiające system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych (Dz.U. L 128 z 9.5.2013, s. 1).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/132/UE z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiająca ogólnounijne docelowe parametry skuteczności działania dla sieci zarządzania ruchem lotniczym oraz progi alarmowe na drugi okres odniesienia obejmujący lata 2015–2019 (Dz.U. L 71 z 12.3.2014, s. 20).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stawki jednostkowe w strefach pobierania opłat trasowych na rok 2017, określone w załączniku, są zgodne z przepisami rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do: Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji

Violeta BULC

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

	Strefa pobierania opłat	Trasowa stawka jednostkowa na rok 2017 w walucie krajowej (*)
1	Austria	72,71
2	Belgia–Luksemburg	67,46
3	Chorwacja	346,74
4	Cypr	34,32
5	Republika Czeska	1 134,76
6	Dania	450,23
7	Estonia	28,46
8	Finlandia	56,23
9	Francja	67,00
10	Niemcy	69,36
11	Węgry	10 898,29
12	Irlandia	29,54
13	Włochy	80,00
14	Łotwa	27,46
15	Litwa	44,42
16	Niderlandy	66,26
17	Portugalia	40,12
18	Rumunia	149,21
19	Słowacja	52,54
20	Słowenia	64,60
21	Hiszpania – Wyspy Kanaryjskie	58,36
22	Hiszpania kontynentalna	71,69
23	Szwecja	580,71
24	Zjednoczone Królestwo	64,54

(*) Niniejsze stawki jednostkowe nie uwzględniają administracyjnej stawki jednostkowej, o której mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 391/2013, i która ma zastosowanie do państw będących stronami Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych w ramach organizacji Eurocontrol.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2379**z dnia 18 grudnia 2017 r.****w sprawie przyjęcia sprawozdania Kanady dotyczącego typowego poziomu emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8801)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 marca 2016 r. Kanada przedłożyła sprawozdanie przedstawiające wyniki obliczeń emisji gazów cieplarnianych z uprawy rzepaku w regionach Kanady podobnych do regionów NUTS 2 w UE.
- (2) Po przeanalizowaniu tego sprawozdania Komisja uważa, że spełnia ono warunki określone w dyrektywie 2009/28/WE umożliwiające państwom trzecim korzystanie z wartości typowych dla obszarów geograficznych (regionów Kanady) mniejszych niż obszary stosowane do obliczenia wartości standardowych: dane w przedmiotowym sprawozdaniu odnoszą się do emisji z upraw surowców rolnych (rzepak); typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikający z uprawy rzepaku może być niższy od poziomu emisji, który został przyjęty przy obliczeniach odpowiednich wartości standardowych, lub równy temu poziomowi; i ten typowy poziom emisji gazów cieplarnianych został zgłoszony Komisji.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja uważa, że sprawozdanie przedstawione do przyjęcia przez Kanadę w dniu 14 marca 2016 r. zawiera dokładne dane służące do pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą rzepaku wyprodukowanego w regionach Kanady odpowiadających regionom NUTS 2 do celów art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE. Podsumowanie danych zawartych w sprawozdaniu znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat. Jeżeli zawartość lub okoliczności sprawozdania przedłożonego Komisji do przyjęcia w dniu 14 marca 2016 r. ulegną zmianom, które mogłyby mieć wpływ na warunki konieczne do przyjęcia dokonanego w art. 1, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian w celu ustalenia, czy sprawozdanie wciąż zawiera dokładne dane.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję, jeżeli zostanie wyraźnie wykazane, że sprawozdanie nie zawiera już dokładnych danych do celów pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą rzepaku produkowanego w Kanadzie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Emisje gazów cieplarnianych wynikające z uprawy rzepaku w regionach Kanady

Emisje w rozbiciu na rodzaje (kg CO ₂ eq/tona suchej masy)						Emisje ogółem	
Region	Siew	Produkcja nawozów	Emisje N ₂ O z gleby	Produkcja pestycydów	Prace polowe	(kg CO ₂ eq/tona suchej masy)	Kg CO ₂ eq/MJ FAME
RU 23	2,4	262,5	523,5	4,2	73,1	865,7	33
RU 24	2,2	266,5	510,6	3,7	64,9	847,9	33
RU 28	2,5	212,8	499,5	3,8	71,4	790,0	30
RU 29	2,5	203,1	319,4	3,6	63,4	592,0	23
RU 30	2,2	190,2	206,5	2,8	55,1	456,8	18
RU 34	2,2	170,4	421,2	3,3	57,7	654,8	25
RU 35	1,9	154,2	338,4	2,6	54,9	552,0	21
RU 37	2,1	166,6	198,2	2,8	58,3	428,0	16

Uwaga: RU to najmniejsza jednostka powierzchni, za pomocą której można zharmonizować dane dotyczące działalności pochodzące z różnych źródeł (jak np. od kanadyjskiego sektora rolnictwa i rolno-spożywczego, rządu Kanady lub kanadyjskiej służby leśnej). Jednostki RU to strefy objęte obowiązkiem sprawozdawczości w sektorze rolnictwa i rolno-spożywczym, podzielone granicami prowincji. Innymi słowy jednostka RU znajduje się w granicach jednej prowincji. Jednostki RU odpowiadają wymogom administracyjnym i wymogom dotyczącym zaludnienia odnoszącym się do obszarów NUTS 2.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL